

LATVIJAS REPUBLIKAS

**SAEIMAS
ZIŅOTĀJS**

NR. 16

2017. GADA 24. AUGUSTĀ

Saturs

276.*	649L/12**	Grozījumi Jūrlietu pārvaldes un jūras drošības likumā	4
277.	650L/12	Grozījums Personu apliecināšanu likumā	5
278.	651L/12	Grozījumi Saeimas vēlēšanu likumā	6
279.	652L/12	Grozījums Kredītiestāžu likumā	7
280.	653L/12	Grozījumi Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas likumā	8
281.	654L/12	Grozījumi Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas starpnieku darbības likumā	16
282.	655L/12	Grozījumi Kredītiestāžu likumā	18
283.	656L/12	Grozījumi Darba likumā	28
284.	657L/12	Grozījumi Izglītības likumā	32
285.	658L/12	Grozījumi Autoceļu lietošanas nodevas likumā	34
286.	659L/12	Grozījumi Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likumā	38
287.	660L/12	Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”	40
288.	661L/12	Grozījumi likumā “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli”	43
289.	662L/12	Grozījumi Solidaritātes nodokļa likumā	58
290.	663L/12	Uzņēmumu ienākuma nodokļa likums	60
291.	664L/12	Grozījumi Mikrouzņēmumu nodokļa likumā	92
292.	665L/12	Grozījumi Meža likumā	94
293.	666L/12	Nodokļu maksātājiem nokavējuma naudas un soda naudas dzēšanai paredzētā atbalsta likums	95
294.	667L/12	Grozījumi Pievienotās vērtības nodokļa likumā	100
295.	668L/12	Grozījumi likumā “Par izložu un azartspēļu nodevu un nodokli”	104
296.	669L/12	Grozījumi likumā “Par akcīzes nodokli”	105
297.	670L/12	Grozījumi likumā “Par valsts sociālo apdrošināšanu”	110

Paziņojumi

298.	Par Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas pārstāves Ingas Belasovas apstiprināšanu Centrālās zemes komisijas sastāvā	114
299.	Par Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas pārstāves Sandras Bērziņas atsaukšanu no Centrālās zemes komisijas sastāva	114
300.	Par Līgas Kozlovskas 12. Saeimas deputātes pilnvaru apstiprināšanu	114
301.	Par deputātes Līgas Kozlovskas ievēlēšanu Saeimas Valsts pārvaldes un pašvaldības komisijā un Saeimas Pieprasījumu komisijā	114
302.	Par Jeļenas Lazarevas 12. Saeimas deputātes pilnvaru apstiprināšanu	115
303.	Par deputātes Jeļenas Lazarevas ievēlēšanu Saeimas Sociālo un darba lietu komisijā un Saeimas Pieprasījumu komisijā	115
304.	Par Romana Miloslavskas 12. Saeimas deputātes pilnvaru apstiprināšanu	115
305.	Par deputātes Romana Miloslavskas ievēlēšanu Saeimas Izglītības, kultūras un zinātnes komisijā un Saeimas Pilsonības, migrācijas un sabiedrības saliedētības komisijā	115

* Publikācijas numurs.

** 12. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

306.	Par Andra Morozova 12. Saeimas deputāta pilnvaru apstiprināšanu	116
307.	Par deputāta Andra Morozova ievēlšanu Saeimas Izglītības, kultūras un zinātnes komisijā un Saeimas Publisko izdevumu un revīzijas komisijā	116
308.	Par parlamentārās izmeklēšanas komisijas izveidošanu par valsts nozagšanas pazīmēm un pirmstiesas izmeklēšanas kvalitāti kriminālprocesā Nr. 1687000011	116
309.	Par parlamentārās izmeklēšanas komisijas par valsts nozagšanas pazīmēm un pirmstiesas izmeklēšanas kvalitāti kriminālprocesā Nr. 16870000911 locekļu ievēlšanu	117

276. 649L/12 **Grozījumi Jūrlietu pārvaldes un jūras drošības likumā**

Izdarīt Jūrlietu pārvaldes un jūras drošības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 23. nr.; 2003, 23. nr.; 2004, 23. nr.; 2005, 24. nr.; 2006, 14. nr.; 2007, 12. nr.; 2008, 3., 15. nr.; 2009, 2. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 178. nr.; 2010, 101. nr.; 2011, 103. nr.; 2012, 59. nr.; 2013, 126. nr.; 2015, 97. nr.; 2016, 120. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 46. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ministru kabinets izdod noteikumus par meklēšanas un glābšanas darbiem jūrā Koordinācijas centra (MRCC) atbildības rajonā jūras un aviācijas avārijas gadījumos. Minētie noteikumi nosaka kārtību, kādā notiek Krasta apsardzes un citu institūciju sadarbība, Koordinācijas centra (MRCC) un tā apakšcentru darbība, kā arī Latvijas atbildības rajonu.”

2. Papildināt pārejas noteikumus ar 40. punktu šādā redakcijā:

“40. Ministru kabinets līdz 2017. gada 30. novembrim izdod šā likuma 46. panta otrajā daļā minētos noteikumus par meklēšanas un glābšanas darbiem jūrā Koordinācijas centra (MRCC) atbildības rajonā jūras un aviācijas avārijas gadījumos, par kārtību, kādā notiek Krasta apsardzes un citu institūciju sadarbība, Koordinācijas centra (MRCC) un tā apakšcentru darbība, un par Latvijas atbildības rajonu. Līdz attiecīgo noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2017. gada 30. novembrim piemērojami Ministru kabineta 2003. gada 2. decembra noteikumi Nr. 674 “Noteikumi par cilvēku meklēšanu un glābšanu aviācijas un jūras avārijas gadījumā”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.”

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 13. jūlijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 26. jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 26.07.2017., Nr. 147.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

277. 650L/12 Grozījums Personu apliecinošu dokumentu likumā

Izdarīt Personu apliecinošu dokumentu likumā (Latvijas Vēstnesis, 2012, 18., 84. nr.; 2014, 140. nr.) šādu grozījumu:

Aizstāt pārejas noteikumu 3. punkta otrajā teikumā skaitli un vārdu “2014. gadā” ar skaitļiem un vārdiem “2014. gadā un 2018. gadā” un vārdus “Centrālās vēlēšanu komisijas” — ar vārdiem “attiecīgi Centrālās vēlēšanu komisijas vai Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes”.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 13. jūlijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 26. jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 26.07.2017., Nr. 147.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

278. 651L/12 Grozījumi Saeimas vēlēšanu likumā

Izdarīt Saeimas vēlēšanu likumā (Latvijas Vēstnesis, 1995, 86. nr.; 1998, 91./94., 172./173. nr.; 2002, 76., 89. nr.; 2003, 36., 123. nr.; 2006, 48., 65. nr.; 2007, 95. nr.; 2009, 43. nr.; 2010, 62. nr.; 2011, 46., 114., 144. nr.; 2012, 203. nr.; 2013, 191. nr.; 2014, 38., 140. nr.; 2016, 52. nr.) šādus grozījumus:

Pārejas noteikumos:

aizstāt 4. punktā skaitli un vārdu “2014. gadā” ar skaitļiem un vārdiem “2014. gadā un 2018. gadā”, skaitļus un vārdus “2014. gada 4. oktobrī” — ar vārdiem un skaitļiem “attiecīgi 2014. gada 4. oktobrī vai 2018. gada 6. oktobrī”, vārdus un skaitļus “līdz 2014. gada 11. septembrim” — ar vārdiem un skaitļiem “attiecīgi līdz 2014. gada 11. septembrim vai 2018. gada 13. septembrim”;

papildināt 5. punktu pēc vārda “minēto” ar vārdiem un skaitli “Saeimas vēlēšanu, kas notiek 2014. gadā”;

papildināt 6. punktu pēc vārda “minēto” ar vārdiem un skaitli “Saeimas vēlēšanu, kas notiek 2014. gadā” un ar otro teikumu šādā redakcijā: “Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde nodrošina šā likuma pārejas noteikumu 4. punktā minēto Saeimas vēlēšanu, kas notiek 2018. gadā, vēlētāja apliecību izgatavošanu.”;

aizstāt 7. punktā vārdus un skaitļus “no 2014. gada 22. septembra līdz 2014. gada 3. oktobrim” ar vārdiem un skaitļiem “attiecīgi no 2014. gada 22. septembra līdz 2014. gada 3. oktobrim vai no 2018. gada 24. septembra līdz 2018. gada 5. oktobrim”;

aizstāt 8. punktā vārdus un skaitļus “līdz 2014. gada 22. septembrim” ar vārdiem un skaitļiem “attiecīgi līdz 2014. gada 22. septembrim vai 2018. gada 24. septembrim”;

aizstāt 9. punktā vārdus un skaitļus “līdz 2014. gada 4. oktobrim” ar vārdiem un skaitļiem “attiecīgi līdz 2014. gada 4. oktobrim vai 2018. gada 6. oktobrim”;

aizstāt 10. punktā skaitli un vārdu “2014. gadā” ar skaitļiem un vārdiem “2014. gadā un 2018. gadā”.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 13. jūlijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2017. gada 26. jūlijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 26.07.2017., Nr. 147.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

279. 652L/12 Grozījums Kredītiestāžu likumā

Izdarīt Kredītiestāžu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 23. nr.; 1996, 9., 14., 23. nr.; 1997, 23. nr.; 1998, 13. nr.; 2000, 13. nr.; 2002, 10., 23. nr.; 2003, 14. nr.; 2004, 2., 12., 23. nr.; 2005, 13., 14. nr.; 2006, 15. nr.; 2007, 7., 12. nr.; 2008, 14., 23. nr.; 2009, 6., 7., 17., 22. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 23., 51./52., 160. nr.; 2011, 4. nr.; 2012, 50., 56., 92. nr.; 2013, 61., 106., 193. nr.; 2014, 92. nr.; 2015, 29., 97., 124., 140., 248., 251. nr.; 2016, 117., 241. nr.) šādu grozījumu:

Izslēgt pārejas noteikumu 72. punktā vārdus un skaitļus “laikposmā no 2017. gada 1. jūlija”.

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 21. jūlijā.

*Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece*

Rīgā 2017. gada 2. augustā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 02.08.2017., Nr. 152.

280. 653L/12 Grozījumi Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas likumā

Izdarīt Apdrošināšanas un pārapsdrošināšanas likumā (Latvijas Vēstnesis, 2015, 124. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

papildināt pirmo daļu ar 56., 57., 58. un 59. punktu šādā redakcijā:

- “56) **likviditātes risks** — risks, ka apdrošinātājs nespēs realizēt ieguldījumus un citus aktīvus, lai, iestājoties saistību izpildes termiņam, savlaicīgi un bez ievērojamiem zaudējumiem nokārtotu savas finansiālās saistības;
- 57) **koncentrācijas risks** — risks, ka no liela apmēra riska darījumiem, kuriem ir viens kopīgs riska faktors, radīsies negatīvas izmaiņas apdrošinātāja finansiālajā stāvoklī vai zaudējumi;
- 58) **ierobežota pārapsdrošināšana** — pārapsdrošināšana saskaņā ar tādu pārapsdrošināšanas līgumu (turpmāk — ierobežotas pārapsdrošināšanas līgums), kura nosacījumi paredz, ka noteiktais potenciālais maksimālais zaudējums (maksimālais pārnestais ekonomiskais risks, kuru rada būtiska apdrošināšanas parakstīšanas riska un laika riska pārnešana) ierobežotā, bet nozīmīgā apmērā pārsniedz līguma darbības laikā noteikto pārapsdrošināšanas prēmiju un kurš atbilst vismaz vienai no šādām iezīmēm:
- a) līgumiskie nosacījumi ietver skaidri formulētu būtisku apsvērumu, kas atspoguļo naudas vērtību laikā,
 - b) līgumiskie nosacījumi ierobežo pārapsdrošināšanas darbības rezultāta svārstīgumu starp līgumslēdzējām pusēm līguma darbības laikā, lai pārnestā ekonomiskā riska apmērs atbilstu plānotajam apmēram kopumā;
- 59) **ārējā kredītu novērtēšanas institūcija** — kredītvērtējuma aģentūra, kas ir reģistrēta vai sertificēta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra regulu (EK) Nr. 1060/2009 par kredītreitingu aģentūrām (Dokuments attiecas uz EEZ), vai kredītvērtējumus sniedzoša dalībvalsts centrālā banka, uz kuru minētā regula neattiecas.”;

papildināt otro daļu pēc vārdiem “lietotajiem terminiem” ar vārdiem un skaitļiem “kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. novembra regulā (ES) Nr. 1286/2014 par komplektētu privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produktu (PRIIP) pamatinformācijas dokumentiem (Dokuments attiecas uz EEZ) (turpmāk — ES Regula Nr. 1286/2014) lietotajiem terminiem”.

2. Izteikt 14. panta otrās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“(2) Apdrošinātājs Komisijas darbības finansēšanai veic maksājumus no ceturksnī saņemto apdrošināšanas prēmiju kopsummas šādā apmērā.”.

3. Papildināt 19. pantu ar 3.¹ daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Apdrošināšanas sabiedrība, kura ir saņēmusi apdrošināšanas licenci apdrošināšanai kādā no šā panta pirmajā daļā minētajiem apdrošināšanas veidiem, nevar apdrošināt risku, kas attiecas

uz citu apdrošināšanas veidu (papildrisku), izņemot šā likuma 20. pantā minētos gadījumus.”

4. Papildināt 40. pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Lai nodrošinātu dalībvalstīs vienotu, efektīvu un konstruktīvu uzraudzības praksi un vienvēidīgu un konsekventu tieši piemērojamo Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanu, Komisijai, ņemot vērā Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas pārrobežu darbības raksturu, ir tiesības noteikt apdrošināšanas un pārapdrošināšanas jomu regulējošās prasības, kas izriet no EAAPI pieņemtajiem lēmumiem, pamatnostādnēm un ieteikumiem.”

5. Papildināt 42. pantu ar ceturto, piekto un sesto daļu šādā redakcijā:

“(4) Komisija ir tiesīga atbrīvot apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības no vienas vai vairāku Komisijai iesniedzamo ES Regulas Nr. 2015/35 304. panta 1. punkta “d” apakšpunktā norādīto ceturkšņa kvantitatīvo pārskatu veidlapu (veidņu) aizpildīšanas, piešķirot prioritāti mazākajām apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām, ja vienlaikus tiek ievēroti šādi nosacījumi:

- 1) šīs informācijas sniegšana būtu pārāk apgrūtināta, ņemot vērā attiecīgās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības darbības veidus, to apjomu un apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas darbībai raksturīgo risku sarežģītību;
- 2) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība šo informāciju iesniedz Komisijai vismaz reizi gadā;
- 3) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība neietilpst grupas sastāvā vai, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība ietilpst grupas sastāvā, tā var pierādīt, ka visu kvantitatīvo pārskatu veidlapu (veidņu) aizpildīšana nav pamatota, ņemot vērā grupas darbības veidus, to apjomu un grupas darbībai raksturīgo risku sarežģītību;
- 4) dzīvības apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības īpatsvars pēc bruto tehnisko rezervju apmēra starp visām dzīvības apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām nav lielāks par 20 procentiem vai nedzīvības apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības īpatsvars pēc bruto parakstīto prēmiju apmēra starp visām nedzīvības apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām nav lielāks par 20 procentiem.

(5) Komisija ir tiesīga atbrīvot apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības no vienas vai vairāku Komisijai iesniedzamo ES Regulas Nr. 2015/35 304. panta 1. punkta “d” apakšpunktā norādīto gada kvantitatīvo pārskatu veidlapu (veidņu) aizpildīšanas, piešķirot prioritāti mazākajām apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrībām, ja vienlaikus tiek ievēroti šādi nosacījumi:

- 1) šīs informācijas sniegšana būtu pārāk apgrūtināta, ņemot vērā attiecīgās apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības darbības veidus, to apjomu un apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas darbībai raksturīgo risku sarežģītību;
- 2) šīs informācijas sniegšana nav nepieciešama, lai nodrošinātu apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības efektīvu uzraudzību;
- 3) atbrīvošana neietekmē Eiropas Savienības finanšu sistēmu stabilitāti;
- 4) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība spēj nodrošināt minētās informācijas sniegšanu pēc Komisijas pieprasījuma;
- 5) apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība neietilpst grupas sastāvā vai, ja apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība ietilpst grupas sastāvā, tā var pierādīt, ka visu kvantitatīvo pārskatu veidlapu (veidņu) aizpildīšana nav pamatota, ņemot vērā grupas darbības veidus, to apjomu un grupas darbībai raksturīgo risku sarežģītību;

- 6) dzīvības apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības īpatsvars pēc bruto tehnisko rezervju apmēra starp visām dzīvības apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībām nav lielāks par 20 procentiem vai nedzīvības apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības īpatsvars pēc bruto parakstīto prēmiju apmēra starp visām nedzīvības apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībām nav lielāks par 20 procentiem.

(6) Pirms šā panta ceturtajā un piektajā daļā noteikto atbrīvojumu piemērošanas Komisija novērtē, vai ir izpildīti visi šā panta ceturtais daļas 1. punktā un piektās daļas 1. punktā minētie nosacījumi, un ņem vērā vismaz šādu informāciju par apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību:

- 1) apdrošināšanas vai pārapirošināšanas prēmiju, tehnisko rezervju un aktīvu apmēru;
- 2) apdrošināšanas vai pārapirošināšanas atlīdzību un citu no noslēgtajiem apdrošināšanas vai pārapirošināšanas līgumiem izrietošo labumu svārstīguma līmeni;
- 3) ieguldījumu tirgus risku;
- 4) riska koncentrācijas līmeni;
- 5) to dzīvības un nedzīvības apdrošināšanas veidu kopējo skaitu, kuros izsniegtas apdrošināšanas licences;
- 6) aktīvu pārvaldības iespējamo ietekmi uz attiecīgās sabiedrības finanšu stabilitāti;
- 7) šā panta trešajā daļā minētās politikas un procedūras un citus pārvaldības sistēmas elementus;
- 8) pārvaldības sistēmas piemērotību;
- 9) izmantojamā pašu kapitāla apmēru maksātspējas kapitāla prasības un minimālās kapitāla prasības izpildes nodrošināšanai;
- 10) to, vai apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība ir kaptīva apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrība.”

6. Izslēgt 55. panta trešo daļu.

7. Izteikt 58. panta pirmās daļas ievaddaļu un 1. punktu šādā redakcijā:

“(1) Par apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības valdes locekli, par risku pārvaldības funkciju atbildīgo personu, par atbilstības funkciju atbildīgo personu, par iekšējā audita funkciju atbildīgo personu, par aktuāro funkciju atbildīgo personu, par nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles vadītāju, kā arī personu, kas, pieņemot būtiskus lēmumus apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles vārdā, rada attiecīgajai sabiedrībai vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei civiltiesiskas saistības, var būt persona, kura atbilst šādām prasībām:

- 1) tā ir pietiekami kompetenta jomā, par kuru ir atbildīga, un spēj nodrošināt, ka apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības pārvaldība tiek veikta tā, lai šī sabiedrība būtu spējīga pastāvīgi, profesionāli, kvalitatīvi un atbilstoši normatīvo aktu prasībām veikt apdrošināšanu vai pārapirošināšanu;”

8. Izteikt 59. panta pirmās daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“(1) Par apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības valdes locekli, par risku pārvaldības funkciju atbildīgo personu, par atbilstības funkciju atbildīgo personu, par iekšējā audita funkciju atbildīgo personu, par aktuāro funkciju atbildīgo personu, par nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles vadītāju, kā arī personu, kas, pieņemot būtiskus lēmumus apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles vārdā, rada attiecīgajai sabiedrībai vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei civiltiesiskas saistības, nevar būt persona.”

9. Papildināt 64. pantu ar 11.¹ daļu šādā redakcijā:

“(11¹) Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība, kas slēdz ierobežotas pārapsedrošināšanas līgumus vai veic ierobežotas pārapsedrošināšanas darījumus, nodrošina no šiem līgumiem vai darījumiem izrietošo risku identificēšanu, mērišanu, monitoringu, pārvaldību, kontroli un ziņošanu par tiem.”

10. Papildināt 65. panta pirmo daļu pēc vārda “ietvaros” ar vārdiem “vismaz reizi gadā un nekavējoties pēc jebkurām būtiskām pārmaiņām apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības riska profilā”.

11. 81. pantā:

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Līdzdalības apmēra noteikšanai neņem vērā no ieguldījumu brokeru sabiedrības vai kredītiestādes turējumā esošajām akcijām izrietošās balsstiesības, kuras ieguldījumu brokeru sabiedrība vai kredītiestāde ieguvusi šo akciju sākotnējās izvietojšanas rezultātā vai garantējusi sākotnējās izvietojšanas laikā neizvietoto akciju izpirkšanu, ja ieguldījumu brokeru sabiedrība vai kredītiestāde neizmanto no šīm akcijām izrietošās balsstiesības un atsavina vai dzēš šīs akcijas viena gada laikā no iegādes dienas.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

12. Papildināt 83. panta sesto daļu ar 12. punktu šādā redakcijā:

“(12) dalībvalstu centrālajām bankām, kas ietilpst Eiropas Centrālo banku sistēmā, Eiropas Centrālo banku un citām institūcijām ar līdzīgu monetāro iestāžu statusu, ja attiecīgā informācija ir būtiska šo institūciju attiecīgo tiesību aktos noteikto uzdevumu izpildei, tostarp monetārās politikas īstenošanai un ar to saistītās likviditātes nodrošināšanai, norēķinu, klīringa un vērtspapīru norēķinu sistēmu uzraudzībai un finanšu sistēmas stabilitātes nodrošināšanai.”

13. Izteikt 87. panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles sagatavoto gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu, ja tādu sagatavo, revidē (pārbauda) un par veiktās revīzijas (pārbaudes) rezultātiem revidenta ziņojumu sniedz zvērināts revidents vai vairāki zvērināti revidenti, vai zvērinātu revidentu komercsabiedrība (turpmāk — zvērināts revidents) atbilstoši Revīzijas pakalpojumu likumam.”

14. Papildināt likumu ar 90.¹ pantu šādā redakcijā:

“**90.¹ pants.** Komisija ir tiesīga pieprasīt, lai apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrība vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāle maina gada pārskata vai konsolidētā gada pārskata revīzijai (pārbaudei) akcionāru vai dalībnieku sapulcē iecelto zvērinātu revidentu, ja, veicot apdrošināšanas vai pārapsedrošināšanas sabiedrības vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles uzraudzību, tā konstatē, ka šā zvērināta revidenta profesionālā darbība neatbilst normatīvo aktu prasībām.”

15. Izteikt 93. panta 2. punkta "b" apakšpunktu šādā redakcijā:

"b) uzlikt par pienākumu apdrošinātāja akcionāru sapulcei, padomei vai valdei atsaukt no amata apdrošinātāja valdes vai padomes locekli, par risku pārvaldības funkciju atbildīgo personu, par atbilstības funkciju atbildīgo personu, par iekšējā audita funkciju atbildīgo personu, par aktuāro funkciju atbildīgo personu, nedalībvalsts apdrošinātāja filiāles vadītāju, kā arī personu, kas, pieņemot būtiskus lēmumus apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrības vārdā, rada attiecīgajai sabiedrībai vai nedalībvalsts apdrošinātāja filiālei civiltiesiskas saistības."

16. Papildināt likumu ar 93.¹ pantu šādā redakcijā:

"**93.¹ pants.** (1) Komisija ir tiesīga atbilstoši ES Regulas Nr. 1286/2014 24. pantam par šīs regulas pārkāpumiem:

1) īstenot vienu vai vairākas šādas darbības:

- a) aizliegt apdrošināšanas ieguldījumu produkta izplatīšanu,
- b) uzlikt par pienākumu apturēt apdrošināšanas ieguldījumu produkta izplatīšanu,
- c) aizliegt sniegt pamatinformācijas dokumentu, kas neatbilst ES Regulas Nr. 1286/2014 6., 7., 8. vai 10. pantā noteiktajām prasībām, un dot rīkojumu publicēt jaunu, šai regulai atbilstošu pamatinformācijas dokumentu,
- d) uzlikt par pienākumu personai, kas ir apdrošināšanas ieguldījumu produkta izveidotājs vai sniedz konsultācijas par apdrošināšanas ieguldījumu produktu vai to pārdod, informēt klientu, kurš nav profesionāls klients un kura tiesības un intereses tika skartas, par piemēroto sankciju vai veikto darbību un par to, kur klients var iesniegt sūdzību vai var vērsties, lai uzsāktu ārpustiesas strīdu izskatīšanu, kā arī par viņa tiesībām ar prasību vērsties tiesā;

2) piemērot šādas sankcijas:

- a) izteikt brīdinājumu, kurā norādīta atbildīgā persona un pārkāpuma būtība,
- b) uzlikt šajā likumā paredzēto soda naudu.

(2) Ja Komisijas izdots administratīvais akts par šā panta pirmās daļas 1. punktā minēto darbību īstenošanu tiek pārsūdzēts, pārsūdzēšana neaptur tā darbību."

17. Papildināt 94. pantu ar 3.¹ daļu šādā redakcijā:

"(3¹) Komisija, piemērojot šā likuma 93.¹ pantu, atbilstoši ES Regulas Nr. 1286/2014 24. pantam par regulas pārkāpumiem ir tiesīga:

- 1) uzlikt juridiskajai personai soda naudu līdz 5 000 000 *euro* vai līdz trim procentiem no kopējā gada apgrozījuma saskaņā ar pēdējo pieejamo minētās juridiskās personas revidēto gada pārskatu. Ja juridiskā persona ir mātes sabiedrība vai mātes sabiedrības meitas sabiedrība, kura sagatavo konsolidēto gada pārskatu saskaņā ar Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likumu vai konsolidēto finanšu pārskatu saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts attiecīgo normatīvo aktu prasībām, kopējo apgrozījumu veido kopējais gada apgrozījums vai atbilstoša veida ienākumi saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts attiecīgajiem normatīvajiem aktiem grāmatvedības jomā, ņemot vērā pēdējo pieejamo konsolidēto gada pārskatu, ko apstiprinājusi galvenā mātes sabiedrības vadības struktūra;
- 2) uzlikt par pārkāpumu atbildīgajai fiziskajai personai soda naudu līdz 700 000 *euro*;
- 3) kā alternatīvu šīs daļas 1. vai 2. punktā noteiktajam uzlikt soda naudu līdz pārkāpuma rezultātā gūto ienākumu vai novērsto iespējamo zaudējumu divkārtšam apmēram."

18. 95. pantā:

papildināt pirmo daļu pēc vārdiem “piemērotajām sankcijām” ar vārdiem un skaitli “kā arī par veiktajām šā likuma 93.¹ pantā minētajām darbībām”;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Komisija informē EAAPI par sankcijām un darbībām, kas piemērotas par šā likuma 93.¹ pantā minētajiem pārkāpumiem.”

19. 108. pantā:

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība šā panta pirmajā daļā noteiktā aprēķina rezultātā iegūto lielumu koriģē, ņemot vērā darījumu partnera saistību nepildīšanas dēļ sagaidāmos zaudējumus. Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība korekciju veic, pamatojoties uz darījumu partnera saistību nepildīšanas varbūtības novērtējumu un attiecīgi no tā izrietošo vidējo zaudējumu.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

20. Izteikt 130. panta ceturtais daļas pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrība veic minimālās kapitāla prasības aprēķinu vismaz reizi ceturksnī un tā rezultātus iesniedz Komisijai.”

21. Izslēgt 137. pantu.

22. Papildināt 166. panta pirmo daļu ar 6. punktu šādā redakcijā:

“6) informāciju par pārvaldes struktūru.”

23. Aizstāt 169. panta ceturtajā daļā vārdus “astoto un devīto” ar vārdiem “astoto, devīto un desmito”.

24. Izteikt 187. pantu šādā redakcijā:

“**187. pants.** Nodrošinot šīs nodaļas prasību īstenošanu, Komisija sadarbojas, konsultējas un apmainās ar visu nepieciešamo informāciju ar dalībvalstu uzraudzības iestādēm.”

25. Papildināt 191. panta otrās daļas 3. punktu ar “c” apakšpunktu šādā redakcijā:

“c) apdrošināšanas līgumā norādīts, ka juridisko izdevumu apdrošināšana ir papildriska palīdzības apdrošināšanai.”

26. Papildināt 193. panta ceturto daļu ar 3. un 4. punktu šādā redakcijā:

“3) apdrošinātājs, kurš veicis juridisko izdevumu apdrošināšanu, un apdrošinātājs, kurš veicis palīdzības apdrošināšanu, nav tiesīgs darboties nevienā civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas veidā;

4) tiek nodrošināti šā panta trešās daļas noteikumi.”

27. Papildināt E sadaļu ar XXVI¹ nodaļu šādā redakcijā:

“XXVI¹ nodaļa
Obligātā apdrošināšana

196.¹ pants. Šīs nodaļas noteikumi attiecas uz nedzīvības apdrošinātājiem, kuri piedāvā un slēdz obligātās apdrošināšanas līgumus.

196.² pants. (1) Obligātās apdrošināšanas līgumos ietver apdrošināšanas noteikumus, kas izriet no normatīvajiem aktiem, kuri paredz obligāto apdrošināšanu.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētais līgums nav uzskatāms par noslēgtu kā obligātās apdrošināšanas līgums, ja nav ievērotas prasības, kas izriet no normatīvajiem aktiem, kuri paredz obligāto apdrošināšanu.”

28. 226. pantā:

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Lai nodrošinātu efektīvāku uzraugu kolēģijas darbību, Komisija ir tiesīga atsevišķu grupas uzraudzības ietvaros veicamo pasākumu izpildes nodrošināšanai iesaistīt ierobežotu uzraugu kolēģijā ietilpstošo uzraudzības iestāžu skaitu.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

29. Papildināt likumu ar 234.¹ pantu šādā redakcijā:

“**234.¹ pants.** (1) Ja dalībvalsts kredītiestāde vai dalībvalsts ieguldījumu sabiedrība, vai abas ir saistītās sabiedrības ar apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrību, Komisija sadarbojas ar dalībvalsts uzraudzības iestādi, kura veic šīs dalībvalsts kredītiestādes vai dalībvalsts ieguldījumu sabiedrības uzraudzību, sniedzot viena otrai informāciju, kura nepieciešama šā likuma F sadaļā minēto pienākumu izpildei.

(2) Informācija, kas saņemta šā likuma F sadaļā minēto pienākumu izpildei, ir uzskatāma par ierobežotas pieejamības informāciju, un informācijas apmaiņai starp uzraudzības iestādēm piemērojams šā likuma 83. pants.”

30. Papildināt 235. pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Komisija, ja tā ir grupas uzraudzības iestāde, ir tiesīga piemērot šā likuma 42. panta ceturtajā un piektajā daļā minētos atbrīvojumus grupas līmenī, ja katrai grupā ietilpstošajai apdrošināšanas vai pārapirošināšanas sabiedrībai tiek piemēroti minētie atbrīvojumi, ņemot vērā grupas darbības veidus, to apjomu un grupas darbībai raksturīgo risku sarežģītību.”

31. 239. pantā:

aizstāt pirmās daļas 1. un 2. punktā vārdu un skaitli “un XXX” ar skaitļiem un vārdu “XXX un XXXI”;

papildināt pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Šā likuma 93. panta un 94. panta pirmās, piektās un sestās daļas noteikumi attiecas arī uz apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, ja apdrošināšanas pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība nepilda šā likuma F sadaļā minētās prasības.”

32. Papildināt 241. pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Ja Komisija nepiekrīt dalībvalsts uzraudzības iestādes lēmumam par nedalībvalsts uzraudzības režīma līdzvērtības noteikšanu, tā triju mēnešu laikā pēc minētā lēmuma paziņošanas ir tiesīga vērsties EAAPI un lūgt tās palīdzību minētā jautājuma atrisināšanā.”

33. Papildināt 244. pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ja ir pieņemts šā panta otrajā daļā minētais lēmums un Komisija ir grupas uzraudzības iestāde, Komisija informē par lēmumu grupas uzraudzībai pakļauto apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrību. Ja Komisija nekonstatē nedalībvalsts uzraudzības režīma līdzvērtību šajā likumā noteiktajam grupas uzraudzības režīmam apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas sabiedrības mātes sabiedrības zemākā līmenī, grupas uzraudzībā piemēro šā likuma 243. pantu.”

34. Izteikt 249. panta ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Šā panta pirmajā un otrajā daļā minēto paziņojumu nepublicēšana neietekmē reorganizācijas pasākumu gaitu un nevar būt par pamatu tam, lai pārsūdzētu attiecīgos tiesas nolēmumus vai kompetentu iestāžu lēmumus par reorganizācijas pasākumiem.”

35. Papildināt 273. pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ieinteresētajām personām ir tiesības pārsūdzēt šā panta otrajā daļā minētos darījumus.”

36. Papildināt 275. pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ieinteresētajām personām ir tiesības pārsūdzēt šajā pantā minētās darbības vai tiesības.”

37. Aizstāt 284. panta trešajā daļā vārdus “lūgt, lai Komisija aizdod” ar vārdiem “piedāvāt Komisijai aizņemties no tā”.

38. Pārejas noteikumos:

aizstāt 2. punktā vārdu un skaitli “un 5.” ar skaitļiem un vārdu “5. un 7.”;

papildināt pārejas noteikumus ar 26. un 27. punktu šādā redakcijā:

“26. Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas sabiedrības līdz 2017. gada 31. decembrim nodrošina par risku pārvaldības funkciju atbildīgo personu, par atbilstības funkciju atbildīgo personu un par aktuāro funkciju atbildīgo personu atbilstību šā likuma 58. un 59. pantā minētajām prasībām.

27. Grozījumi šā likuma 1. panta otrajā daļā, 90.¹ pants, 93.¹ pants, 94. panta 3.¹ daļa, grozījumi 95. panta pirmajā daļā un šā panta piektā daļa stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.”

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 21. jūlijā.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 2. augustā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 02.08.2017., Nr. 152.

281. 654L/12 **Grozījumi Apdrošināšanas un pārapirošināšanas starpnieku darbības likumā**

Izdarīt Apdrošināšanas un pārapirošināšanas starpnieku darbības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2005, 8. nr.; 2007, 24. nr.; 2009, 17. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2013, 192. nr.; 2015, 127. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

papildināt pirmās daļas 1. punktu ar vārdiem “kā arī informācijas sniegšana par vienu vai vairākiem apdrošināšanas piedāvājumiem, pamatojoties uz kritērijiem, kurus klients izvēlas, izmantojot tīmekļvietni vai mobilo lietotni”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Citi šajā likumā lietotie termini atbilst Apdrošināšanas un pārapirošināšanas likumā, likumā “Par apdrošināšanas līgumu”, Finanšu instrumentu tirgus likumā un Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. novembra regulā (ES) Nr. 1286/2014 par komplektētu privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produktu (PRIIP) pamatinformācijas dokumentiem (Dokuments attiecas uz EEZ) (turpmāk — ES Regula Nr. 1286/2014) lietotajiem terminiem.”

2. 3. pantā:

aizstāt otrajā un ceturtajā daļā vārdus “Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likums” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “Apdrošināšanas un pārapirošināšanas likums” (attiecīgā locījumā);

aizstāt 4.¹ daļā vārdus “Pārapirošināšanas likumā” ar vārdiem “Apdrošināšanas un pārapirošināšanas likumā”.

3. Papildināt 45. pantu ar trešo un ceturto daļu šādā redakcijā:

“(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga atbilstoši ES Regulas Nr. 1286/2014 24. pantam par regulas pārkāpumiem piemērot šādas sankcijas un uzraudzības pasākumus:

- 1) aizliegt apdrošināšanas ieguldījumu produkta izplatīšanu;
- 2) uzlikt par pienākumu apturēt apdrošināšanas ieguldījumu produkta izplatīšanu;
- 3) aizliegt sniegt pamatinformācijas dokumentu, kas neatbilst ES Regulas Nr. 1286/2014 6., 7., 8. vai 10. pantā noteiktajām prasībām, un dot rīkojumu publicēt jaunu, šai regulai atbilstošu pamatinformācijas dokumentu;
- 4) uzlikt par pienākumu personai, kas sniedz konsultācijas par apdrošināšanas ieguldījumu produktu vai to izstrādā vai pārdod, informēt klientu, kurš nav profesionāls klients un kura tiesības un intereses tika skartas, par piemēroto sankciju vai uzraudzības pasākumu, par to, kur klients var iesniegt sūdzību vai vērsties, lai uzsāktu ārpustiesas strīdu izskatīšanu, kā arī par viņa tiesībām ar prasību vērsties tiesā;
- 5) izteikt brīdinājumu, kurā norādīta atbildīgā persona un pārkāpuma būtība;
- 6) uzlikt juridiskajai personai soda naudu līdz 5 000 000 *euro* vai līdz trim procentiem no kopējā gada apgrozījuma saskaņā ar pēdējo pieejamo minētās juridiskās personas revidēto gada pārskatu. Ja juridiskā persona ir mātes sabiedrība vai mātes sabiedrības meitas sabiedrība, kura sagatavo konsolidēto gada pārskatu saskaņā ar Gada pārskatu

un konsolidēto gada pārskatu likumu vai konsolidēto finanšu pārskatu saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts normatīvo aktu prasībām, kopējo apgrozījumu veido kopējais gada apgrozījums vai atbilstoša veida ienākumi saskaņā ar attiecīgajiem izcelsmes dalībvalsts normatīvajiem aktiem grāmatvedības jomā, ņemot vērā pēdējo pieejamo konsolidēto gada pārskatu, ko apstiprinājusi galvenā mātes sabiedrības vadības struktūra;

- 7) uzlikt apdrošināšanas starpniekam — pašnodarbinātai personai — un apdrošināšanas starpnieka — juridiskās personas — atbildīgajai personai, kura pārkāpuma izdarīšanas laikā ir atbildīga par noteiktas darbības veikšanu apdrošināšanas starpnieka uzdevumā vai interesēs, soda naudu līdz 700 000 *euro*;
- 8) kā alternatīvu šā panta 6. vai 7. punktā noteiktajam uzlikt soda naudu līdz pārkāpuma rezultātā gūto ienākumu vai novērsto iespējamo zaudējumu divkārsam apmēram.

(4) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisijas izdots administratīvais akts par šā panta trešās daļas 1., 2., 3. un 4. punktā minēto darbību piemērošanu tiek pārsūdzēts, pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.”

4. Papildināt likumu ar 46. pantu šādā redakcijā:

“**46. pants.** (1) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informāciju par sankcijām un uzraudzības pasākumiem, kas personām piemēroti par šā likuma 45. panta trešajā daļā minētajiem pārkāpumiem, ievieto savā mājaslapā internetā atbilstoši ES Regulas Nr. 1286/2014 29. pantam, norādot ziņas par personu un tās izdarīto pārkāpumu, kā arī minētās komisijas izdotā administratīvā akta apstrīdēšanu un pieņemto nolēmumu.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētā Finanšu un kapitāla tirgus komisijas mājaslapā internetā ievietotā informācija ir pieejama piecus gadus no tās ieviešanas dienas.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi par sankcijām un uzraudzības pasākumiem, kas piemēroti par šā likuma 45. panta trešajā daļā minētajiem pārkāpumiem.”

5. Papildināt pārejas noteikumus ar 20. punktu šādā redakcijā:

“20. Grozījumi šā likuma 1. panta otrajā daļā, 45. panta trešā un ceturtā daļa un 46. pants stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.”

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 21. jūlijā.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 2. augustā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 02.08.2017., Nr. 152.

282. 655L/12 Grozījumi Kredītiestāžu likumā

Izdarīt Kredītiestāžu likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 23. nr.; 1996, 9., 14., 23. nr.; 1997, 23. nr.; 1998, 13. nr.; 2000, 13. nr.; 2002, 10., 23. nr.; 2003, 14. nr.; 2004, 2., 12., 23. nr.; 2005, 13., 14. nr.; 2006, 15. nr.; 2007, 7., 12. nr.; 2008, 14., 23. nr.; 2009, 6., 7., 17., 22. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 23., 51./52., 160. nr.; 2011, 4. nr.; 2012, 50., 56., 92. nr.; 2013, 61., 106., 193. nr.; 2014, 92. nr.; 2015, 29., 97., 124., 140., 248., 251. nr.; 2016, 117., 241. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. panta pirmajā daļā:

izteikt 35. punktu šādā redakcijā:

“35) **maksātnespējas procesa administrators** (turpmāk arī — administrators) — tiesas iecelta persona, kura īsteno šajā likumā noteiktās pilnvaras un ir atbildīga šajā likumā noteiktajā kārtībā;”;

izslēgt 58. punktu;

papildināt daļu ar 66. un 67. punktu šādā redakcijā:

“66) **mazāk nozīmīgā uzraudzītā kredītiestāde** — mazāk nozīmīgā uzraudzītā iestāde Eiropas Centrālās bankas 2014. gada 16. aprīļa regulas Nr. 468/2014, ar ko izveido vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (VUM pamatregula) (ECB/2014/17) (turpmāk — regula Nr. 468/2014) 2. panta 7. punkta izpratnē;

67) **nozīmīgā uzraudzītā kredītiestāde** — nozīmīgā uzraudzītā iestāde regulas Nr. 468/2014 2. panta 16. punkta izpratnē.”

2. 6. pantā:

izslēgt pirmajā daļā skaitļus “83., 84.”;

izteikt piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga pieprasīt, lai citā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes filiāle, kas šajā likumā noteiktajā kārtībā uzsākusi finanšu pakalpojumu sniegšanu Latvijas Republikas teritorijā, sniedz tai informāciju par savu darbību Latvijas Republikas teritorijā statistiskās informācijas un uzraudzības vajadzībām un informāciju, kas nepieciešama citā dalībvalstī reģistrētas kredītiestādes filiāles atzīšanai par nozīmīgu kredītiestādes filiāli Latvijas Republikas teritorijā.”

3. 11. pantā:

izslēgt pirmajā daļā vārdus “Finanšu un kapitāla tirgus komisijas”;

izteikt 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Izvērtējot kredītiestādes akcionāru atbilstību šā likuma prasībām un šā likuma 15. panta 1. punktā minētajos dokumentos ietverto informāciju, licencē (atļaujā) var noteikt kredītiestādes darbības, tai skaitā finanšu pakalpojumu sniegšanas, nosacījumus.”;

izteikt piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Licenci (atļauju) kredītiestādes darbībai izsniedz uz nenoteiktu laiku.”

4. Papildināt 12. pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Latvijas Republikas kredītiestādēm ir pienākums paziņot Finanšu un kapitāla tirgus komisijai par nodomu atvērt pārstāvniecību ārvalstī vai dalībvalstī un par šādas pārstāvniecības slēgšanu.”

5. 12.² pantā:

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Iesniegumu par mazāk nozīmīgās uzraudzītās kredītiestādes filiāles atvēršanu citā dalībvalstī Finanšu un kapitāla tirgus komisija izskata triju mēnešu laikā pēc visu nepieciešamo, atbilstoši normatīvo aktu prasībām sagatavoto dokumentu saņemšanas un par savu lēmumu rakstveidā informē attiecīgās dalībvalsts kredītiestāžu uzraudzības institūciju un attiecīgo kredītiestādi.”;

papildināt pantu ar 4.¹ daļu šādā redakcijā:

“(4¹) Iesniegumu par nozīmīgās uzraudzītās kredītiestādes filiāles atvēršanu citā dalībvalstī saskaņā ar Padomes 2013. gada 15. oktobra regulas (ES) Nr. 1024/2013, ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (turpmāk — ES regula Nr. 1024/2013) nosacījumiem, ievērojot šā likuma normas attiecībā uz filiāles atvēršanu citā dalībvalstī, izskata Eiropas Centrālā banka.”

6. Papildināt 12.³ panta trešo daļu pēc vārdiem “uzraudzības institūciju” ar vārdiem “Eiropas Centrālo banku”.

7. Izslēgt 13. panta pirmās daļas otrajā teikumā vārdus “Finanšu un kapitāla tirgus komisijas”.

8. 14. panta pirmajā daļā:

aizstāt pirmajā teikumā vārdus “Finanšu un kapitāla tirgus komisija iesniegumu” ar vārdu “Iesniegumu”;

aizstāt otrajā teikumā vārdu “neizsniegt” ar vārdiem “pieņemt lēmumu par atteikumu izsniegt”.

9. Aizstāt 15. panta ievaddaļā vārdus “Finanšu un kapitāla tirgus komisijas licenci” ar vārdiem “licenci (atļauju)”.

10. Papildināt 21. pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Pamatkapitāla samazināšanas gadījumā kredītiestādei saskaņā ar Komerclikuma 264. pantu ir pienākums publicēt oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis” paziņojumu, ka ir pieņemts lēmums par pamatkapitāla samazināšanu, un nosūtīt paziņojumu par pamatkapitāla samazināšanu visiem zināmajiem kreditoriem, kuriem līdz minētā lēmuma pieņemšanai bija prasījuma tiesības pret kredītiestādi. Minēto paziņojumu var nesūtīt kreditoriem, kuru prasījuma tiesības ir radušās, kredītiestādei sniedzot šiem kreditoriem finanšu pakalpojumus.”

11. Izteikt 27. panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Lēmuma par kredītiestādes licences (atļaujas) anulēšanu apstrīdēšana Administratīvajā pārskatīšanas padomē vai pārsūdzēšana Eiropas Savienības Tiesā saskaņā ar ES regulu Nr. 1024/2013 neaptur lēmuma darbību, izņemot ES regulas Nr. 1024/2013 24. pantā noteikto gadījumu.”

12. Izslēgt 27.¹ panta pirmajā un otrajā daļā vārdus “Eiropas Komisijai un”.

13. Papildināt 31. pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Personai, kas saņēmusi atļauju būtiskas līdzdalības iegūšanai kredītiestādē, ir pienākums 10 dienu laikā pēc darījuma noslēgšanas iesniegt rakstveida paziņojumu Finanšu un kapitāla tirgus komisijai, ja persona tai piederošās kredītiestādes akcijas izmanto kā nodrošinājumu savu vai citas personas saistību izpildei. Paziņojumā norāda personu, kuras saistības tiek nodrošinātas, saistību veidu, apmēru, termiņu un sniedz īsu darījuma aprakstu pēc būtības, kā arī sniedz informāciju par to, kā šā darījuma noslēgšana ierobežos personas rīcību ar tai piederošajām nodrošinājumā izmantotajām akciju balsstiesībām.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

14. Papildināt 33.¹ pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Būtiskas līdzdalības apmēra noteikšanai neņem vērā no kredītiestādes turējumā esošajām akcijām izrietošās balsstiesības, kuras kredītiestāde ieguvusi, izpērkot šīs akcijas sākotnējās izvietošanas laikā vai garantējot sākotnējās izvietošanas laikā neizvietoto akciju izpirkšanu, ja kredītiestāde neizmanto no šīm akcijām izrietošās balsstiesības un atsavina vai dzēš šīs akcijas viena gada laikā no iegādes dienas.”

15. Izslēgt 33.² pantu.

16. Izteikt 37. panta 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Ja kredītiestādei ir konstatētas likviditātes problēmas vai ir pamats uzskatīt, ka tādas varētu rasties, Finanšu un kapitāla tirgus komisija kā mītnes valsts uzraudzības iestāde par to ziņo visu iesaistīto valstu uzraudzības institūcijām, pievienojot informāciju par neatbilstību novēršanas plānu un tā īstenošanas pasākumiem, kā arī visiem saistībā ar to veiktajiem uzraudzības pasākumiem.”

17. 57. pantā:

izslēgt 1.² daļā pēc vārdiem “citā dalībvalstī vadītāja” vārdus “risku direktora, par darbības atbilstības kontroli atbildīgās personas”;

izteikt 1.³ daļu šādā redakcijā:

“(1³) Finanšu un kapitāla tirgus komisijai 30 darbdienu laikā no dienas, kad saņemti visi nepieciešamie dokumenti, ir tiesības neatļaut kredītiestādes padomes un valdes locekļiem, iekšējā audita dienesta vadītājam, risku direktoram, par darbības atbilstības kontroli atbildīgajai personai, par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas prasību izpildi atbildīgajai personai un ārvalsts kredītiestādes filiāles vai kredītiestādes filiāles citā dalībvalstī vadītājam sākt pildīt viņu pienākumus, ja minētās personas neatbilst šā likuma prasībām vai Finanšu un kapitāla tirgus komisija nevar pārliecināties par to atbilstību šā likuma prasībām.”

18. Papildināt likumu ar 72.² pantu šādā redakcijā:

“**72.² pants.** Kredītiestāde, izveidojot vai pārdodot klientiem, kas ir privātie ieguldītāji, komplektētu privāto ieguldījumu produktus, ievēro Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 26. novembra regulas (ES) Nr. 1286/2014 par komplektētu privāto ieguldījumu un apdrošināšanas ieguldījumu produktu (PRIIP) pamatinformācijas dokumentiem (Dokuments attiecas uz EEZ) (turpmāk — ES regula Nr. 1286/2014) prasības.”

19. Izslēgt 83. un 84. pantu.

20. Aizstāt 86. panta otrās daļas otrajā teikumā vārdus “Latvijas Zvērinātu revidentu asociāciju” ar vārdiem “Finanšu ministriju”.

21. 105.³ pantā:

papildināt trešo daļu pēc vārdiem “tirgus risku” ar vārdu “pašu”;

papildināt piekto daļu pēc vārdiem “ietekmes uz” ar vārdu “pašu”.

22. Izteikt 108.¹ panta sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Ārkārtas situācijā, neievērojot šā panta pirmajā, otrajā, trešajā un ceturtajā daļā minēto kārtību, Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga veikt pasākumus, lai aizsargātu noguldītāju, ieguldītāju un citu kredītiestādes pakalpojumu saņēmēju intereses, ievērojot šo pasākumu samērīgumu ar aizsargājamām interesēm un neradot šajā daļā minētajiem kredītiestādes kreditoriem Latvijā priekšrocības salīdzinājumā ar kreditoriem citās dalībvalstīs. Finanšu un kapitāla tirgus komisija nekavējoties informē attiecīgās dalībvalsts uzraudzības institūciju, Eiropas Banku iestādi un Eiropas Komisiju par šīs daļas pirmajā teikumā minēto pasākumu veikšanu. Ja mītnes valsts administratīvā vai tiesu iestāde piemēro kredītiestādei reorganizācijas pasākumus, tad ar šo reorganizācijas pasākumu sākšanas dienu Finanšu un kapitāla tirgus komisijas veiktie pasākumi zaudē spēku.”

23. Papildināt 108.³ pantu ar 11.¹, 11.² un 11.³ daļu šādā redakcijā:

“(11¹) Ja Latvijas Republikā reģistrētai kredītiestādei ir nozīmīgas filiāles citās dalībvalstīs, Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē attiecīgo valstu kredītiestāžu uzraudzības institūcijas par šā likuma 101.³ panta pirmajā daļā un 112.⁴ panta otrajā daļā minēto risku un to segšanai nepieciešamā kapitāla novērtējuma rezultātiem un saskaņā ar šā likuma 101.³ panta trešo daļu pieņemtajiem lēmumiem, ciktāl attiecīgie riska novērtējumi un lēmumi attiecas uz šīm filiālēm.

(11²) Finanšu un kapitāla tirgus komisija sadarbojas ar tās iesaistītās valsts uzraudzības institūciju, kurā Latvijas Republikas kredītiestādei ir reģistrēta nozīmīga filiāle, attiecībā uz rīcības plānu iespējamās likviditātes krīzes pārvarēšanai, ja tas var ietekmēt likviditātes risku iesaistītās valsts valūtā.

(11³) Ja Finanšu un kapitāla tirgus komisija nesaņem tās pieprasīto informāciju no Latvijas Republikā reģistrēto kredītiestāžu nozīmīgo filiāļu uzraudzības institūcijām vai ja šo institūciju veiktie pasākumi nav atbilstoši, Finanšu un kapitāla tirgus komisija var lūgt Eiropas Banku iestādi iesaistīties jautājuma izskatīšanā atbilstoši ES regulas Nr. 1093/2010 19. pantam.”

24. 110.¹ pantā:

papildināt piekto daļu ar 8. punktu šādā redakcijā:

“8) dalībvalsts iestādēm, kas veic to personu uzraudzību, kuras dalībvalstīs veic likumā noteiktās iekšējās pārbaudes un revīzijas kredītiestādēs, apdrošināšanas vai pārapsrošināšanas komersantos un citās finanšu iestādēs.”;

papildināt pantu ar 5.¹ daļu šādā redakcijā:

“(5¹) Finanšu un kapitāla tirgus komisija paziņo Eiropas Banku iestādei par valsts iestādēm un struktūrvienībām, kuras var saņemt ierobežotas pieejamības informāciju pārraudzības vai uzraudzības funkciju izpildei vai kuras saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir atbildīgas par tiesību aktu pārkāpumu atklāšanu un izmeklēšanu komercdarbības jomā.”

25. 112.² pantā:

izslēgt vienpadsmitās daļas otro teikumu;

papildināt pantu ar divpadsmito un trīspadsmito daļu šādā redakcijā:

“(12) Ja jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai ir saistošas šā likuma prasības un līdzvērtīgas Apdrošināšanas un pārapsrošināšanas likuma prasības, it īpaši attiecībā uz risku pārvaldību un iekšējo kontroli, Finanšu un kapitāla tirgus komisija, ja tā ir konsolidētās uzraudzības institūcija, pēc vienošanās ar grupas uzraudzības iestādi apdrošināšanas sektorā ir tiesīga piemērot jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai vienīgi šā likuma prasības attiecībā uz to finanšu sektoru, kas noteikts kā nozīmīgākais saskaņā ar Finanšu konglomerātu likumu.

(13) Finanšu un kapitāla tirgus komisija informē Eiropas Banku iestādi un Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi par šā panta vienpadsmitajā un divpadsmitajā daļā minēto lēmumu pieņemšanu.”

26. Papildināt 113. pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Finanšu un kapitāla tirgus komisija ir tiesīga atbilstoši ES regulas Nr. 1286/2014 24. pantam par regulas pārkāpumiem īstenot vienu vai vairākas šādas darbības:

- 1) aizliegt komplektētu privāto ieguldījumu produktu izplatīšanu;
- 2) uzlikt par pienākumu apturēt komplektētu privāto ieguldījumu produktu izplatīšanu;
- 3) aizliegt izplatīt pamatinformācijas dokumentu, kas neatbilst ES regulas Nr. 1286/2014 6., 7., 8. vai 10. panta prasībām, un uzdot publicēt jaunu šai regulai atbilstošu pamatinformācijas dokumentu;
- 4) uzlikt par pienākumu personai, kas ir komplektētu privāto ieguldījumu produktu izveidotājs vai sniedz konsultācijas par komplektētu privāto ieguldījumu produktiem, vai tos pārdod, informēt attiecīgo klientu, kurš ir privātais ieguldītājs un kura tiesības un intereses ir aizskartas, par piemēroto sankciju vai uzraudzības pasākumu un par to, kur klients var iesniegt sūdzību vai kur tas var vērsties, lai uzsāktu ārpusstiesas strīdu risināšanu, kā arī par viņa tiesībām ar prasību vērsties tiesā.”

27. Aizstāt 116. panta ceturtajā daļā vārdus “ieguvusi maksātnespējas procesa administratora sertifikātu” ar vārdiem “iecelta maksātnespējas procesa administratora amatā saskaņā ar Maksātnespējas likumu”.

28. Izteikt 128. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Finanšu un kapitāla tirgus komisija 30 dienu laikā pēc tam, kad saņemti visi nepieciešamie dokumenti, kuri apliecina šā panta pirmajā daļā minēto informāciju, pārbauda, vai kredītiestāde spēj noteiktajā termiņā un pilnā apmērā izpildīt tās grāmatvedības reģistros reģistrētās saistības pret kreditoriem, un iesniedz Eiropas Centrālajai bankai lēmuma projektu par kredītiestādei izsniegtās licences (atļaujas) kredītiestādes darbībai anulēšanu.”

29. Izteikt 129. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Ja kredītiestādei izsniegto licenci (atļauju) kredītiestādes darbībai anulē saskaņā ar šā likuma 27. panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4. vai 8. punktu, Finanšu un kapitāla tirgus komisija iecel pilnvarnieku un iesniedz tiesā pieteikumu par šīs kredītiestādes likvidāciju un likvidatora iecelšanu, vienlaikus izvirzot likvidatora kandidatūru.”

30. Izteikt 131.¹ pantu šādā redakcijā:

“**131.¹ pants.** Par kredītiestādes administratoru kredītiestādes maksātnespējas procesā var būt fiziskā persona, kura iecelta maksātnespējas procesa administratora amatā saskaņā ar Maksātnespējas likumu, kura no administratora amata nav atbrīvota, atcelta vai atstādināta vai kuras amata darbība nav apturēta un uz kuru nav attiecināmi šā likuma 132.¹ pantā noteiktie ierobežojumi.”

31. Izteikt 132. un 132.¹ pantu šādā redakcijā:

“**132. pants.** (1) Fiziskā persona likvidatora pienākumus kredītiestādes likvidācijas procesā nevar uzņemt un pildīt, ja:

- 1) likvidators, kurš iecelts administratora amatā, sakarā ar konstatētajiem normatīvo aktu pārkāpumiem no administratora amata ir atbrīvots, atcelts vai atstādināts vai tā amata darbība ir apturēta;
- 2) likvidators ir aizdomās turētais vai apsūdzētais kriminālprocesā par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu;
- 3) likvidators ir sodīts par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas;
- 4) likvidators pēdējo piecu gadu laikā pirms kredītiestādes likvidācijas procesa pasludināšanas dienas ir bijis:
 - a) likvidējamās kredītiestādes dalībnieks (akcionārs) vai pārvaldes institūciju loceklis,
 - b) likvidējamās kredītiestādes prokūrists vai komercpilnvarnieks,
 - c) persona, kura ir ar likvidējamās kredītiestādes dibinātāju, dalībnieku (akcionāru) vai pārvaldes institūciju locekli laulībā, radniecības vai svainības attiecībās līdz otrajai pakāpei,
 - d) kreditors, kas atrodas vienā koncernā ar likvidējamo kredītiestādi;
- 5) likvidatoram ar likvidējamo kredītiestādi pēdējo piecu gadu laikā pirms attiecīgā likvidācijas procesa pasludināšanas dienas ir bijušas darba tiesiskās attiecības;
- 6) likvidators pēdējo divu gadu laikā pirms likvidatora iecelšanas dienas ir bijis pilnvarojuma līguma attiecībās ar likvidējamās kredītiestādes kreditoru tā tiesiskajās attiecībās ar likvidējamo kredītiestādi;
- 7) likvidējamai kredītiestādei ir prasījuma tiesības pret likvidatoru, izņemot gadījumu, kad prasījuma kopējais apmērs nepārsniedz 20 minimālās mēnešalgas un šis prasījums radies likvidatora darījuma attiecībās ar kredītiestādi tās parastās darbības ietvaros, par darījumu nav strīda un likvidators nebauda īpašas priekšrocības;

- 8) likvidatoram ir prasījuma tiesības pret likvidējamo kredītiestādi, izņemot gadījumu, kad prasījuma apmērs nepārsniedz segtā noguldījuma apmēru;
- 9) pret likvidatoru kā pret parādnieku ir ierosināta maksātnespējas lieta vai likvidators ir parādnieka pārstāvis citā maksātnespējas lietā un šī cita lieta nav izbeigta;
- 10) likvidators ir personiski ieinteresēts likvidējamās kredītiestādes likvidācijas procesa lietā vai ir citi apstākļi, kas rada pamatotas šaubas par viņa objektivitāti;
- 11) likvidators likvidējamās kredītiestādes likvidācijas procesā pilda ar likvidatora pienākumiem saistītas darbības, kurās viņš pats, viņa laulātais vai personas, kas ir ar likvidatoru radniecības vai svainības attiecībās līdz otrajai pakāpei, vai viņa darījumu partneri ir vai varētu būt personiski vai mantiski ieinteresēti;
- 12) likvidators pilda ar likvidatora pienākumiem saistītas darbības attiecībā uz tādu kreditoru vai parādnieku, kura dalībnieks, akcionārs, biedrs, pārraudzības, kontroles vai izpildinstitūcijas loceklis ir viņš pats, viņa laulātais vai personas, kas ir ar likvidatoru radniecības vai svainības attiecībās līdz otrajai pakāpei;
- 13) likvidators jau ir pildījis likvidatora pienākumus šīs likvidējamās kredītiestādes likvidācijas procesā.

(2) Uz likvidatoru — juridisko personu — attiecas šā panta pirmās daļas 4. punkta “d” apakšpunkta, 6., 7., 8., 10. un 13. punkta noteikumi, kā arī šādi ierobežojumi:

- 1) likvidators pēdējo piecu gadu laikā pirms kredītiestādes likvidācijas procesa pasludināšanas dienas ir bijis likvidējamās kredītiestādes dalībnieks (akcionārs);
- 2) pret likvidatoru kā pret parādnieku ir ierosināta maksātnespējas lieta;
- 3) likvidators likvidējamās kredītiestādes likvidācijas procesā pilda ar likvidatora pienākumiem saistītas darbības, kurās viņš pats vai viņa darījumu partneri ir vai varētu būt personiski vai mantiski ieinteresēti;
- 4) likvidators pilda ar likvidatora pienākumiem saistītas darbības attiecībā uz tādu kreditoru vai parādnieku, kura dalībnieks vai akcionārs ir viņš pats.

(3) Likvidators un likvidatora komercsabiedrības pilnvarota fiziskā persona drīkst vienlaikus pildīt kredītiestādes likvidatora vai administratora pienākumus tikai vienā kredītiestādes likvidācijas vai maksātnespējas procesā.

(4) Finanšu un kapitāla tirgus komisija atbilstoši šajā likumā noteiktajai kompetencei ir tiesīga kontrolēt likvidatora darbību un atbilstību šajā likumā noteiktajiem ierobežojumiem. Šajā nolūkā Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pilnvarotai personai ir tiesības iepazīties ar visu kredītiestādes dokumentāciju, visu likvidatora dokumentāciju, kas saistīta ar kredītiestādi, kā arī saņemt no likvidatora paskaidrojumus un jebkuru citu nepieciešamo informāciju, kas saistīta ar kredītiestādes likvidācijas procesu.

132.¹ pants. (1) Administratora pienākumus kredītiestādes maksātnespējas procesā nevar uzņemt un pildīt, ja:

- 1) sakarā ar konstatētajiem normatīvo aktu pārkāpumiem administrators no amata ir atbrīvots, atcelts vai atstādināts vai tā amata darbība ir apturēta;
- 2) administrators ir aizdomās turētais vai apsūdzētais kriminālprocesā par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu;
- 3) administrators ir sodīts par tīša noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, neatkarīgi no sodāmības dzēšanas vai noņemšanas;
- 4) administrators pēdējo piecu gadu laikā pirms kredītiestādes maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas ir bijis:
 - a) administrējamās kredītiestādes dalībnieks (akcionārs) vai pārvaldes institūciju loceklis,
 - b) administrējamās kredītiestādes prokūrists vai komercpilnvarnieks,

- c) persona, kura ir ar administrējamās kredītiestādes dibinātāju, dalībnieku (akcionāru) vai pārvaldes institūciju locekli laulībā, radniecības vai svainības attiecībās līdz otrajai pakāpei;
- 5) administratoram ar administrējamo kredītiestādi pēdējo piecu gadu laikā pirms attiecīgā maksātnespējas procesa pasludināšanas dienas ir bijušas darba tiesiskās attiecības;
 - 6) administrators pēdējo divu gadu laikā pirms administratora iecelšanas dienas ir bijis pilnvarojuma līguma attiecībās ar administrējamās kredītiestādes kreditoru tā tiesiskajās attiecībās ar administrējamo kredītiestādi;
 - 7) administrējamai kredītiestādei ir prasījuma tiesības pret administratoru vai administratoram ir prasījuma tiesības pret administrējamo kredītiestādi;
 - 8) pret administratoru kā pret parādnieku ir ierosināta cita maksātnespējas lieta vai administrators ir parādnieka pārstāvis citā maksātnespējas lietā un šī cita lieta nav izbeigta;
 - 9) administrators ir personiski ieinteresēts administrējamās kredītiestādes maksātnespējas procesa lietā vai ir citi apstākļi, kas rada pamatotas šaubas par viņa objektivitāti;
 - 10) administrators administrējamās kredītiestādes maksātnespējas procesā pilda ar administratora pienākumiem saistītas darbības, kurās viņš pats, viņa laulātais vai personas, kas ir ar administratoru radniecības vai svainības attiecībās līdz otrajai pakāpei, vai viņa darījumu partneri ir vai varētu būt personiski vai mantiski ieinteresēti;
 - 11) administrators pilda ar administratora pienākumiem saistītas darbības attiecībā uz tādu kreditoru vai parādnieku, kura dalībnieks, akcionārs, biedrs, pārraudzības, kontroles vai izpildinstitūcijas loceklis ir viņš pats, viņa laulātais vai personas, kas ir ar administratoru radniecības vai svainības attiecībās līdz otrajai pakāpei;
 - 12) administrators jau ir pildījis administratora pienākumus šīs administrējamās kredītiestādes maksātnespējas procesā.

(2) Administrators drīkst vienlaikus pildīt kredītiestādes administratora vai likvidatora pienākumus tikai vienā kredītiestādes maksātnespējas vai likvidācijas procesā.

(3) Finanšu un kapitāla tirgus komisija atbilstoši šajā likumā noteiktajai kompetencei ir tiesīga kontrolēt administratora darbību un atbilstību šajā likumā noteiktajiem ierobežojumiem. Šajā nolūkā Finanšu un kapitāla tirgus komisijas pilnvarotai personai ir tiesības iepazīties ar visu kredītiestādes dokumentāciju, visu administratora dokumentāciju, kas saistīta ar kredītiestādi, kā arī saņemt no administratora paskaidrojumus un jebkuru citu nepieciešamo informāciju, kas saistīta ar kredītiestādes maksātnespējas procesu.”

32. Izslēgt 154. pantu.

33. Aizstāt 179.⁶ panta trešajā daļā un 179.⁹ panta otrajā daļā vārdu “grupa” (attiecīgā skaitlī un locījumā) ar vārdu “kārtā” (attiecīgā skaitlī un locījumā).

34. Izteikt 183.¹ panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Ja netiek īstenota kredītiestādes sanācija vai tā ir bijusi neveiksmīga, kā arī tad, ja netiek īstenoti citi reorganizācijas pasākumi vai tie ir bijuši neveiksmīgi un tiek pieņemts lēmums par kredītiestādes bankrota procedūras uzsākšanu, kredītiestādei izsniegtā licence (atļauja) kredītiestādes darbībai tiek anulēta.”

35. 186. pantā:

aizstāt ceturtajā daļā vārdu “grupā” ar vārdu “kārtā”;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Gadījumos, kad kredītiestādes likvidācijas procesā kreditori ir iesnieguši savus kreditoru prasījumus, pēc kredītiestādes maksātnespējas procesa pasludināšanas kreditori atkārtoti kreditoru prasījumus kredītiestādes likvidācijas procesā pieteiktajā apmērā neiesniedz.”

36. Aizstāt 192., 193. un 194. pantā vārdu “grupa” (attiecīgā skaitlī un locījumā) ar vārdu “kārtā” (attiecīgā skaitlī un locījumā).

37. Papildināt XIV nodaļu ar 195.¹ pantu šādā redakcijā:

“**195.¹ pants.** Ja tiesa kredītiestādes likvidācijas procesā pasludina kredītiestādi par maksātnespējīgu, administrators turpina veikt attiecīgās kārtas kreditoru prasījumu apmierināšanu līdz likvidatora noteiktajam kreditoru prasījumu procentuālajam apmēram. Sasniedzot šā panta pirmajā teikumā noteikto prasījumu apmēru, administrators veic attiecīgo kārtu kreditoru prasījumu apmierināšanu atbilstoši šajā likumā noteiktajai kārtībai.”

38. Izteikt 196. panta 5. punktu šādā redakcijā:

“(5) uzlikt par pienākumu kredītiestādes akcionāru sapulcei, padomei vai valdei atsaukt no amata kredītiestādes valdes vai padomes locekli, iekšējā audita dienesta vadītāju, risku direktoru, par darbības atbilstības kontroli atbildīgo personu, par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas prasību izpildi atbildīgo personu, sabiedrības kontrolieri, ārvalsts kredītiestādes filiāles vai kredītiestādes filiāles citā dalībvalstī vadītāju vai prokūristu;”

39. 198. pantā:

papildināt otro daļu pēc vārda “likuma” ar skaitļiem “79., 89.¹, 89.²”;

papildināt pantu ar vienpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(11) Finanšu un kapitāla tirgus komisija atbilstoši ES regulas Nr. 1286/2014 24. pantam par regulas pārkāpumiem ir tiesīga:

- 1) uzlikt juridiskajai personai soda naudu līdz pieciem miljoniem *euro* vai līdz trim procentiem no kopējā gada apgrozījuma saskaņā ar pēdējo pieejamo minētās juridiskās personas revidēto gada pārskatu. Ja juridiskā persona ir mātes sabiedrība vai mātes sabiedrības meitas sabiedrība, kas sagatavo konsolidētos gada pārskatus saskaņā ar Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likumu vai konsolidētos finanšu pārskatus saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts normatīvo aktu prasībām, attiecīgo kopējo apgrozījumu veido kopējais gada apgrozījums vai atbilstoša veida ienākumi saskaņā ar izcelsmes dalībvalsts normatīvajiem aktiem grāmatvedības jomā, ņemot vērā pēdējo pieejamo konsolidēto gada pārskatu, ko apstiprinājusi galvenā mātes sabiedrības vadības struktūra;
- 2) uzlikt par pārkāpumu atbildīgajai fiziskajai personai soda naudu līdz 700 000 *euro*;
- 3) kā alternatīvu šīs daļas 1. vai 2. punktā noteiktajam uzlikt soda naudu līdz pārkāpuma rezultātā gūto ienākumu vai novērsto iespējamo zaudējumu divkārsam apmēram.”

40. Aizstāt 203. pantā vārdu “kriminālatbildības” ar vārdu “atbildības”.

41. Aizstāt 207. pantā vārdu “grupai” ar vārdu “kārtai”.

42. Papildināt pārejas noteikumus ar 72., 73. un 74. punktu šādā redakcijā:

“72. Papildus šā likuma 63.² pantā noteiktajam kredītiestādes laikposmā no 2017. gada 1. jūlija līdz 2017. gada 31. augustam katras kalendāra nedēļas otrajā darbdienā Valsts ieņēmumu dienestam sniedz informāciju par iepriekšējā nedēļā atvērtajiem un slēgtajiem juridisko personu — Latvijas Republikas rezidentu un nerezidentu pastāvīgo pārstāvniecību Latvijā — pieprasījuma noguldījuma kontiem, norādot klienta nosaukumu (firmu), vienoto reģistrācijas kodu, pieprasījuma noguldījuma konta numuru, valūtu, konta atvēršanas un slēgšanas datumu. Kredītiestādes minēto informāciju sniedz atbilstoši kārtībai, kāda kredītiestādēm ir noteikta šīs informācijas sniegšanai līdz 2017. gada 30. jūnijam.

73. Šā likuma 116. panta ceturtajā daļā minētajam pilnvarniekam vai 131.¹ pantā minētajam administratoram, kurš ir iecelts par pilnvarnieku vai administratoru līdz dienai, kad stājas spēkā grozījumi šā likuma 116. panta ceturtajā daļā un 131.¹ pants, kas izteikts jaunā redakcijā, un kuram atbilstoši Maksātnešpējas likumam ir derīgs biedrības “Latvijas Sertificēto maksātnešpējas procesa administratoru asociācija” izsniegts maksātnešpējas procesa administratora sertifikāts, ir tiesības turpināt pilnvarnieka vai administratora pienākumu pildīšanu.

74. Grozījumi par šā likuma papildināšanu ar 186. panta piekto daļu un 195.¹ pantu attiecībā uz atkārtotu kreditoru prasījumu pieteikšanu un to apmierināšanu nav piemērojami kredītiestādes maksātnešpējas procesam, kas uzsākts pirms attiecīgo grozījumu spēkā stāšanās.”

43. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 24. punktu šādā redakcijā:

“24) Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija direktīvas 2013/34/ES par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (Dokuments attiecas uz EEZ).”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 21. jūlijā.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 2. augustā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 02.08.2017., Nr. 152.

283. 656L/12 Grozījumi Darba likumā

Izdarīt Darba likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2001, 15. nr.; 2003, 2. nr.; 2004, 5., 10. nr.; 2005, 12., 22. nr.; 2006, 21. nr.; 2009, 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200. nr.; 2010, 47. nr.; 2011, 62., 103. nr.; 2012, 108. nr.; 2014, 225. nr.; 2016, 101. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdus “bērns invalīds” (attiecīgā skaitlī un locījumā) ar vārdiem “bērns ar invaliditāti” (attiecīgā skaitlī un locījumā).

2. Aizstāt visā likumā vārdu “invalīds” (attiecīgā skaitlī un locījumā) ar vārdiem “persona ar invaliditāti” (attiecīgā skaitlī un locījumā).

3. Izteikt 18. pantu šādā redakcijā:

“18. pants. Darba koplīguma puses

(1) Darba koplīgumu uzņēmumā slēdz darba devējs un darbinieku arodbiedrība vai darbinieku pilnvaroti pārstāvji, ja darbinieki nav apvienojušies arodbiedrībā.

(2) Darba koplīgumu nozarē vai teritorijā (turpmāk arī — ģenerālvienošanās) slēdz darba devējs, darba devēju grupa, darba devēju organizācija vai darba devēju organizāciju apvienība ar arodbiedrību apvienību, kura apvieno vislielāko strādājošo skaitu valstī, vai arodbiedrību, kas ietilpst apvienībā, kura apvieno vislielāko strādājošo skaitu valstī, ja ģenerālvienošanās pusēm ir atbilstošs pilnvarojums vai ja tiesības slēgt ģenerālvienošanos paredzētas šo apvienību (savienību) statūtos. Darba devējs, darba devēju grupa, darba devēju organizācija vai darba devēju organizāciju apvienība, ja tai ir atbilstošs pilnvarojums vai tiesības pievienoties jau esošam darba koplīgumam nozarē vai teritorijā paredzētas organizācijas vai organizāciju apvienības statūtos, var pievienoties jau noslēgtajam darba koplīgumam nozarē vai teritorijā.

(3) Noslēgtā darba devēju organizācijas vai darba devēju organizāciju apvienības ģenerālvienošanās ir saistoša šīs organizācijas vai organizāciju apvienības biedriem. Šis noteikums attiecas arī uz darba devēju organizācijas vai darba devēju organizāciju apvienības biedriem, ja attiecīgā darba devēju organizācija vai darba devēju organizāciju apvienība ir pievienojusies jau noslēgtajam darba koplīgumam nozarē vai teritorijā. Darba devēju organizācijas vai darba devēju organizāciju apvienības biedra vēlāka izstāšanās no darba devēju organizācijas vai darba devēju organizāciju apvienības neietekmē koplīguma spēku attiecībā uz šo darba devēju vai darba devēju organizācijas biedru.

(4) Ja ģenerālvienošanos noslēgušie darba devēji, darba devēju grupa, darba devēju organizācija vai darba devēju organizāciju apvienība, tajā skaitā arī darba devēji, kas pievienojušies jau noslēgtajam darba koplīgumam nozarē vai teritorijā, kādā nozarē atbilstoši Centrālās statistikas pārvaldes datiem nodarbina vairāk nekā 50 procentus darbinieku vai viņu preču apgrozījums vai pakalpojumu apjoms ir vairāk nekā 50 procenti no nozares preču apgrozījuma vai pakalpojumu apjoma, tad ģenerālvienošanās ir saistoša visiem attiecīgās nozares darba devējiem un attiecas uz visiem darbiniekiem, kurus nodarbina šie darba devēji. Attiecībā uz minētajiem darba devējiem un darbiniekiem ģenerālvienošanās stājas spēkā ne agrāk kā triju mēnešu laikā no dienas, kad tā publicēta oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis” un tajā nav noteikts cits — vēlāks spēkā stāšanās laiks. Ģenerālvienošanās oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis” publicējama uz pušu kopīga pieteikuma pamata.”

4. Papildināt 58. pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Darba devējam ir tiesības uzteikt darba līgumu laikā, kad darbinieks ir atstādināts no darba.”

5. Papildināt 19. nodaļu ar 75.³ pantu šādā redakcijā:

“75.³ pants. Stundas algas likmes aprēķināšana

Stundas algas likmi aprēķina, dalot darbiniekam noteikto mēneša darba algu ar darba stundu skaitu attiecīgajā kalendāra mēnesī. Ja darbiniekam noteikts summētais darba laiks, stundas algas likmi aprēķina, dalot darbiniekam noteikto mēneša darba algu ar attiecīgā kalendāra gada vidējo darba stundu skaitu mēnesī.”

6. 84. pantā:

papildināt pirmās daļas 1. punktu ar vārdiem “ņemot vērā darbinieka rīcībā esošo darba devēja aizsargājamo informāciju”;

papildināt pirmās daļas 3. punktu pēc vārda “pienākumu” ar vārdiem “pēc darba tiesisko attiecību izbeigšanās”;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Vienošanās par konkurences ierobežojumu var attiekties uz dažādiem konkurences ierobežojuma veidiem, tajā skaitā uz darbinieka patstāvīgu konkurējošu saimniecisku darbību, darbinieka nodarbināšanu pie cita darba devēja, klientu vai bijušā darba devēja darbinieku nepārvilināšanu.”

7. Izteikt 85. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Darba devēja uzteikuma gadījumā darba devējs var vienpusēji atkāpties no vienošanās par konkurences ierobežojumu tikai pirms uzteikuma vai vienlaikus ar to, bet citos darba tiesisko attiecību izbeigšanas gadījumos — pirms darba līguma izbeigšanās.”

8. Papildināt 91. pantu pēc vārdiem “darba devējiem” ar vārdiem “vai tikt citādi nodarbinātam”.

9. 92. pantā:

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Darba devējam strīda gadījumā ir pienākums pierādīt, ka ierobežojums veikt blakus darbu ir attaisnojams ar darba devēja pamatotām un aizsargājamām interesēm.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

10. 96. pantā:

papildināt trešo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Šādas tiesības darba devējam ir, arī uzteicot darba līgumu šā likuma 101. panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4. un 5. punktā noteiktajos gadījumos, kā arī 101. panta piektajā daļā noteiktajā gadījumā.”;

papildināt astoto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Šādas tiesības darba devējam ir, arī uzteicot darba līgumu šā likuma 101. panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4. un 5. punktā noteiktajos gadījumos, kā arī 101. panta piektajā daļā noteiktajā gadījumā.”

11. 103. pantā:

aizstāt pirmās daļas 1. punktā vārdus un skaitļus “pirmās daļas 2. vai 4. punktā” ar vārdiem un skaitļiem “pirmās daļas 2., 4. vai 7. punktā”;

izslēgt pirmās daļas 2. punktā skaitli “7”.

12. Izslēgt 105. panta trešās daļas 1. punktu.

13. Izteikt 117. panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Šīs nodaļas noteikumus piemēro tādai jūras kuģa īpašumtiesību pārejai, kas ir daļa no uzņēmuma vai tā patstāvīgas, identificējamās daļas (saimnieciskas vienības), bet ne atsevišķi viena vai vairāku jūras kuģu īpašumtiesību pārejai, ievērojot noteikumu, ka īpašumtiesību ieguvējs atrodas vai uzņēmums vai tā patstāvīgā, identificējamā daļa (saimnieciska vienība), kuras īpašumtiesības nodod, paliek Eiropas Savienības teritorijā.”

14. Papildināt 136. pantu ar devīto, desmito un vienpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(9) Vienlaikus ar vienošanos par virsstundu darbu vai norīkošanu to veikt darbinieks un darba devējs var vienoties, ka darbiniekam piemaksu par virsstundu darbu aizstāj ar apmaksātu atpūtu citā laikā atbilstoši nostrādāto virsstundu skaitam, kā arī par šāda apmaksāta atpūtas laika piešķiršanas kārtību.

(10) Ja darbiniekam nepiešķir piemaksu par virsstundu darbu, bet to aizstāj ar apmaksātu atpūtu, tad šādu apmaksātu atpūtu piešķir mēneša laikā no virsstundu darba veikšanas dienas, bet, ja darbiniekam ir noteikts summētais darba laiks, apmaksātu atpūtu piešķir nākamajā pārskata periodā, bet ne vēlāk kā triju mēnešu laikā. Darbiniekam un darba devējam vienojoties, apmaksāto atpūtu var pievienot ikgadējam apmaksātajam atvaļinājumam, atkāpjoties no šajā daļā noteiktās vispārīgās kārtības.

(11) Ja darbinieks un darba devējs ir vienojušies, ka par virsstundu darbu darbiniekam piešķir apmaksātu atpūtu, bet darba tiesiskās attiecības tiek izbeigtas līdz apmaksātas atpūtas izlietošanas dienai, darba devējam ir pienākums izmaksāt attiecīgo piemaksu par virsstundu darbu.”

15. 145. pantā:

papildināt otrās daļas ceturto teikumu ar vārdiem “ja darba līgumā vai darba koplīgumā nav noteikts citādi”;

papildināt trešo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja pārtraukuma laikā darbiniekam ir noteikts aizliegums atstāt savu darba vietu un darbinieks šo laikposmu nevar izmantot pēc sava ieskata, šāds pārtraukums ieskaitāms darba laikā.”

16. Papildināt 151. pantu ar ceturto un piekto daļu šādā redakcijā:

“(4) Ikgadējo apmaksāto papildatvaļinājumu par kārtējo gadu piešķir un to izmanto līdz nākamā gada ikgadējam apmaksātajam atvaļinājumam.

(5) Ikgadējā apmaksātā papildatvaļinājuma atlīdzināšana naudā nav pieļaujama, izņemot gadījumu, kad darba tiesiskās attiecības tiek izbeigtas un darbinieks ikgadējo apmaksāto papildatvaļinājumu nav izmantojis.”

17. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 28., 29. un 30. punktu šādā redakcijā:

- “28) Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 6. oktobra direktīvas 2015/1794, ar kuru attiecībā uz jūrniekiem groza Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 2008/94/EK, 2009/38/EK un 2002/14/EK un Padomes direktīvas 98/59/EK un 2001/23/EK;
- 29) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa direktīvas 2014/54/ES par pasākumiem, ar ko veicina darba ņēmējiem piešķirto tiesību īstenošanu darba ņēmēju pārvietošanās brīvības jomā;
- 30) Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 11. maija direktīvas 2016/801 par nosacījumiem attiecībā uz trešo valstu valstspiederīgo ieceļošanu un uzturēšanos pētniecības, studiju, stažēšanās, brīvprātīga darba, skolēnu apmaiņas programmu vai izglītības projektu un viesaukles darba nolūkā.”

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 27. jūlijā.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 2. augustā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 02.08.2017., Nr. 152.

284. 657L/12 Grozījumi Izglītības likumā

Izdarīt Izglītības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 24. nr.; 1999, 17., 24. nr.; 2000, 12. nr.; 2001, 12., 16., 21. nr.; 2004, 5. nr.; 2007, 3. nr.; 2009, 1., 2., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 196. nr.; 2010, 47., 205. nr.; 2011, 202. nr.; 2012, 54., 108., 190. nr.; 2013, 142. nr.; 2014, 257. nr.; 2015, 127., 242. nr.; 2016, 100., 241. nr.) šādus grozījumus:

1. 14. pantā:

papildināt 16. punktu ar vārdiem “tai skaitā zemāko pedagoga mēnešalgas likmi”;

izteikt 37. punktu šādā redakcijā:

“37) nosaka pedagogu profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanas virzienus, pedagogu profesionālās darbības kvalitātes pakāpju aprakstu un kārtību, kādā organizē pedagogu profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanu;”

2. Papildināt 30. pantu ar 3.² daļu šādā redakcijā:

“(3²) Izglītības iestādes vadītāja pienākums ir organizēt pedagogu profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanu.”

3. 49.¹ pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdus “ir tiesības ne retāk kā reizi piecos gados saņemt” ar vārdiem “ir tiesības prasīt”;

izteikt otro un trešo daļu šādā redakcijā:

“(2) Pedagoga profesionālās darbības kvalitāti novērtē izglītības iestādes vadītāja izveidota komisija, ievērojot pedagoga profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanas kritērijus. Šos kritērijus izstrādā izglītības iestāde atbilstoši Ministru kabineta noteiktajiem pedagoga profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanas virzieniem un kvalitātes pakāpju aprakstam.

(3) Pamatojoties uz pedagoga profesionālās darbības kvalitātes novērtējumu, pedagogam var piešķirt vienu no trim pedagoga profesionālās darbības kvalitātes pakāpēm. Lēmumu par pedagoga profesionālās darbības kvalitātes attiecīgas pakāpes piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt pieņem izglītības iestādes vadītājs deviņu mēnešu laikā no pedagoga iesnieguma saņemšanas dienas. Izglītības iestādes vadītājs lēmumu pieņem, pamatojoties uz komisijas priekšlikumu. Pedagoga profesionālās darbības kvalitātes pakāpi piešķir uz vienu, diviem vai trim gadiem.”;

papildināt pantu ar 3.¹ un 3.² daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Izglītības iestādes vadītājam ir tiesības pieņemt lēmumu par pedagoga profesionālās darbības kvalitātes pakāpes atņemšanu, ja tiek konstatēta pedagoga rīcības neatbilstība šā likuma 51. pantā minētajiem pedagoga vispārīgajiem pienākumiem un pedagoga profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanas kritērijiem.

(3²) Ne agrāk kā gadu pirms kvalitātes pakāpes derīguma termiņa beigām pedagogs ir tiesīgs iesniegt iesniegumu atkārtotai pedagoga profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanai.”

4. Izteikt 53. panta tekstu šādā redakcijā:

“(1) Pedagoģa mēnešalģu nosaka atbilstoši mēnešalģas likmei, kas nav zemāka par Ministru kabineta noteikto likmi, un darba slodzei. Nosakot mēnešalģu, var ņemt vērā arī pedagoģa darba stāžu atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem par pedagoģu darba samaksas kārtību un darba samaksas lielumu, kā arī pedagoģa profesionālo kvalifikāciju.

(2) Pedagoģam, kuram piešķirta profesionālās darbības kvalitātes pakāpe, nosaka piemaksu pie mēnešalģas izģlģtģbas iestādes vadģtāja noteiktajā apmērā, ņemot vērā šim mērķim izģlģtģbas iestādei pieejamos finanšu līdzekļus. Kvalitātes pakāpi ņem vērā tajā izģlģtģbas iestādē, kurā pedagoģa profesionālās darbības kvalitāte ir novērtēta.

(3) Pedagoģa mēnešalģa par vienu slodzi nav zemāka par Ministru kabineta apstiprināto pedagoģu darba samaksas paaugstināšanas grafikā noteikto mēnešalģu attiecģģajā laikposmā.”

5. Papildināt pārejas noteikumus ar 55., 56., 57., 58. un 59. punktu šādā redakcijā:

“55. Ministru kabinets līdz 2017. gada 30. septembrim izdod šā likuma 14. panta 37. punktā minētos noteikumus.

56. Izģlģtģbas iestādes, kuras ģsteno šā likuma 49.¹ panta pirmajā daļā minētās izģlģtģbas programmas, līdz 2017. gada 30. novembrim, ievērojot normatģvo aktu noteikumus, izstrādā pedagoģu profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanas kritērijus un kārtģbu. Iesnieģumus par profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanu izģlģtģbas iestādei iesniedz, sākot no 2017. gada 1. decembra.

57. Pedagoģu iesnieģumi par profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanu, kas iesnieģti līdz 2017. gada 9. augustam, pamatoģoties uz šā likuma 49.¹ panta noteikumiem, izskatāmi, ievērojot šā likuma noteikumus, kas bija spēkā līdz 2017. gada 9. augustam.

58. Pedagoģiem, kuriem profesionālās darbības kvalitāte novērtēta atbilstoši šā likuma noteikumiem, kas bija spēkā līdz 2016. gada 31. decembrim, un kuriem izsnģieģto profesionālās darbības kvalitātes aplģcģbu termģnģš beidzas 2017. gada 31. augustā, līdz 2018. gada 31. augustam ir tiesģbas turpināt saģemt piemaksu par profesionālās darbības kvalitātes pakāpi tādā apmērā, kādā pedagoģs to saģēmis līdz 2017. gada 9. augustam.

59. Pedagoģiem, kuriem profesionālās darbības kvalitātes pakāpi aplģcģinoģš dokuments izsnģieģģts līdz 2017. gada 9. augustam, līdz kvalitātes pakāpi aplģcģinoģša dokumenta derģģuma termģģa beigām ir tiesģbas turpināt saģemt piemaksu par profesionālās darbības kvalitātes pakāpi tādā apmērā, kādā pedagoģs to saģēmis līdz 2017. gada 9. augustam.”

Likums stāģas spēkā 2017. gada 10. augustā.

Likums Saeimā pieģņemģts 2017. gada 27. jģlijā.

Valģts prezģdenta vietā
Saeimas priekģsģdģtāja I. Mģrģiece

Rģģā 2017. gada 2. augustā

285. 658L/12 Grozījumi Autoceļu lietošanas nodevas likumā

Izdarīt Autoceļu lietošanas nodevas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2009, 2., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 206. nr.; 2013, 194., 232. nr.; 2014, 123., 214. nr.; 2016, 241. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 2. pantu šādā redakcijā:

“2. pants. Nodevas objekts

(1) Nodevu maksā par šā likuma 1. pielikumā noteikto valsts galveno un reģionālo autoceļu posmu lietošanu (izņemot to šķērsošanu krustojumos un lietošanu apdzīvotās vietās, kuru robežas apzīmētas ar šā likuma 1.¹ pielikumā noteiktajām ceļa zīmēm) ar šādiem kravas transportlīdzekļiem vai to sastāviem (turpmāk arī — transportlīdzeklis):

- 1) ar kravas transportlīdzekļiem, kuru pilna masa ir lielāka par 3000 kilogramiem;
- 2) ar kravas transportlīdzekļu sastāviem, kuru pilna masa ir lielāka par 3500 kilogramiem.

(2) Nodevu maksā kā par kravas transportlīdzekļu sastāvu, ja velkošā transportlīdzekļa pilna masa pārsniedz 3500 kilogramus. Ja velkošā transportlīdzekļa pilna masa ir lielāka par 3000 kilogramiem un mazāka vai vienāda ar 3500 kilogramiem, nodevu maksā tikai par velkošo transportlīdzekli.”

2. 6. pantā:

papildināt pantu ar 10. un 11. punktu šādā redakcijā:

“10) par operatīvajiem transportlīdzekļiem;

11) no kārtējā gada 10. jūlija līdz 30. septembrim — par transportlīdzekļiem, kuru īpašnieks vai turētājs ir fiziskā vai juridiskā persona, kas iekļauta Lauku atbalsta dienesta maksājumu saņēmēju datubāzē:

- a) ja personas īpašumā vai turējumā reģistrēts viens transportlīdzeklis, atbrīvojumu no nodevas par to piemēro, ja nodokļu maksātāja ieņēmumi no lauksaimnieciskās ražošanas pēdējā iesniegtajā uzņēmuma gada pārskatā vai pēdējā iesniegtajā gada ienākumu deklarācijā ir vismaz 5000 *euro* (neieskaitot saņemto valsts un Eiropas Savienības atbalstu lauksaimniecībai un lauku attīstībai),
- b) ja personas īpašumā vai turējumā reģistrēti vairāki transportlīdzekļi, par pirmo atbrīvojumu no nodevas piemēro, ja nodokļu maksātāja ieņēmumi no lauksaimnieciskās ražošanas pēdējā iesniegtajā uzņēmuma gada pārskatā vai pēdējā iesniegtajā gada ienākumu deklarācijā ir vismaz 5000 *euro* (neieskaitot saņemto valsts un Eiropas Savienības atbalstu lauksaimniecībai un lauku attīstībai), un par katru nākamo transportlīdzekli atbrīvojumu no nodevas piemēro uz katriem 70 000 *euro* ieņēmumu no lauksaimnieciskās ražošanas pēdējā iesniegtajā uzņēmuma gada pārskatā vai pēdējā iesniegtajā gada ienākumu deklarācijā (neieskaitot saņemto valsts un Eiropas Savienības atbalstu lauksaimniecībai un lauku attīstībai).”;

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ministru kabinets nosaka šā panta pirmās daļas 11. punktā noteikto atbrīvojumu piemērošanas kārtību.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.”

3. Papildināt 7. panta pirmo daļu ar 4. punktu šādā redakcijā:

“4) ja nodeva ir samaksāta par transportlīdzekli, par kuru nodeva nav jāmaksā. Šajā gadījumā atmaksā:

- a) visu samaksāto nodevu, ja atbrīvojums no nodevas samaksas bija piemērojams par visu termiņu, par kuru samaksāta nodeva,
- b) daļu no nodevas mēneša likmes summas, ja atbrīvojums no nodevas samaksas bija piemērojams par daļu no termiņa, par kuru samaksāta nodeva, un atmaksājamo summu aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

atmaksājamā summa = nodevas mēneša maksājums \times 1/30 \times atlikušo dienu skaits no datuma, kad transportlīdzeklim sākas termiņš atbrīvojumam no nodevas samaksas, līdz datumam, kad transportlīdzeklim beidzas termiņš atbrīvojumam no nodevas samaksas, vai līdz datumam, kad beidzas nodevas samaksas termiņš.”

4. Papildināt likumu ar pārejas noteikumiem šādā redakcijā:

“Pārejas noteikumi

1. Grozījumi par šā likuma 2. panta izteikšanu jaunā redakcijā attiecībā uz pienākumu maksāt nodevu arī par transportlīdzekļiem, kas nav paredzēti kravu autopārvadājumiem, piemērojami no 2018. gada 1. janvāra.

2. Grozījumi par šā likuma 6. panta pirmās daļas papildināšanu ar 11. punktu un 6. panta papildināšanu ar otro daļu stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

3. Ministru kabinets līdz 2018. gada 30. aprīlim izdod šā likuma 6. panta otrajā daļā minētos noteikumus.”

5. Izteikt 1. pielikumu šādā redakcijā:

Autoceļu lietošanas nodevas likuma
1. pielikums

Valsts galveno un reģionālo autoceļu posmi, par kuru lietošanu maksājama nodeva

Nr. p. k.	Valsts galvenā un reģionālā autoceļa maršruta indekss	Valsts galvenā un reģionālā autoceļa maršruta nosaukums	Valsts galvenā un reģionālā autoceļa posms, par kura lietošanu maksājama nodeva (km)	
			no	līdz
1.	A1	Rīga (Baltezers)—Igaunijas robeža (Ainaži)	0,0	101,7
2.	A2	Rīga—Sigulda—Igaunijas robeža (Veclaicene)	0,0	195,6
3.	A3	Inčukalns—Valmiera—Igaunijas robeža (Valka)	0,0	123,7
4.	A4	Rīgas apvedceļš (Baltezers—Saulkalne)	0,0	20,5
5.	A5	Rīgas apvedceļš (Salaspils—Babīte)	0,0	40,9
6.	A6	Rīga—Daugavpils—Krāslava—Baltkrievijas robeža (Patarnieki)	0,0	306,5
7.	A7	Rīga—Bauska—Lietuvas robeža (Grenctāle)	0,0	85,6
8.	A8	Rīga—Jelgava—Lietuvas robeža (Meitene)	0,0	76,1
9.	A9	Rīga (Skulte)—Liepāja	0,0	199,3
10.	A10	Rīga—Ventspils	0,0	190,1
11.	A11	Liepāja—Lietuvas robeža (Rucava)	0,0	58,9
12.	A12	Jēkabpils—Rēzekne—Ludza—Krievijas robeža (Terehova)	0,0	159,2
13.	A13	Krievijas robeža (Grebņeva)—Rēzekne— Daugavpils—Lietuvas robeža (Medumi)	9,9	163,4
14.	A14	Daugavpils apvedceļš (Kalkūni—Tilti)	0,0	15,6
15.	A15	Rēzeknes apvedceļš	0,0	7,1
16.	P5	Ulbroka—Ogre	0,0	19,9
17.	P80	Tīnūži—Koknese	0,0	63,6

6. Papildināt likumu ar 1.¹ pielikumu šādā redakcijā:

Autoceļu lietošanas nodevas likuma
1.¹ pielikums

Ceļa zīmes, kas apzīmē apdzīvoto vietu robežas

Nr.	Attēls	Nosaukums
1.		Apdzīvotas vietas sākums
2.		Apdzīvotas vietas beigas
3.		Apdzīvotas vietas sākums
4.		Apdzīvotas vietas beigas
5.		Pilsētas vai ciema nosaukums
6.		Pilsētas vai ciema nosaukums

7. 2.pielikumā:

- aizstāt 1. punktā skaitli “3000” ar skaitli “3001”;
- aizstāt 2. punktā skaitli “3500” ar skaitli “3501”;
- aizstāt 3. punktā skaitli “12 000” ar skaitli “12 001”.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 28. jūlijā.

*Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece*

Rīgā 2017. gada 8. augustā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 08.08.2017., Nr. 156.

286. 659L/12 Grozījumi Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likumā

Izdarīt Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likumā (Latvijas Vēstnesis, 2010, 206. nr.; 2012, 59., 190. nr.; 2013, 188. nr.; 2015, 107., 248. nr.; 2016, 241. nr.; 2017, 132. nr.) šādus grozījumus:

1. 5. pantā:

izteikt trešo un ceturto daļu šādā redakcijā:

“(3) Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodoklim pirms transportlīdzekļa valsts tehniskās apskates jābūt samaksātam pilnā apmērā. Transportlīdzeklim, kurš noņemts no uzskaites atsavināšanai Latvijā, tehnisko apskati veic, ja samaksāta viena divpadsmitā daļa no transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa.

(4) Reģistrējot transportlīdzekli, transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa summai jābūt samaksātai apmērā, ko aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

transportlīdzekļa ekspluatācijas nodoklis = transportlīdzekļa ekspluatācijas nodoklis gadam x 1/12 x kārtējā kalendāra gadā atlikušo pilno mēnešu skaits (ieskaitot reģistrācijas mēnesi).”;

izslēgt 4.¹ daļu;

papildināt pantu ar 4.² daļu šādā redakcijā:

“(4²) Ja normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos transportlīdzekli atsavina normatīvajos aktos noteikta persona (valsts iestāde, zvērināts tiesu izpildītājs, maksātne spējas procesa administrators), kas nav transportlīdzekļa īpašnieks vai turētājs, tad, reģistrējot šādu transportlīdzekli, transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa summai jābūt samaksātai apmērā, ko aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

transportlīdzekļa ekspluatācijas nodoklis = transportlīdzekļa ekspluatācijas nodoklis gadam x 1/12 x kārtējā kalendāra gadā atlikušo pilno mēnešu skaits (neskaitot mēnesi, kurā veikta nosolītās summas samaksa).”;

izteikt piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Transportlīdzekli noņemot no uzskaites atsavināšanai Latvijā vai izvešanai no Latvijas vai pārtraucot transportlīdzekļa reģistrāciju uz laiku, nododot numura zīmes, transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa summai jābūt samaksātai apmērā, ko aprēķina saskaņā ar šādu formulu:

transportlīdzekļa ekspluatācijas nodoklis = transportlīdzekļa ekspluatācijas nodoklis gadam x 1/12 x kārtējā kalendāra gadā aizvadīto mēnešu skaits (ieskaitot kārtējo mēnesi).”;

papildināt pantu ar 7.¹ daļu šādā redakcijā:

“(7¹) Pagarinot tranzīta numura zīmes derīguma termiņu vai termiņu transportlīdzekļa noņemšanai no uzskaites, samaksā vienu divpadsmito daļu no transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa.”

2. Izslēgt pārejas noteikumu 9., 24. un 25. punktu.

Likums stājas spēkā 2019. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 28. jūlijā.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 8. augustā

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 08.08.2017., Nr. 156.

287. 660L/12 Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”

Izdarīt likumā “Par nodokļiem un nodevām” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 7. nr.; 1996, 15. nr.; 1997, 24. nr.; 1998, 2., 18., 22., 24. nr.; 1999, 24. nr.; 2000, 11. nr.; 2001, 3., 8., 12. nr.; 2002, 2., 22. nr.; 2003, 2., 6., 8., 15., 22. nr.; 2004, 9. nr.; 2005, 2., 11. nr.; 2006, 1., 9., 13., 20., 24. nr.; 2007, 3., 7., 12. nr.; 2008, 1., 6., 13. nr.; 2009, 2., 11., 13., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200., 205. nr.; 2010, 91., 101., 131., 151., 157., 178., 183., 206. nr.; 2011, 68., 80., 85., 169. nr.; 2012, 24., 50., 56., 109., 157., 186., 199., 203. nr.; 2013, 61., 92., 187., 194., 232. nr.; 2014, 6., 51., 119., 189., 204., 214., 220., 257. nr.; 2015, 29., 68., 118., 190., 208., 230., 245., 248., 251. nr.; 2016, 2., 91., 241. nr.; 2017, 5., 75., 124., 128. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 18. panta pirmo daļu ar 28., 29. un 30. punktu šādā redakcijā:

- “28) lai veicinātu komercdarbības vides drošību, godīgu konkurenci un labprātīgu nodokļu saistību izpildi, nodrošināt publiski pieejamu informāciju par darba devējiem, kuru darbinieku vidējais mēneša atalgojums ir valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas apmērā vai mazāks. Valsts ieņēmumu dienests minēto informāciju aktualizē nākamā mēneša divdesmit piektajā datumā, norādot attiecīgās juridiskās personas un individuālā komersanta nosaukumu un reģistrācijas numuru, bet fiziskajai personai (darba devējam) — vārdu, uzvārdu, personas koda otro daļu un dzimšanas gadu;
- 29) lai veicinātu komercdarbības vides drošību, godīgu konkurenci, labprātīgu nodokļu (nodevu) saistību izpildi, kā arī motivētu darba devējus uzrādīt grāmatvedības uzskaitē pilnā apmērā darbiniekiem izmaksāto darba samaksu, nodrošināt publiski pieejamu informāciju par fiziskajai personai un juridiskās personas amatpersonai uzliktā administratīvā soda par darba samaksas noteikumu pārkāpšanu esību. Informāciju var iegūt Valsts ieņēmumu dienesta tīmekļvietnē par juridiskās personas amatpersonu — ievadot juridiskās personas nosaukumu un reģistrācijas numuru, par fizisko personu — ievadot fiziskās personas vārdu, uzvārdu un reģistrācijas kodu. Minētā informācija ir publiski pieejama no brīža, kad stājies spēkā un likumā noteiktajā termiņā nav pārsūdzēts lēmums par administratīvā soda uzlikšanu vai stājies spēkā attiecīgs tiesas nolēmums, tik ilgi, kamēr persona atbilstoši normatīvajos aktos noteiktajam ir atzīstama par administratīvi sodītu;
- 30) lai veicinātu savlaicīgu nodokļu deklarāciju iesniegšanu, komercdarbības vides drošību, godīgu konkurenci un labprātīgu nodokļu (nodevu) saistību izpildi, publicēt informāciju par nodokļu maksātājiem, kuri nav iesnieguši nodokļu administrācijai šajā likumā vai konkrēto nodokļu likumos paredzētās nodokļu deklarācijas, ja nodokļu normatīvajos aktos noteiktais nodokļu deklarācijas iesniegšanas termiņš ir pārkāpts vairāk nekā par 15 dienām. Publicējot minēto informāciju, norāda neiesniegtās nodokļu deklarācijas nosaukumu un tās iesniegšanas termiņu, nodokļu maksātāja — juridiskās personas vai individuālā komersanta — nosaukumu un reģistrācijas numuru, bet fiziskajai personai — vārdu, uzvārdu, personas koda otro daļu un dzimšanas gadu. Valsts ieņēmumu dienests mājaslapā internetā ievietoto informāciju aktualizē katru mēnesi septītajā un divdesmit sestajā datumā, un tā ir publiski pieejama ne ilgāk kā trīs gadus no normatīvajos aktos noteiktās nodokļu deklarācijas iesniegšanas termiņa iestāšanās dienas.”

2. 22. panta pirmajā daļā:

aizstāt 3. punktā vārdus un skaitli “un 22. punktā” ar skaitļiem un vārdiem “22., 28., 29. un 30. punktā”;

papildināt daļu ar 5. punktu šādā redakcijā:

“5) lai veicinātu komercdarbības vides drošību, godīgu konkurenci un labprātīgu nodokļu (nodevu) saistību izpildi — informāciju par nodokļu maksātāja amatpersonu, kura iekļauta riska personu sarakstā, pamatojoties uz šā likuma 1. panta 31. punkta “c” apakšpunktā minēto kritēriju, norādot fiziskās personas vārdu, uzvārdu un reģistrācijas kodu.”

3. Papildināt V nodaļu ar 22.³ pantu šādā redakcijā:

“22.³ pants. Informācijas par fiziskās personas konta apgrozījumu sniegšana Valsts ieņēmumu dienestam

(1) Lai veicinātu nodokļu maksātāju labprātīgu nodokļu nomaksu, kredītiestāde un maksājumu pakalpojumu sniedzējs, kas sniedz ar maksājumu kontu saistītu pakalpojumu, līdz 1. februārim iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par fiziskajām personām — Latvijas Republikas rezidentiem, kuru konta debeta vai kredīta apgrozījums iepriekšējā gadā pārsniedz 15 000 *euro*, norādot šādas ziņas:

- 1) vārdu, uzvārdu un personas kodu;
- 2) bankas konta numuru;
- 3) bankas konta atlikumu iepriekšējā kalendāra gada 31. decembrī;
- 4) bankas konta debeta apgrozījumu iepriekšējā gadā;
- 5) bankas konta kredīta apgrozījumu iepriekšējā gadā.

(2) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienestam sniedzama šā panta pirmajā daļā minētā informācija.

(3) No kredītiestādes un maksājumu pakalpojumu sniedzēja, kas sniedz ar maksājumu kontu saistītu pakalpojumu, šajā pantā noteiktajā kārtībā saņemto informāciju par fizisko personu Valsts ieņēmumu dienests glabā piecus gadus.

(4) Valsts ieņēmumu dienests veic nepieciešamos administratīvos, tehniskos un organizatoriskos pasākumus un nodrošina šajā pantā noteiktajā kārtībā saņemtās informācijas aizsardzību, lai novērstu neatļautu piekļušanu šai informācijai, kā arī novērstu neatļautu tās grozīšanu, izplatīšanu vai iznīcināšanu.”

4. 26.pantā:

izslēgt astotās daļas 8. punktu;

izteikt devītās daļas 4. punktu šādā redakcijā:

“4) ja lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu nav izpildīts šā panta astotajā daļā noteiktajā termiņā un nodokļu administrācijas rīcībā ir apstiprināts akts par piedziņas neiespējamību, izņemot lēmumu attiecībā uz juridisko personu. Attiecībā uz juridiskajām personām lēmums par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu zaudē spēku, ja ir sastādīts akts par piedziņas neiespējamību un gada laikā pēc tā sastādīšanas nodokļu administrācija nav ieguvusi informāciju, saskaņā ar kuru tai būtu pamats veikt darbības, lai izpildītu lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu;”

5. 26.¹ pantā:

aizstāt pirmajā daļā vārdu “paziņošanu” ar vārdu “pieņemšanu”;

aizstāt 3.¹ daļā vārdus un skaitli “pirmās daļas 3. punktā minēto izpildes nodrošinājuma līdzekli, nosakot” ar vārdiem “pirmajā daļā minētos izpildes nodrošinājuma līdzekļus, tajā skaitā nosakot”;

papildināt pantu ar 3.³ un 3.⁴ daļu šādā redakcijā:

“(3³) Ja nodokļu administrācija, sagatavojot personas datu izvērtējumu nodokļu ieņēmumu risku jomā, ir konstatējusi faktus, kas liecina par apliekamā objekta slēpšanu vai izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, tai ir tiesības piemērot šā panta pirmajā daļā minētos izpildes nodrošinājuma līdzekļus vienlaikus ar:

- 1) lēmuma pieņemšanu par nodokļu revīzijas (audita) veikšanu;
- 2) paziņojuma nosūtīšanu par datu atbilstības pārbaudes laikā konstatētajām konkrētajām neatbilstībām starp nodokļu maksātāja iesniegto informāciju un nodokļu administrācijas rīcībā esošo informāciju;
- 3) tematiskās pārbaudes akta noformēšanu, ja tematiskās pārbaudes laikā konstatēti būtiski pārkāpumi, kas liecina par izvairīšanos no nodokļu nomaksas.

(3⁴) Piemērojot izpildes nodrošinājuma līdzekļus saskaņā ar šā panta 3.³ daļu, tos piemēro tādā apmērā, kas nepārsniedz personas datu izvērtējumā nodokļu ieņēmumu risku jomā norādīto budžetā nesamaksāto nodokļu un nodevu apmēru.”

6. Papildināt 34.¹ panta pirmo daļu ar 7. punktu šādā redakcijā:

“7) nodokļu maksātājs nav samaksājis nokavētos nodokļu maksājumus, kas tiek piedzīti ar lēmumu par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, un Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā ir apstiprināts akts par piedziņas neiespējamību.”

7. Papildināt pārejas noteikumus ar 199. un 200. punktu šādā redakcijā:

“199. Kredītiestādes un maksājumu pakalpojumu sniedzēji, kas sniedz ar maksājumu kontu saistītu pakalpojumu, līdz 2018. gada 1. jūlijam iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par fizisko personu — Latvijas Republikas rezidentu, kuru konta debeta vai kredīta apgrozījums iepriekšējā gadā pārsniedz 15 000 *euro*, — bankas kontu atlikumiem 2018. gada 1. janvārī.

200. Ministru kabinets līdz 2018. gada 1. maijam izdod šā likuma 22.³ panta otrajā daļā paredzētos noteikumus.”

Likums stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 28. jūlijā.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 8. augustā

**288. 661L/12 Grozījumi likumā “Par iedzīvotāju ienākuma
nodokli”**

Izdarīt likumā “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1993, 22./23. nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 2., 23. nr.; 1995, 8., 14. nr.; 1996, 9. nr.; 1997, 3., 21. nr.; 1998, 1. nr.; 1999, 24. nr.; 2000, 5. nr.; 2001, 1., 24. nr.; 2002, 6. nr.; 2003, 15. nr.; 2004, 2. nr.; 2005, 2., 8., 24. nr.; 2006, 14., 22. nr.; 2007, 3., 12., 24. nr.; 2008, 12. nr.; 2009, 1., 2., 15., 16. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200. nr.; 2010, 82., 131., 178., 206. nr.; 2011, 99., 144., 157., 204. nr.; 2012, 44., 88., 92., 192. nr.; 2013, 194., 232., 234. nr.; 2014, 47., 57., 257. nr.; 2015, 42., 97., 227., 248. nr.; 2016, 123., 241. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 1. pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“3. Samaksātājā nodoklī iekļauj arī atbilstoši Solidaritātes nodokļa likumam noteikto solidaritātes nodokļa daļu, kas pārskaitīta iedzīvotāju ienākuma nodokļa sadales kontā.”

2. 3. pantā:

papildināt otro daļu pēc vārdiem “(algas nodokļa maksātāja — mēneša) apliekamais ienākums” ar vārdiem un skaitli “ja šā panta 2.⁴ daļā nav noteikts citādi”;

aizstāt otrās daļas 2. punktā vārdu “minimālais” ar vārdiem “Valsts ieņēmumu dienesta prognozētais”;

izteikt 2.⁴ daļu šādā redakcijā:

“2.⁴ Ja iekšzemes nodokļa maksātāja gada (algas nodokļa maksātāja — mēneša) ienākums, izņemot šā likuma 9. pantā minētos neapliekamos ienākumus, pārsniedz 20 000 *euro* gadā (1667 *euro* mēnesī), gada (mēneša) apliekamo ienākumu nosaka šādi:

- 1) no maksātāja gada (algas nodokļa maksātāja — mēneša) ienākuma līdz 20 000 *euro* gadā (1667 *euro* mēnesī) atskaita šā panta otrās daļas 1., 2. un 3. punktā noteiktos atskaitījumus;
- 2) no maksātāja gada (algas nodokļa maksātāja — mēneša) ienākuma, kas pārsniedz 20 000 *euro* gadā (1667 *euro* mēnesī), šā panta otrās daļas 1., 2. un 3. punktā noteiktos atskaitījumus atskaita tikai tad, ja ar maksātāja gada (algas nodokļa maksātāja — mēneša) ienākumiem līdz 20 000 *euro* gadā (1667 *euro* mēnesī) nepietiek, lai segtu minētos atskaitījumus.”;

papildināt pantu ar 2.⁵ un 2.⁶ daļu šādā redakcijā:

“2.⁵ Šā panta otrās daļas 1., 2. un 3. punktā minētos atskaitījumus neveic no tiem apliekamo ienākumu veidiem, kuriem piemēro šā likuma 15. panta piektajā, sestajā, septītajā, astotajā, devītajā, desmitajā, vienpadsmitajā, divpadsmitajā un trīspadsmitajā daļā noteiktās nodokļa likmes.

2.⁶ Jaunuzņēmuma darba ņēmējam par jaunuzņēmuma gūto ar algas nodokli apliekamo ienākumu piemērojami Jaunuzņēmumu darbības atbalsta likumā noteiktie nosacījumi.”;

izteikt trešās daļas 5. punktu šādā redakcijā:

- “5) ienākums no alternatīvo ieguldījumu fonda, kas Latvijas Republikā ir nodibināts kā komandītsabiedrība;”;

izteikt trešās daļas 10. un 10.¹ punktu šādā redakcijā:

- “10) dividendes, ja šā likuma 9. pantā nav noteikts citādi;

10¹) dividendēm pielīdzināms ienākums un nosacītās dividendes, ja šā likuma 9. pantā nav noteikts citādi;”;

izslēgt trešās daļas 18. un 19. punktu;

papildināt trešo daļu ar 26. punktu šādā redakcijā:

“26) izložu un azartspēļu laimesti, ja šā likuma 9. panta pirmās daļas 5. punktā nav noteikts citādi.”;

aizstāt ceturtajā daļā vārdus “likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli”” ar vārdiem “Uzņēmumu ienākuma nodokļa likuma”;

aizstāt piektajā daļā skaitļus un vārdus “7.¹, 10. un 11. punktā” ar skaitļiem un vārdiem “7.¹, 10., 10.¹ un 11. punktā”.

3. 8. pantā:

aizstāt 2.⁵ un 2.¹⁰ daļā vārdus “likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli”” ar vārdiem “Uzņēmumu ienākuma nodokļa likuma”;

izteikt trešās daļas 3. un 4. punktu šādā redakcijā:

“3) ienākumi no ārvalsts personālsabiedrības, ja šī personālsabiedrība ārvalstī nav uzņēmumu ienākuma nodokļa vai tam pielīdzināma nodokļa maksātāja, kā arī no alternatīvo ieguldījumu fonda, kas ir nodibināts kā komandītsabiedrība;

4) ienākumi, ko komercsabiedrības, kooperatīvās sabiedrības, organizācijas, biedrības un nodibinājuma dalībnieki (biedri) saņem komercsabiedrības, kooperatīvās sabiedrības, organizācijas, biedrības un nodibinājuma likvidācijas vai reorganizācijas gadījumā, ja šā likuma 9. panta pirmās daļas 2.² punktā nav noteikts citādi;”;

izteikt trešās daļas 12. un 12.¹ punktu šādā redakcijā:

“12) dividendes, ja šā likuma 9. pantā nav noteikts citādi;

12¹) dividendēm pielīdzināms ienākums un nosacītās dividendes, ja šā likuma 9. pantā nav noteikts citādi;”;

izslēgt trešās daļas 16. un 17. punktu;

papildināt trešo daļu ar 20.⁴ punktu šādā redakcijā:

“20⁴) izložu un azartspēļu laimesti, ja šā likuma 9. panta pirmās daļas 5. punktā nav noteikts citādi;”;

aizstāt piektās daļas 1. punktā vārdu “pieciem” ar skaitli “10”;

aizstāt 5.¹ daļā vārdu “piecu” ar skaitli “10”;

izslēgt desmito daļu;

izteikt vienpadsmito daļu šādā redakcijā:

“11. Šā likuma izpratnē dividendēm pielīdzināms ienākums ir:

- 1) individuālā uzņēmuma (arī zemnieka vai zvejnieka saimniecības), kas ir uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātājs, īpašnieka ienākums, veicot individuālā uzņēmuma (arī zemnieka vai zvejnieka saimniecības) pārskata gada un iepriekšējo gadu nesadalītās peļņas sadali;
- 2) kooperatīvās sabiedrības veiktā peļņas atmaksa kooperatīvās sabiedrības biedriem atbilstoši viņu izmantoto kooperatīvās sabiedrības pakalpojumu apjomam vai jebkura cita kooperatīvās sabiedrības peļņas sadale tās biedriem;
- 3) personālsabiedrības biedram izmaksātā personālsabiedrības peļņas daļa, izņemot šā likuma 3. panta trešās daļas 5. punktā un 8. panta trešās daļas 3. punktā minētos ar nodokli apliekamos ienākumus.”

4. Aizstāt 8.¹ panta devītajā un desmitajā daļā skaitli un vārdus “15. panta devītajā daļā noteikto papildu likmi” ar skaitli un vārdiem “15. panta vienpadsmitajā daļā noteikto papildu likmi”.

5. 9. pantā:

papildināt pirmo daļu ar 2.¹ un 2.² punktu šādā redakcijā:

“2¹) dividendes, dividendēm pielīdzināms ienākums vai nosacītās dividendes, ja par aprēķinātajām dividendēm, dividendēm pielīdzināmu ienākumu vai nosacītajām dividendēm uzņēmuma līmeni no peļņas daļas, no kuras tiek maksātas dividendes, dividendēm pielīdzināms ienākums vai nosacītās dividendes, ja ir izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:

- a) Latvijas Republikā ir samaksāts uzņēmumu ienākuma nodoklis saskaņā ar Uzņēmumu ienākuma nodokļa likumu (šo atbrīvojumu nepiemēro, ja uzņēmumu ienākuma nodoklis ir samaksāts saskaņā ar likumu “Par uzņēmumu ienākuma nodokli”),
- b) ārvalstī ir samaksāts uzņēmumu ienākuma nodoklis vai tam pielīdzināms nodoklis vai ārvalstī no dividendēm, dividendēm pielīdzināma ienākuma vai nosacītajām dividendēm ir ieturēts iedzīvotāju ienākuma nodoklis vai tam pielīdzināms nodoklis;

2²) likvidācijas kvota, ja ir izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:

- a) Latvijas Republikā ir samaksāts uzņēmumu ienākuma nodoklis saskaņā ar Uzņēmumu ienākuma nodokļa likumu,
- b) ārvalstī ir samaksāts uzņēmumu ienākuma nodoklis vai tam pielīdzināms nodoklis vai ārvalstī no likvidācijas kvotas ir ieturēts iedzīvotāju ienākuma nodoklis vai tam pielīdzināms nodoklis.”;

izteikt pirmās daļas 5. punktu šādā redakcijā:

“5) izložu un azartspēļu laimesti, ja laimesta (tā vērtības) apmērs (to kopsumma) taksācijas gada laikā nepārsniedz 3000 *euro*.”;

aizstāt pirmās daļas 14. punktā skaitli “213,43” ar skaitli “250”;

aizstāt pirmās daļas 32.¹ punktā skaitli “14,23” ar skaitli “15”;

aizstāt pirmās daļas 35.¹ punkta ievaddaļā skaitli “2017.” ar skaitli “2018.”;

aizstāt pirmās daļas 35.¹ punkta “d” apakšpunktā un 43. punkta “b” apakšpunktā vārdus “likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli”” ar vārdiem “Uzņēmumu ienākuma nodokļa likuma”;

aizstāt trešās daļas 2. punktā skaitļus un vārdu “14. un 17.” ar skaitļiem un vārdu “2.¹, 14. un 17.”;

papildināt pantu ar 3.⁶, 3.⁷ un 3.⁸ daļu šādā redakcijā:

“3.⁶ Šā panta pirmās daļas 2.¹ un 2.² punkta piemērošanai tiek pieņemts, ka uzņēmumu ienākuma nodoklis vai iedzīvotāju ienākuma nodoklis ir samaksāts, ja dividendes vai dividendēm pielīdzināmu ienākumu, vai likvidācijas kvotu izmaksā citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī reģistrēta kapitālsabiedrība, kas nodibināta un darbojas saskaņā ar attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem. Šā panta pirmās daļas 2.¹ un 2.² punkta normu nepiemēro, ja ienākuma izmaksātājs atrodas, ir izveidots vai nodibināts normatīvajos aktos minētajās zemu nodokļu vai beznodokļu valstīs vai teritorijās.

3.⁷ Nosacītās dividendes šā likuma izpratnē ir nosacītās dividendes Uzņēmumu ienākuma nodokļa likuma izpratnē.

3.⁸ Iedzīvotāju ienākuma nodokļa aprēķināšanai nepiemēro šā panta pirmās daļas 2.¹ punktā noteikto atbrīvojumu, ja dividendes, dividendēm pielīdzināms ienākums vai nosacītās dividendes izmaksātas, izmantojot Latvijas Republikā izveidotu komercsabiedrību vai citu juridisko personu, vai ārvalstu sabiedrību (turpmāk šā likuma izpratnē — struktūra), vai vienīgi vai galvenokārt tāpēc izveidotu struktūru virkni, lai izvairītos no ienākuma nodokļa maksājumiem vai samazinātu tos.

Par tādu mērķi var liecināt šādas (bet ne tikai) pazīmes:

- 1) struktūra, izvērtējot visus faktus un apstākļus (nodokļu aprēķināšanai ņem vērā maksātāja darījumu ekonomisko saturu un būtību, nevis tikai juridisko formu), uzskatāma par mākslīgi izveidotu;
- 2) ja maksātājam izmaksātās dividendes, dividendēm pielīdzināms ienākums vai nosacītās dividendes tieši no izcelsmes avota būtu apliktas ar augstāku iedzīvotāju ienākuma nodokli, nekā izmaksājot tos, izmantojot struktūru vai struktūru virkni.”;

papildināt astoto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja tiek atsavināts nekustamais īpašums, ko veido jaunbūve, ēka vai būve un zeme, bet uz šo jaunbūvi, ēku vai būvi īpašuma tiesības iegūtas un zemesgrāmatā nostiprinātas vēlāk nekā uz zemi, tad par nekustamā īpašuma iegādes brīdi uzskata dienu, kad jaunbūve, ēka vai būve ierakstīta zemesgrāmatā, izņemot šā panta pirmās daļas 33.¹ punktā noteikto gadījumu.”;

aizstāt vienpadsmitās daļas 1. punktā vārdus “likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli”” ar vārdiem “Uzņēmumu ienākuma nodokļa likuma”.

6. 10. pantā:

aizstāt pirmās daļas 2. punktā vārdu “normas” ar vārdiem “piemērošanas kārtību”;

izteikt pirmās daļas 5. un 6. punktu šādā redakcijā:

- “5) saskaņā ar likumu “Par privātajiem pensiju fondiem” izveidotajos privātajos pensiju fondos vai citās Eiropas Savienības dalībvalstīs vai Eiropas Ekonomikas zonas valstīs, vai Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas dalībvalstīs reģistrētajos privātajos pensiju fondos izdarītās iemaksas;
- 6) apdrošināšanas prēmiju maksājumi, kas atbilstoši dzīvības apdrošināšanas līgumam (ar līdzekļu uzkrāšanu) izdarīti apdrošināšanas sabiedrībai, kura nodibināta un darbojas saskaņā ar Apdrošināšanas sabiedrību un to uzraudzības likumu, vai citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī, vai Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas dalībvalstī reģistrētajai apdrošināšanas sabiedrībai, ievērojot šā likuma 8. panta piektās daļas 1. un 3. punkta nosacījumus.”;

izslēgt pirmās daļas 8. punktā vārdus “un kas kopā taksācijas gada laikā nepārsniedz to attaisnotajos izdevumos ietveramo izdevumu summu (apmēra ierobežojumu), kuru Ministru kabinets noteicis šīs daļas 2. punkta piemērošanai”;

izteikt 1.³ daļu šādā redakcijā:

“1.³ Šā panta pirmās daļas 2., 3. un 8. punktā minētie maksātāja attaisnotie izdevumi kopā nedrīkst pārsniegt 50 procentus no maksātāja taksācijas gada apliekamā ienākuma lieluma, bet ne vairāk kā 600 *euro* (ja maksātājs attaisnotajos izdevumos iekļauj šā panta pirmās daļas 2. punktā minētos attaisnotos izdevumus par ģimenes locekļiem — ne vairāk kā 600 *euro* par katru ģimenes locekli).”;

papildināt pantu ar 1.⁹ un 1.¹⁰ daļu šādā redakcijā:

“1.⁹ Šā panta pirmās daļas 5. un 6. punktā minētie maksātāja attaisnotie izdevumi kopā nedrīkst pārsniegt 10 procentus no maksātāja apliekamā ienākuma lieluma (šā panta otrajā daļā — no mēneša bruto darba samaksas, kas ir kalendāra mēneša darba samaksa pirms to summu atskaitīšanas, par kurām saskaņā ar šo likumu atļauts samazināt darbinieka apliekamo ienākumu, kā arī pirms jebkuru ieturējumu izdarīšanas), bet ne vairāk kā 4000 *euro* gadā.

1.¹⁰ Aprēķinot nodokli rezumējošā kārtībā, attaisnotajos izdevumos iekļauto taksācijas gadā samaksāto valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu apmērs ir samazināms par summu, kas atbilstoši Solidaritātes nodokļa likumā noteiktajam ir pārskaitīta iedzīvotāju ienākuma nodokļa sadales kontā.”;

aizstāt piektajā daļā skaitļus un vārdus “15. panta 3.¹ daļā, septītajā un desmitajā daļā noteiktā nodokļa likme” ar skaitli un vārdiem “15. panta piektajā, septītajā, astotajā un divpadsmitajā daļā noteiktā nodokļa likme”;

aizstāt sestajā un astotajā daļā vārdu “piecu” ar skaitli “10”;

papildināt pantu ar devīto daļu šādā redakcijā:

“9. Taksācijas gada ienākumu par šā panta pirmās daļas 1. punktā minētajiem attaisnotajiem izdevumiem nedrīkst samazināt, ja ir izpildīts viens no šādiem nosacījumiem:

- 1) maksātāja — individuālā uzņēmuma (arī zemnieka vai zvejnieka saimniecības) īpašnieka — par sevi kā par pašnodarbinātu personu veiktās valsts sociālās apdrošināšanas iemaksas ir iekļautas individuālā uzņēmuma (arī zemnieka vai zvejnieka saimniecības) saimnieciskās darbības izdevumos;
- 2) to iemaksu objektu Latvijā ar nodokli neapliek.”

7. 11. pantā:

izslēgt otrās daļas 2.¹ punktu;

aizstāt trešās daļas 1. punktā skaitli un vārdu “427 euro” ar skaitli un vārdu “1000 euro”;

izteikt trešās daļas 4. punktu šādā redakcijā:

- “4) pamatlīdzekļu nolietojums, ko aprēķina saskaņā ar šā likuma 11.⁵ pantu un Ministru kabineta noteikumos noteikto kārtību;”;

papildināt pantu ar 3.¹, 3.², 3.³ un 3.⁴ daļu šādā redakcijā:

“3.¹ Ar saimniecisko darbību saistītie izdevumi tiek piemēroti apmērā, kas nepārsniedz 80 procentus no fiziskās personas kopējiem saimnieciskās darbības ieņēmumiem.

3.² Saimnieciskās darbības izdevumu veidi, kuri ar saimniecisko darbību saistītajos izdevumos ir iekļaujami pilnā apmērā:

- 1) darba alga un darba devēja valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas, tai skaitā solidaritātes nodoklis, ko saimnieciskās darbības veicējs maksā par saviem darbiniekiem;
- 2) nekustamā īpašuma nodoklis;
- 3) pamatlīdzekļu nolietojums, ko aprēķina saskaņā ar šā likuma 11.⁵ pantu un Ministru kabineta noteikumos noteikto kārtību;
- 4) kompensācijas īrniekiem par dzīvojamo telpu atbrīvošanu un īres līguma laušanu sakarā ar dzīvojamās telpas kapitālremontu vai telpu pārbūvi saimnieciskās darbības veikšanai.

3.³ Šā panta 3.¹ daļā noteikto saimnieciskās darbības izdevumu ierobežojuma apmēru nepiemēro maksātājiem par pirmo taksācijas gadu, kurā reģistrēta saimnieciskā darbība, un par nākamo taksācijas gadu, kā arī par gadu, kurā izbeigta saimnieciskā darbība vai pabeigts likvidācijas process.

3.⁴ Saimnieciskās darbības izdevumu ierobežojuma apmēra noteikšanai atbilstoši šā panta 3.¹ daļai saimnieciskās darbības ieņēmumos tiek ņemtas vērā arī summas, kas saņemtas valsts atbalsta lauksaimniecībai vai Eiropas Savienības atbalsta lauksaimniecībai un lauku attīstībai ietvaros.”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“4. Ar saimniecisko darbību saistītajos izdevumos netiek ieskaitīti izdevumi, kas saskaņā ar Uzņēmumu ienākuma nodokļa likumu tiek uzskatīti par ar saimniecisko darbību nesaistītiem izdevumiem.”;

izteikt devīto daļu šādā redakcijā:

“9. Maksātāja taksācijas gada saimnieciskās darbības zaudējumi sedzami hronoloģiskā secībā no nākamo triju taksācijas gadu saimnieciskās darbības apliekamā ienākuma, nepārsniedzot šā panta 3.¹ daļā noteikto saimnieciskās darbības izdevumu ierobežojumu.”;

papildināt divpadsmito daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Maksātājs saimnieciskās darbības ieņēmumus var neuzskaitīt ieņēmumu uzskaites reģistrā, ja saimnieciskās darbības ieņēmumi ir gūti tikai bezskaidras naudas veidā.”

8. 11.¹ pantā:

aizstāt trešajā daļā vārdus un skaitli “likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” 5. pantu” ar vārdiem “Uzņēmumu ienākuma nodokļa likumu”;

izteikt ceturtais daļas 1. punktu šādā redakcijā:

“1) soda naudām, līgumsodiem un naudas sodiem izmantoto summu, kā arī nokavējuma naudas un citu soda sankciju summu, kas aprēķināta saskaņā ar likumu “Par nodokļiem un nodevām” un konkrēto nodokļu likumiem;”;

izslēgt ceturtais daļas 3. punktu;

izteikt ceturtais daļas 7. punktu šādā redakcijā:

“7) darbinieku labā izdarītajām darba devēja iemaksām privātajos pensiju fondos atbilstoši licencētiem pensiju plāniem un iemaksātajām apdrošināšanas prēmiju summām par darbinieku dzīvības apdrošināšanu (ar līdzekļu uzkrāšanu) saskaņā ar šā likuma 8. panta piekto daļu, ja nodokļa maksātājam taksācijas perioda pēdējā dienā nodokļu parāda kopsumma pārsniedz 150 *euro*, izņemot nodokļu maksājumus, kuru maksāšanas termiņi ir pagarināti saskaņā ar likumu “Par nodokļiem un nodevām”;”;

izslēgt ceturtais daļas 11. punktu;

izteikt piekto daļu šādā redakcijā:

“5. Maksātājs rezultātu palielina (negatīva rezultāta gadījumā — samazina) par saskaņā ar likumu “Par grāmatvedību” un uz tā pamata izdotajiem normatīvajiem aktiem pārskata gadā norakstīto pamatlīdzekļu nolietojuma un norakstīto nemateriālo ieguldījumu vērtību summu, bet samazina (negatīva rezultāta gadījumā — palielina) — par saskaņā ar šā likuma 11.⁵ panta un Ministru kabineta noteikumos noteiktajām prasībām aprēķināto pamatlīdzekļu nolietojuma un norakstīto nemateriālo ieguldījumu vērtību summu.”;

papildināt pantu ar 6.¹ daļu šādā redakcijā:

“6.¹ Ja maksātājam pēc šajā pantā noteikto korekciju veikšanas ar nodokli apliekamais ienākums ir mazāks par 20 procentiem no saimnieciskās darbības ieņēmumiem, nodokli aprēķina no summas, kas nav mazāka par 20 procentiem no saimnieciskās darbības ieņēmumiem.”;

izteikt astoto daļu šādā redakcijā:

“8. Maksātāja taksācijas gada saimnieciskās darbības zaudējumi pēc šajā pantā noteikto korekciju veikšanas sedzami hronoloģiskā secībā no nākamo triju taksācijas gadu saimnieciskās darbības apliekamā ienākuma, ievērojot šā panta 6.¹ daļā noteikto ar nodokli apliekamā ienākuma noteikšanas kārtību.”

9. 11.³ pantā:

izteikt pirmās daļas 5. punktu šādā redakcijā:

“5) ir tiesas spriedums par parāda piedziņu no debitora — fiziskās personas — un tiesu izpildītāja akts par piedziņas neiespējamību vai, ja debitora parāda piedziņa tiesas ceļā nav iespējama lietderības apsvērumu dēļ, jo debitora parāda summa ir mazāka nekā ar tās atgūšanu saistītie izdevumi, un iepriekš ir veikti pasākumi parāda atgūšanai, ievērojot nosacījumu, ka attiecīgā debitora parāda summa nepārsniedz 0,2 procentus no nodokļa maksātāja taksācijas gada neto apgrozījuma.”;

aizstāt trešajā daļā vārdus un skaitli “likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” 9. panta otro un trešo daļu” ar vārdiem “Uzņēmumu ienākuma nodokļa likuma attiecīgās normas”.

10. 11.⁵ pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“1. Saimnieciskās darbības veicējs pamatlīdzekļu nolietojumu aprēķina atsevišķi par katru pamatlīdzekli, kura iegādes vērtība ir lielāka par 1000 *euro*, saskaņā ar šajā pantā un Ministru kabineta noteikumos noteikto kārtību.”;

papildināt pantu ar 1.¹, 1.², 1.³, 1.⁴ un 1.⁵ daļu šādā redakcijā:

“1.¹ Aprēķinot saimnieciskās darbības apliekamo ienākumu, saimnieciskajā darbībā izmantoto pamatlīdzekļu nolietojumu norakstīšanai pielieto vienu no šādām metodēm:

- 1) nosaka pamatlīdzekļu taksācijas perioda nolietojumu procentos:
 - a) ēkas, būves, ilggadīgie stādījumi — pieci procenti,
 - b) dzelzceļa ritošais sastāvs un tehnoloģiskās iekārtas, jūras un upju flotes transportlīdzekļi, flotes un ostu tehnoloģiskās iekārtas, enerģētiskās iekārtas — 10 procenti,
 - c) skaitļošanas iekārtas un to aprīkojums, tai skaitā drukas ierīces, informāciju sistēmas, datoru programmprodukti un datu uzkrāšanas iekārtas, sakaru līdzekļi, kopētāji un to aprīkojums — 35 procenti,
 - d) pārējie pamatlīdzekļi — 20 procenti;
- 2) nosaka pamatlīdzekļu lietderīgās lietošanas laiku gados:
 - a) ēkas, būves, ilggadīgie stādījumi — 35 gadi,
 - b) dzelzceļa ritošais sastāvs un tehnoloģiskās iekārtas, jūras un upju flotes transportlīdzekļi, flotes un ostu tehnoloģiskās iekārtas, enerģētiskās iekārtas — 10 gadi,
 - c) skaitļošanas iekārtas un to aprīkojums, tai skaitā drukas ierīces, informāciju sistēmas, datoru programmprodukti un datu uzkrāšanas iekārtas, sakaru līdzekļi, kopētāji un to aprīkojums — trīs gadi,
 - d) pārējie pamatlīdzekļi — pieci gadi.

1.² Maksātājs visu pamatlīdzekļu nolietojuma aprēķināšanā ir tiesīgs izvēlēties vienu no šā panta 1.¹ daļas 1. vai 2. punktā minētajām pamatlīdzekļa nolietojuma aprēķināšanas metodēm. Pielietoto pamatlīdzekļu nolietojuma aprēķināšanas metodi maksātājs ir tiesīgs mainīt ne biežāk kā vienu reizi 10 gados.

1.³ Pamatlīdzekļu nolietojumu nenoraksta zemei, mākslas darbiem, antikiem priekšmetiem, juvelierizstrādājumiem un citiem pamatlīdzekļiem, kuri nav pakļauti fiziskam vai morālam nolietojumam, ieguldījuma īpašumiem, bioloģiskajiem aktīviem un pārdošanai turētiem ilgtermiņa ieguldījumiem, kurus nodokļa maksātājs izvēlējies novērtēt patiesajā vērtībā, kā arī reprezentatīviem automobiļiem Uzņēmumu ienākuma nodokļa likuma izpratnē.

1.⁴ Nemateriālo ieguldījumu vērtību patentiem, licencēm un preču zīmēm noraksta piecos gados. Pētniecības un attīstības izmaksas (arī tās, kas saistītas ar nerealizēto projektu tehnisko dokumentāciju, ja šo projektu vērtība nav iekļauta pamatlīdzekļos), kas attiecas uz nodokļa maksātāja saimniecisko darbību, izņemot izmaksas par derīgo izrakteņu atrašanās vietas, daudzuma un kvalitātes noteikšanu, noraksta tajā gadā, kad šīs izmaksas radušās.

1.⁵ Izmaksas par derīgo izrakteņu atrašanās vietas, daudzuma un kvalitātes noteikšanu noraksta sistemātiski 10 gadu laikā pēc izmaksu rašanās.”;

aizstāt 4.¹, 6.¹, 6.², 6.³, 6.⁴ un 6.⁵ daļā vārdus “likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli”” ar vārdiem “Uzņēmumu ienākuma nodokļa likuma”;

izslēgt astotajā daļā vārdus un skaitli “saskaņā ar likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” 13. pantu”.

11. Izslēgt 11.⁹ panta vienpadsmitās daļas 1. punktā vārdus un skaitļus “izņemot šā likuma 3. panta trešās daļas 18. punktā un 8. panta trešās daļas 3. un 16. punktā minēto ienākumu”.

12. Izteikt 11.¹⁰ panta devītās daļas 1. punktu šādā redakcijā:

“1) tam ir piešķirta vecuma pensija (tai skaitā priekšlaicīgi) un tam ir tiesības piemērot pensionāra neapliekamo minimumu vai tas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir atzīts par personu ar 1. vai 2. grupas invaliditāti;”.

13. 11.¹¹ pantā:

aizstāt sestajā un septītajā daļā skaitli un vārdus “15. panta otrajā daļā” ar skaitli un vārdiem “15. panta trešajā daļā”;

aizstāt septītajā un astotajā daļā vārdus “likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli”” ar vārdiem “Uzņēmumu ienākuma nodokļa likuma”.

14. 12. pantā:

izteikt pirmās daļas pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Valsts ieņēmumu dienesta prognozēto mēneša neapliekamo minimumu piemēro katru mēnesi ienākuma gūšanas vietā, kur iesniegta maksātāja algas nodokļa grāmatiņa, apliekamajam ienākumam, kuram tiek piemērota šā likuma 15. panta otrajā vai trešajā daļā noteiktā likme.”;

izteikt 1.¹ un 1.² daļu šādā redakcijā:

“1.¹ Maksātāja gada diferencēto neapliekamo minimumu aprēķina saskaņā ar formulu, ko nosaka Ministru kabinets. Formulā ņem vērā maksātāja gada apliekamos ienākumus, kā arī šādus lielumus, kurus nosaka Ministru kabinets:

- 1) maksimālo gada neapliekamo minimumu;
- 2) gada apliekamā ienākuma apmēru, līdz kuram piemēro maksimālo gada neapliekamo minimumu;
- 3) gada apliekamā ienākuma apmēru, virs kura nepiemēro gada diferencēto neapliekamo minimumu.

1.² Maksātāja gada diferencētā neapliekamā minimuma apmēra noteikšanai ņem vērā visus maksātāja gada ienākumus (tai skaitā ienākumus, kas apliekami ar samazinātu nodokļa likmi), izņemot šā likuma 9. pantā minētos neapliekamos ienākumus (izņemot šā likuma 9. panta pirmās daļas 2.¹ punktā minēto ienākumu), saimnieciskās darbības ieņēmumus, par kuriem maksā patentmaksu, un ienākumu, par kuru maksā mikrouzņēmumu nodokli.”;

papildināt pantu ar 1.⁴, 1.⁵, 1.⁶ un 1.⁷ daļu šādā redakcijā:

“1.⁴ Valsts ieņēmumu dienesta prognozēto mēneša neapliekamo minimumu Valsts ieņēmumu dienests nosaka šādi:

- 1) maksātāja mēneša apliekamā ienākuma objektu taksācijas gada periodam no 1. janvāra līdz 31. jūlijam nosaka, apliekamo ienākumu, kas gūts no pirms pirmstaksācijas gada 1. oktobra līdz pirmstaksācijas gada 30. septembrim (izņemot ienākumus no kapitāla pieauguma), dalot ar mēnešu skaitu, kuros gūts ienākums. Valsts ieņēmumu dienesta prognozēto mēneša neapliekamo minimumu aprēķina Ministru kabineta noteikumos noteiktajā kārtībā, izmantojot aprēķināto mēneša apliekamā ienākuma objektu taksācijas gada periodam no 1. janvāra līdz 31. jūlijam;
- 2) maksātāja mēneša apliekamā ienākuma objektu taksācijas gada periodam no 1. augusta līdz 31. decembrim nosaka, apliekamo ienākumu, kas gūts no pirmstaksācijas gada 1. decembra līdz taksācijas gada 31. maijam (izņemot pirmstaksācijas gada decembrī gūtos ienākumus no kapitāla pieauguma), dalot ar mēnešu skaitu, kuros gūts ienākums. Valsts ieņēmumu dienesta prognozēto mēneša neapliekamo minimumu aprēķina Ministru kabineta noteikumos noteiktajā kārtībā, izmantojot aprēķināto apliekamā ienākuma objektu par taksācijas gada otro pusgadu un ņemot vērā prognozēto neapliekamā minimuma apmēru, kas aprēķināts taksācijas gada periodam no 1. janvāra līdz 31. jūlijam;
- 3) ja Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā nav informācijas par maksātāja apliekamajiem ienākumiem vai maksātājam nav gūti ar nodokli apliekamie ienākumi šīs daļas 1. vai 2. punktā minētajos laika periodos, vai maksātājs taksācijas gadā ir ieguvis rezidenta statusu, Valsts ieņēmumu dienesta prognozētais mēneša neapliekamais minimums atbilst vienai divpadsmitajai daļai no Ministru kabineta noteikumos noteiktā maksimālā gada neapliekamā minimuma, dalot to ar divi.

1.⁵ Maksātājam, kas reģistrējies Valsts ieņēmumu dienestā kā saimnieciskās darbības veicējs un nav iesniedzis algas nodokļa grāmatiņu citā ienākumu gūšanas vietā, prognozētais gada diferencētais neapliekamais minimums avansa maksājumu aprēķinā Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmā tiek ģenerēts automātiski atbilstoši prognozētajam ienākumam no saimnieciskās darbības (ņemot vērā pirmstaksācijas gada ienākumu deklarācijā uzrādītos datus vai paša nodokļa maksātāja prognozētos ienākumus).

1.⁶ Valsts ieņēmumu dienests ienākuma izmaksātājam, kuram ir iesniegta algas nodokļa grāmatiņa, nodrošina ierakstu par maksātājam piemērojamo Valsts ieņēmumu dienesta prognozēto mēneša neapliekamā minimuma apmēru Valsts ieņēmumu dienesta elektroniskās deklarēšanas sistēmas pārskatā “Iesniegto algas nodokļa grāmatiņu dati” šādā kārtībā:

- 1) līdz taksācijas gada 1. janvārim par mēnesī piemērojamo Valsts ieņēmumu dienesta prognozēto mēneša neapliekamā minimuma apmēru taksācijas gadā no 1. janvāra līdz 31. jūlijam, pamatojoties uz aprēķinu, kas veikts, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā esošos datus pēc stāvokļa pirmstaksācijas gada 15. decembrī;
- 2) līdz taksācijas gada 1. augustam par mēnesī piemērojamo Valsts ieņēmumu dienesta prognozēto mēneša neapliekamā minimuma apmēru taksācijas gadā no 1. augusta līdz 31. decembrim, pamatojoties uz aprēķinu, kas veikts, izmantojot Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā esošos datus pēc stāvokļa taksācijas gada 20. jūlijā.

1.⁷ Valsts ieņēmumu dienests divu darba dienu laikā pēc Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras pieprasījuma saņemšanas informē Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūru par maksātājam piemērojamo Valsts ieņēmumu dienesta prognozēto mēneša neapliekamā minimuma apmēru par mēnesi, kurā maksātājam ir izsniegta darbnespējas lapa “B”;

aizstāt piektajā daļā skaitli un vārdu “2820 euro” ar skaitli un vārdu “3600 euro”;

aizstāt devītajā daļā skaitļus un vārdus “15. panta 3.¹ daļā, septītajā un desmitajā daļā noteiktā nodokļa likme” ar skaitli un vārdiem “15. panta piektajā, septītajā, astotajā un divpadsmitajā daļā noteiktā nodokļa likme”.

15. 13. pantā:

papildināt panta pirmās daļas 1. punktu ar “l”, “m” un “n” apakšpunktu šādā redakcijā:

- “l) par nestrādājošu laulāto, kura apgādībā ir bērns vecumā līdz trim gadiem,
- m) par nestrādājošu laulāto, kura apgādībā ir trīs vai vairāk bērni līdz 18 gadu vecumam vai līdz 24 gadu vecumam, no kuriem vismaz viens ir jaunāks par septiņiem gadiem, kamēr bērns turpina vispārējās, profesionālās, augstākās vai speciālās izglītības iegūšanu,
- n) par nestrādājošu laulāto, kura apgādībā ir pieci bērni līdz 18 gadu vecumam vai līdz 24 gadu vecumam, kamēr bērns turpina vispārējās, profesionālās, augstākās vai speciālās izglītības iegūšanu.”;

aizstāt trešajā daļā skaitļus un vārdus “15. panta 3.¹ daļā, septītajā un desmitajā daļā noteiktā nodokļa likme” ar skaitli un vārdiem “15. panta piektajā, septītajā, astotajā un divpadsmitajā daļā noteiktā nodokļa likme”;

aizstāt piektajā daļā skaitli un vārdus “15. panta otrajā daļā noteiktā nodokļa likme” ar skaitli un vārdiem “15. panta otrajā vai trešajā daļā noteiktā nodokļa likme”;

aizstāt sestajā daļā skaitļus un vārdus “15. panta 3.¹ vai septītajā daļā noteiktā nodokļa likme” ar skaitli un vārdiem “15. panta piektajā, septītajā un astotajā daļā noteiktā nodokļa likme”.

16. Izteikt 15. pantu šādā redakcijā:

“15. pants. Nodokļa likmes un to piemērošana

1. Gada apliekamais ienākums tiek aplikts ar nodokli atbilstoši šajā pantā noteiktajām likmēm.

2. Nodokļa likme, kas jāmaksā no gada apliekamā ienākuma, izņemot šā panta piektajā, septītajā, astotajā, devītajā, desmitajā, vienpadsmitajā, divpadsmitajā un trīspadsmitajā daļā noteiktos ienākuma veidus, ir šāda:

- 1) 20 procenti — gada ienākumam (izņemot šā likuma 9. pantā minētos neapliekamos ienākumus) līdz 20 000 *euro*;
- 2) 23 procenti — gada ienākuma (izņemot šā likuma 9. pantā minētos neapliekamos ienākumus) daļai, kas pārsniedz 20 000 *euro*, bet nepārsniedz 55 000 *euro*;
- 3) 31,4 procenti — gada ienākuma (izņemot šā likuma 9. pantā minētos neapliekamos ienākumus) daļai, kas pārsniedz 55 000 *euro*.

3. Algas nodokļa likme, kas jāmaksā no mēneša apliekamā ienākuma, ja šā panta sešpadsmitajā vai septiņpadsmitajā daļā nav noteikts citādi, ir šāda:

- 1) 20 procenti — mēneša ienākumam (izņemot šā likuma 9. pantā minētos neapliekamos ienākumus) līdz 1667 *euro*;
- 2) 23 procenti — mēneša ienākuma (izņemot šā likuma 9. pantā minētos neapliekamos ienākumus) daļai, kas pārsniedz 1667 *euro*.

4. Ja kalendāra mēneša laikā viens ienākuma izmaksātājs izmaksā gan ar algas nodokli apliekamo ienākumu, gan cita veida ar nodokli apliekamos ienākumus, kuriem nepiemēro šā panta piektajā, sestajā, septītajā, astotajā, devītajā, desmitajā, vienpadsmitajā, divpadsmitajā un trīspadsmitajā daļā noteiktās likmes, izmaksātos ienākumu veidus summē un piemēro šā panta trešajā daļā noteiktās likmes.

5. Nodokļa likmi 20 procentu apmērā piemēro ienākumam no kapitāla, tai skaitā no kapitāla pieauguma.

6. Nodokļa likmi 10 procentu apmērā piemēro:

- 1) šā likuma 3. panta trešās daļas 9.¹ punktā un 8. panta trešās daļas 15. punktā minētajam ienākumam;
- 2) šā likuma 3. panta trešās daļas 9.² punktā un 8. panta trešās daļas 15.¹ punktā minētajam ienākumam;
- 3) šā likuma 11. panta divpadsmitajā daļā minētajam ienākumam.

7. Šā likuma 3. panta trešās daļas 7.¹ punktā minētajam ienākumam, ja šā ienākuma izmaksātājs atbilstoši šā likuma 17. panta divpadsmitajai un 12.² daļai ietur nodokli ienākuma izmaksas vietā, tiek piemērota trīs procentu likme no izmaksātās atlīdzības apmēra.

8. Šā likuma 3. panta trešās daļas 12. punkta "b" apakšpunktā minētajam ienākumam tiek piemērota piecu procentu likme.

9. Patentmaksas apmērs atkarībā no saimnieciskās darbības jomas, par kurām maksātājs var veikt patentmaksu, ir no 50 līdz 100 *euro* mēnesī.

10. Mikrouzņēmuma darbinieka vai mikrouzņēmuma īpašnieka ienākumam piemēro nodokļa likmi atbilstoši Mikrouzņēmumu nodokļa likumam.

11. Ja maksātājs guvis ienākumu saskaņā ar šā likuma 8.¹ pantu un aizdevuma izsniegšanas dienā ir aizdevēja darbinieks, valdes vai padomes loceklis, attiecīgajam ienākumam papildus šā panta otrajā daļā noteiktajai likmei piemēro 22 procentu papildu likmi.

12. Sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa likme ir 15 procenti, bet ne mazāka kā 0,70 *euro* katrā nodarbinātības dienā.

13. Uz personālsabiedrības biedru attiecināmajai alternatīvo ieguldījumu fonda (kas ir nodibināts kā komandītsabiedrība) un ārvalsts personālsabiedrības (ja ārvalsts personālsabiedrība nav ārvalsts uzņēmumu ienākuma nodokļa vai tam pielīdzināma nodokļa maksātāja) ar nodokli apliekamā ienākuma daļai, kas ir ienākums no kapitāla, kā arī ienākums no kapitāla pieauguma, piemēro attiecīgo šā panta piektajā daļā minēto likmi.

14. Šā likuma 11.⁹ panta piecpadsmitās daļas 1. punktā minētajam ienākumam tiek piemērota algota darba ienākumam noteiktā nodokļa likme, kas noteikta ienākuma gūšanas gadā, bet šā likuma 11.⁹ panta piecpadsmitās daļas 2. punktā minētajam ienākumam — šā panta piektajā daļā noteiktā nodokļa likme.

15. Ja maksātājam piemēro atskaitījumus saskaņā ar šā likuma 3. panta otrās daļas 1., 2. un 3. punktu un šā likuma 3. panta 2.⁴ daļas 2. punktā noteiktajā gadījumā, maksātāja gada (algas nodokļa maksātāja — mēneša) ienākuma daļai, kas pārsniedz 20 000 *euro* gadā (1667 *euro* mēnesī), piemēro nodokļa likmi saskaņā ar šā panta otrās daļas 2. un 3. punktu vai šā panta trešās daļas 2. punktu, bet aprēķināto nodokļa apmēru samazina par nodokli, kurš aprēķināts, atskaitījumu summu, kas pārsniedz 20 000 *euro*, reizinot ar nodokļa likmi 20 procentu apmērā. Ja šā likuma 10. pantā noteikto attaisnoto izdevumu vai 13. pantā noteikto nodokļa atvieglojumu piemērošanas rezultātā veidojas nodokļa pārmaxa, maksātājam nodokli atmaksā, piemērojot nodokļa likmi 20 procentu apmērā.

16. Ja algas nodokļa maksātājs ir persona, uz kuru attiecas citas valsts sociālās apdrošināšanas sistēma, un maksātāja algota darba ienākums mēnesī pārsniedz 4583 *euro*, viņa mēneša ienākuma (izņemot šā likuma 9. pantā minētos neapliekamos ienākumus) daļai, kas pārsniedz 4583 *euro*, piemēro nodokļa likmi 31,4 procentu apmērā.

17. Nodokļa likme, ja maksātājs ienākuma izmaksātājam nav iesniedzis algas nodokļa grāmatiņu, ir 23 procenti, ja šā panta sešpadsmitajā daļā nav noteikts citādi. No maksātāja mēneša ienākuma šā likuma 3. panta otrās daļas 1. punktā minētos atskaitāmos izdevumus atskaita tā, kā tas saskaņā ar šā panta piecpadsmito daļu noteikts maksātāja mēneša ienākuma daļai, kas pārsniedz 1667 *euro* mēnesī.

18. Nodokļa likmi 20 procentu apmērā taksācijas gada laikā piemēro ienākumiem no autoratlīdzības par literārajiem darbiem, tai skaitā darbiem, kas radīti, izdoti, izpildīti vai citādi izmantoti presē un citos masu informācijas līdzekļos.

19. Šā panta septiņpadsmitajā un astoņpadsmitajā daļā minētos ienākumus iekļauj taksācijas gada kopējā apliekamajā ienākumā un tiem rezumējošā kārtībā piemēro šā panta otrajā daļā noteiktās likmes.”

17. 16.¹ pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“2. Par ienākuma gūšanas dienu no ienākuma no kapitāla, kas nav kapitāla pieaugums, un ienākuma no alternatīvo ieguldījumu fonda, kas ir nodibināts kā komandītsabiedrība, kā arī no ārvalsts personālsabiedrības (ja tā nav ārvalsts uzņēmumu ienākuma nodokļa vai tam pielīdzināma nodokļa maksātāja) uzskata dienu, kad ienākums aprēķināts.”;

aizstāt 3.² daļā vārdu “piecu” ar skaitli “10”;

papildināt astoto daļu pēc vārdiem “izmaksātajām dividendēm par publiskajā apgrozībā esošām akcijām” ar vārdiem “(ja tas saskaņā ar likumu jāietur)”;

izslēgt 8.¹ daļu.

18. 17. pantā:

aizstāt otrajā daļā skaitli un vārdus “15. pantā noteiktajai likmei” ar skaitli un vārdiem “15. panta trešajā daļā noteiktajai likmei”;

aizstāt trešās daļas 1. punktā vārdus “mēneša neapliekamā minimuma” ar vārdiem “Valsts ieņēmumu dienesta prognozētā mēneša neapliekamā minimuma”;

izteikt desmitās daļas 12. punktu šādā redakcijā:

“12) dividendes, dividendēm pielīdzināms ienākums un nosacītās dividendes;”;

papildināt desmito daļu ar 22. punktu šādā redakcijā:

“22) izložu un azartspēļu laimesti, kuri pārsniedz 3000 *euro*, izņemot preču un pakalpojumu loteriju laimestus.”;

aizstāt 10.⁴ daļā skaitļus un vārdus “15. panta 3.¹ daļā” ar skaitli un vārdiem “15. panta piektajā daļā”;

izteikt divpadsmito daļu šādā redakcijā:

“12. No šā likuma 3. panta trešās daļas 1., 2., 3., 4., 7.¹, 8., 9.², 10., 10.¹, 11., 12., 13., 14., 14.¹, 15., 20., 21., 22., 23., 24., 25. un 26. punktā minētajiem ienākumiem nodoklis tiek ieturēts ienākuma izmaksas vietā un iemaksāts budžetā ne vēlāk kā ienākuma izmaksas mēnesim sekojošā mēneša piektajā datumā.”;

izslēgt 12.³ un 12.⁴ daļu;

papildināt pantu ar 12.⁷ daļu šādā redakcijā:

“12.⁷ Ieturot nodokli no nerezidenta īpašumā esoša augoša meža pārdošanas ienākuma, pirms nodokļa aprēķināšanas no izmaksājamās summas atskaita ar meža atjaunošanu saistītos izdevumus, piemērojot izdevumu normu 25 procentu apmērā no izmaksājamās summas, bet no kokmateriālu pārdošanas ienākuma — ar kokmateriālu sagatavošanu un pārdošanu saistītos izdevumus, piemērojot izdevumu normu 50 procentu apmērā no izmaksājamās summas.”

19. 18. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“1. Reizē ar deklarāciju, bet ne vēlāk kā līdz pēctaksācijas gada 1. jūnijam Valsts ieņēmumu dienests maksātājam, izņemot maksātāju, kurš taksācijas gada laikā uzsāk saimniecisko darbību, izveido aprēķinu par nodokļa avansa maksājumu lielumu taksācijas gadā, pamatojoties uz iepriekšējā gada ienākumu. Maksātājam, kurš taksācijas gada laikā uzsāk saimniecisko darbību, ir tiesības 30 dienu laikā pēc saimnieciskās darbības uzsākšanas labprātīgi iesniegt aprēķinu par nodokļa avansa maksājumu lielumu taksācijas gadā, prognozējot paredzamo ienākumu.”;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“1.¹ Ja nodokļa avansa maksāšanas periodā faktiskais ienākuma lielums mainās, maksātājs iesniedz precizētu nodokļa avansa maksājumu aprēķinu.”;

papildināt pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“2.¹ Personiskās palīgsaimniecības, piemājas saimniecības vai zemnieku saimniecības īpašnieka ienākumiem no lauksaimnieciskās ražošanas avansa maksājumi tiek noteikti tādā apmērā, kas atbilst nodoklim no puses viņa iepriekšējā gada apliekamā ienākuma. Ja viņa ceturkšņa ienākumu apjoms ir uz pusi mazāks par ceturto daļu gadam noteiktā nodokļa avansa maksājumu apmēra, avansa maksājumu var pārcelt uz nākamo šā panta trešajā daļā paredzēto termiņu.”

20. 19. pantā:

papildināt 1.¹ daļu pēc vārdiem “diferencēto neapliekamo minimumu” ar vārdiem un skaitli “kā arī šā likuma 15. panta otrajā daļā noteikto progresīvo likmi”;

izteikt 5.³ daļu šādā redakcijā:

“5.³ Maksātājs (rezidents), kurš gūst ienākumu no kapitāla pieauguma un kura kopējie ienākumi no darījumiem ar kapitāla aktīviem ceturksnī pārsniedz 1000 *euro*, deklarāciju par ienākumu no kapitāla par ceturksnī gūto ienākumu iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam vienreiz ceturksnī līdz ceturksnim sekojošā mēneša 15. datumam. Maksātājs (rezidents), kurš gūst ienākumu no kapitāla pieauguma un kura kopējie ienākumi no darījumiem ar kapitāla aktīviem ceturksnī nepārsniedz 1000 *euro*, deklarāciju par ienākumu no kapitāla par taksācijas gadā gūto ienākumu iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam līdz taksācijas gadam sekojošā gada 15. janvārim. Lai segtu šā likuma 11.⁹ panta devītajā daļā minētos zaudējumus, kuri nav segti taksācijas gada laikā, maksātājs var iesniegt gada kapitāla pieauguma ienākuma precizēšanas deklarāciju, sākot ar pēctaksācijas gada 1. martu.”;

papildināt sesto daļu ar 8. punktu šādā redakcijā:

“8) ka ārvalstī ir samaksāts uzņēmumu ienākuma nodoklis vai ārvalstī no dividendēm, dividendēm pielīdzināma ienākuma vai nosacītajām dividendēm ir ieturēts iedzīvotāju ienākuma nodoklis.”;

papildināt devīto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Minēto kārtību nepiemēro, nosakot šā likuma 11. panta 3.¹ daļā minēto saimnieciskās darbības ieņēmumu ierobežojuma apmēru.”;

aizstāt 10.² daļā vārdus “samaksāto summu” ar vārdiem “samaksāto un atmaksāto summu”.

21. 20. pantā:

aizstāt trešās daļas 3. punktā vārdus “gada neapliekamo minimumu” ar vārdiem “gada diferencēto neapliekamo minimumu”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“4. Šajā pantā minētie ienākumu deklarēšanas atvieglojumi nav attiecināmi uz maksātājiem:

1) kuri gūst ienākumus no saimnieciskās darbības;

- 2) kuriem rodas pienākums piemaksāt iedzīvotāju ienākuma nodokli saistībā ar šā likuma 15. panta otrajā daļā minētās progresīvās likmes piemērošanu;
- 3) kuriem rodas pienākums piemaksāt iedzīvotāju ienākuma nodokli saistībā ar gada diferencētā neapliekamā minimuma piemērošanu.”

22. Izslēgt 26. panta ceturtajā daļā vārdu “mēneša”.

23. Papildināt 28. pantu ar 18. punktu šādā redakcijā:

“18) iesniegt Valsts ieņēmumu dienestam deklarāciju un palielināt taksācijas gada ar nodokli apliekamo ienākumu par iepriekšējā taksācijas gadā attaisnotajos izdevumos iekļauto izdevumu par izglītības iegūšanu daļu, kuru taksācijas gada laikā ir atmaksājusi vispārējās, profesionālās, augstākās vai speciālās izglītības iestāde.”

24. Papildināt 39. pantu ar 11. punktu šādā redakcijā:

“11) saimnieciskajā darbībā izmantoto pamatlīdzekļu noteikšanas un pamatlīdzekļu nolietojuma aprēķināšanas un norakstīšanas kārtību, kā arī pamatlīdzekļu norakstīšanas kārtību dažādās saimnieciskās darbības situācijās.”

25. Pārejas noteikumus:

aizstāt 44. punktā vārdu un skaitli “un 2017.” ar skaitļiem un vārdu “2017., 2018., 2019. un 2020.”;

aizstāt 52. punktā vārdu un skaitli “un 2017.” ar skaitļiem un vārdu “2017., 2018., 2019. un 2020.”;

aizstāt 94. punktā vārdu un skaitli “un 2018.” ar skaitļiem un vārdu “2018., 2019., 2020., 2021., 2022. un 2023.”;

aizstāt 108. punktā vārdus un skaitļus “līdz 2018. gada 1. jūlijam” ar vārdiem un skaitļiem “līdz 2023. gada 1. jūlijam”;

papildināt pārejas noteikumus ar 126., 127., 128., 129., 130., 131., 132., 133., 134., 135., 136., 137. un 138. punktu šādā redakcijā:

“126. Grozījumus šā likuma 8. panta piektās daļas 1. punktā un 5.¹ daļā, 10. panta sestajā un astotajā daļā un 16.¹ panta 3.² daļā piemēro tādiem dzīvības apdrošināšanas līgumiem (ar līdzekļu uzkrāšanu), kas noslēgti, sākot ar 2018. gada 1. janvāri.

127. Piemērojot šā likuma 12. panta piekto daļu, pensionāra neapliekamais minimums:

- 1) 2018. gadā ir 3000 *euro*;
- 2) 2019. gadā ir 3240 *euro*.

128. Maksātājs par pamatlīdzekļiem, kuri ir iegādāti līdz 2017. gada 31. decembrim, pamatlīdzekļa nolietojuma aprēķināšanai ir tiesīgs izvēlēties vienu no šādām aprēķināšanas metodēm, kuru maksātājam nebūs tiesību turpmāk mainīt:

- 1) likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” 13. pantā (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2017. gada 31. decembrim) noteikto kārtību;
- 2) šā punkta 1. apakšpunktā noteikto kārtību, nepiemērojot likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” 13. panta pirmās daļas 3. un 3.¹ punktā (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2017. gada 31. decembrim) nodokļa likmei noteikto divkāršo apmēru un koeficientu.

129. Ja 2018. taksācijas gadā algota darba ienākums, pensija vai pabalsts tiek izmaksāts par pirmstaksācijas gadu, šiem ienākumu veidiem piemēro attiecīgajā pirmstaksācijas gadā spēkā esošo iedzīvotāju ienākuma nodokļa likmi.

130. Dividendēm un nosacītajām dividendēm, kuras uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātājs izmaksā no peļņas, kas radusies līdz 2017. gada 31. decembrim, 2018. un 2019. gadā piemēro iedzīvotāju ienākuma nodokļa likmi 10 procentu apmērā.

131. Dividendēm un nosacītajām dividendēm, kuras izmaksā ārvalsts kapitālsabiedrība (izņemot ārvalsts kapitālsabiedrību, kas atrodas, ir izveidota vai nodibināta normatīvajos aktos minētajās zemu nodokļu vai beznodokļu valstīs vai teritorijās), 2018. un 2019. taksācijas gadā piemēro iedzīvotāju ienākuma nodokļa likmi 10 procentu apmērā, ja vien nodokļa maksātājs nepierāda, ka dividendes tiek izmaksātas no peļņas, kas radusies, sākot ar 2018. gada 1. janvāri.

132. Dividendēm pielīdzināmo ienākumu, kuru personālsabiedrības biedram izmaksā personālsabiedrība 2018. taksācijas gadā un turpmākajos taksācijas gados, ar iedzīvotāju ienākuma nodokli neapliek, ja tā izmaksas avots ir uz maksātāju attiecināmā aprēķinātā personālsabiedrības peļņas daļa, kas radusies līdz 2017. gada 31. decembrim, un par to ir samaksāts iedzīvotāju ienākuma nodoklis.

133. Dividendēm pielīdzināmajam ienākumam, kuru individuālais uzņēmums (arī zemnieka vai zvejnieka saimniecība), kas ir uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātājs, izmaksā individuālā uzņēmuma (arī zemnieka vai zvejnieka saimniecības) īpašniekam, veicot iepriekšējo gadu nesadalītās peļņas (kura radusies līdz 2017. gada 31. decembrim) sadali, 2018. un 2019. gadā piemēro iedzīvotāju ienākuma nodokļa likmi 10 procentu apmērā.

134. Peļņu, uz kuru attiecināms pārejas noteikumu 130., 131., 132. un 133. punkts, nosaka saskaņā ar Uzņēmumu ienākuma nodokļa likumu.

135. Šo pārejas noteikumu 130. un 131. punktu nepiemēro mikrouzņēmumu nodokļa maksātāju aprēķinātajām un izmaksātajām dividendēm un nosacītajām dividendēm.

136. Šā likuma 3. panta trešās daļas 26. punktu un šā likuma 8. panta trešās daļas 20.⁴ punktu nepiemēro ienākumam no momentloterijas “Simtgades loterija”.

137. Ienākumam no kapitāla pieauguma darījumos ar kapitāla aktīviem, kuri ir uzsākti līdz 2017. gada 31. decembrim, bet nav pabeigti līdz 2017. gada 31. decembrim un par kuriem ir iesniegta deklarācija par ienākumu no kapitāla pieauguma, piemēro iedzīvotāju ienākuma nodokļa likmi 15 procentu apmērā.

138. Grozījums likuma 13. panta pirmās daļas 1. punktā attiecībā uz tā papildināšanu ar “l”, “m” un “n” apakšpunktu stājas spēkā 2018. gada 1. jūlijā.”

Likums stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 28. jūlijā.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 8. augustā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 08.08.2017., Nr. 156.

289. 662L/12 Grozījumi Solidaritātes nodokļa likumā

Izdarīt Solidaritātes nodokļa likumā (Latvijas Vēstnesis, 2015, 248. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 2. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Likuma mērķis ir mazināt nodokļu regresivitāti darba ņēmējiem, iekšzemes darba ņēmējiem pie darba devēja — ārvalstnieka, ārvalstu darba ņēmējiem pie darba devēja — ārvalstnieka — un pašnodarbinātajiem ar augstāku ienākuma līmeni, vienlaikus nodrošinot valsts pamatbudžeta un pašvaldību budžetu ieņēmumus iedzīvotāju pieaugošo sociālās aizsardzības un nevienlīdzības mazināšanas vajadzību finansēšanai, tai skaitā veselības aprūpes pakalpojumu finansēšanai, kā arī nodrošinot valsts pensiju speciālā budžeta ieņēmumus un atbilstošus uzkrājumus sociāli apdrošināto personu fondētājā pensijas kapitālā vai privātajā pensiju fondā.”

2. Papildināt 7. panta otro daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Solidaritātes nodokļa aprēķinā ņem vērā veselības aprūpes pakalpojumu finansēšanai novirzīto nodokļa daļu, kas atbilst vienam procentpunktam no nodokļa likmes.”

3. 8. pantā:

aizstāt otrajā daļā vārdus “pārskaita to uz valsts pamatbudžetu par trim gadiem pirms taksācijas gada” ar vārdiem un skaitli “pārskaita to atbilstoši šā likuma 9. pantā noteiktajam par trim gadiem pirms taksācijas gada”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “samazina valsts pamatbudžetā pārskaitāmo summu” ar vārdiem un skaitli “samazina to summu, kas pārskaitāma atbilstoši šā likuma 9. pantā noteiktajam”.

4. Izteikt 9. pantu šādā redakcijā:

“9. pants. Nodokļa ieskaitīšana

(1) Solidaritātes nodokļa daļa veselības aprūpes pakalpojumu finansēšanai tiek pārskaitīta atbilstoši likumā “Par valsts sociālo apdrošināšanu” noteiktajam.

(2) Solidaritātes nodokļa daļa, kas atbilst Valsts fondēto pensiju likumā noteiktajai likmei iemaksām fondēto pensiju shēmā, tiek ieskaitīta fondēto pensiju shēmas dalībnieka kontā Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un termiņos.

(3) Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra līdz pārskata mēnesim sekojošā trešā mēneša piecpadsmītajam datumam faktiski samaksāto nodokli, no kura izslēgta nodokļa daļa, kas pārskaitīta valsts pamatbudžeta ieņēmumos veselības aprūpes pakalpojumu finansēšanai un fondēto pensiju shēmai, par pārskata mēnesi pārskaita:

- 1) nodokļa maksātāja izraudzītajā privātā pensiju fonda pensiju plānā četru procentpunktu apmērā no tāda nodokļa maksātāja nodokļa likmes, kurš ir fondēto pensiju shēmas dalībnieks, vai 10 procentpunktu apmērā no tāda nodokļa maksātāja nodokļa likmes, kurš nav fondēto pensiju shēmas dalībnieks;
- 2) 10,5 procentpunktu apmērā iedzīvotāju ienākuma nodokļa kontā Valsts kasē;
- 3) valsts pensiju speciālajā budžetā.

(4) Nodokļa maksātājam — darba ņēmējam vai pašnodarbinātajam — ir pienākums 60 dienu laikā no Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras paziņojuma saņemšanas dienas sniegt informāciju Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūrai par izraudzīto privāto pensiju fondu, tā

reģistrācijas numuru, pensiju plānu un pensiju plāna konta numuru Latvijā. Ja nodokļa maksātājs sešu mēnešu laikā pēc minētās informācijas iesniegšanai noteiktā termiņa savu pienākumu nav izpildījis, iemaksas tiek ieskaitītas valsts pensiju speciālajā budžetā, tās nepersonificējot.”

5. Aizstāt 11. panta otrajā daļā vārdus “valsts pamatbudžetā” ar vārdiem un skaitli “atbilstoši šā likuma 9. pantā noteiktajam”.

6. Pārejas noteikumā:

aizstāt vārdus “Pārejas noteikums” ar vārdiem “Pārejas noteikumi”;

papildināt pārejas noteikumus ar 2. un 3. punktu šādā redakcijā:

“2. Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra par periodu līdz 2017. gada 31. decembrim faktiski samaksāto nodokli ieskaita valsts pamatbudžetā. Ja par minēto periodu faktiski samaksātais nodoklis vai nodokļa objekts triju gadu laikā pēc nodokļa ieskaitīšanai valsts pamatbudžetā par taksācijas perioda pārskata mēnesi noteiktā termiņa pēc precizēšanas tiek palielināts vai samazināts, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra pārrēķina faktiski samaksāto nodokli un attiecīgi pārskaita nodokli uz valsts pamatbudžetu vai par samazināto nodokļa summu samazina valsts pamatbudžetā pārskaitāmo summu.

3. Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra par periodu no 2018. gada janvāra līdz martam faktiski samaksāto nodokli atbilstoši šā likuma 9. pantam ieskaita līdz 2018. gada 15. jūnijam.”;
uzskatīt līdzšinējo pārejas noteikuma tekstu par 1. punktu.

Likums stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 28. jūlijā.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 8. augustā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 08.08.2017., Nr. 156.

290. 663L/12 Uzņēmumu ienākuma nodokļa likums

1. pants. Likumā lietotie termini

(1) Likumā lietotie termini atbilst likumā “Par nodokļiem un nodevām”, likumā “Par grāmatvedību”, Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likumā, Kredītiestāžu likumā, Krājaizdevu sabiedrību likumā, Apdrošināšanas un pārapdrošināšanas likumā, Ieguldījumu pārvaldes sabiedrību likumā, Alternatīvo ieguldījumu fondu un to pārvaldnieku likumā un Kooperatīvo sabiedrību likumā lietotajiem terminiem, ja šajā likumā nav noteikts citādi.

(2) **Akcija** — akcija, paja, kapitāla daļa vai citas tiesības saņemt dividendes.

(3) **Akciju apmaiņa** — process, kurā sabiedrība (iegūstošā sabiedrība) iegūst līdzdalību citas sabiedrības (iegūtā sabiedrība) kapitālā apmaiņā pret iegūstošās sabiedrības izlaistajām akcijām vai to nodošanu iegūtās sabiedrības dalībniekiem un — atkarībā no apstākļiem — pret atzīstamu atlīdzību naudā, saņemot iegūtās sabiedrības akcijas, ar nosacījumu, ka iegūstošajai sabiedrībai ir balsu vairākums iegūtajā sabiedrībā.

(4) **Aizdevums** — darījums, kurā aizdevējs uz rakstveida vienošanās pamata nodod aizņēmējam naudu un kurš aizņēmējam uzliek pienākumu noteiktā laikā un kārtībā atdot aizdevējam naudu.

(5) **Apvienošana** — process, kas izpaužas vienā no šādiem veidiem:

- 1) viena sabiedrība vai vairākas sabiedrības (pievienojamā sabiedrība), beidzot pastāvēt bez likvidācijas procesa, nodod visus savus aktīvus un pasīvus citai jau pastāvošai sabiedrībai (iegūstošā sabiedrība) apmaiņā pret iegūstošās sabiedrības izlaistajām akcijām vai to nodošanu pievienojamās sabiedrības dalībniekiem un — atkarībā no apstākļiem — pret atzīstamu atlīdzību naudā;
- 2) divas vai vairākas sabiedrības (pievienojamās sabiedrības), beidzot pastāvēt bez likvidācijas procesa, nodod visus savus aktīvus un pasīvus sabiedrībai, ko tās izveido (iegūstošā sabiedrība), apmaiņā pret iegūstošās sabiedrības izlaistajām akcijām vai to nodošanu pievienojamo sabiedrību dalībniekiem un — atkarībā no apstākļiem — pret atzīstamu atlīdzību naudā;
- 3) sabiedrība (pievienojamā sabiedrība), beidzot pastāvēt bez likvidācijas procesa, nodod visus savus aktīvus un pasīvus sabiedrībai (iegūstošā sabiedrība), kam pieder visas pievienojamās sabiedrības akcijas.

(6) **Atzīstama atlīdzība naudā** — atlīdzība naudā, ko papildus izlaisto vai nodoto akciju vērtībai maksā iegūstošā vai pievienojamā, vai sadalāmā sabiedrība un kas nepārsniedz 10 procentus no izlaisto vai nodoto akciju nominālvērtības.

(7) **Dalībnieks** — akciju īpašnieks vai jebkura cita persona, kam ir citas no parādu saistībām neizrietošas tiesības piedalīties uzņēmuma peļņas sadalē.

(8) **Dividendei pielīdzināta izmaksa** ir:

- 1) kooperatīvās sabiedrības peļņas (atbilstīgajā lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvajā sabiedrībā un atbilstīgajā mežsaimniecības pakalpojumu kooperatīvajā sabiedrībā — pārpalikuma) izmaksa sabiedrības biedriem atbilstoši viņu izmantoto kooperatīvās sabiedrības pakalpojumu apjomam;
- 2) individuālā uzņēmuma (arī zemnieka vai zvejnieka saimniecības) pārskata gada un iepriekšējo gadu nesadalītās peļņas sadale, kas nav minēta šā likuma 4. panta otrās daļas 2. punktā;

- 3) personālsabiedrības peļņas daļas izmaksa, izņemot personālsabiedrības formā nodibināta alternatīvā ieguldījumu fonda peļņas daļas izmaksu;
- 4) nerezidenta pastāvīgās pārstāvniecības (turpmāk — pastāvīgā pārstāvniecība) maksājumi nerezidentam, kura pastāvīgā pārstāvniecība tā ir, ja tie nav uzskatāmi par nerezidenta izdevumiem, kas nodrošina pastāvīgās pārstāvniecības saimniecisko darbību.

(9) **Dividendes** — ienākumi naudā vai citās lietās no akcijām vai citām no parādu saistībām neizrietošām tiesībām piedalīties šīs komercsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības peļņas sadalē. Šis termins neattiecas uz ienākumu naudā vai citās lietās, ko saņem komercsabiedrības vai kooperatīvās sabiedrības likvidācijas gadījumā.

(10) **Iekšzemes uzņēmums** — komercsabiedrība (personālsabiedrība un kapitālsabiedrība), kooperatīvā sabiedrība vai cita privāto tiesību juridiskā persona, ko saskaņā ar likumu “Par nodokļiem un nodevām” uzskata par Latvijas rezidentu.

(11) **Juridiskās adreses pārceļšana** — process, kurā Eiropas komercsabiedrība vai Eiropas kooperatīvā sabiedrība, nebeidzot darbību un neizveidojot jaunu juridisko personu, pārceļ savu juridisko adresi no Latvijas Republikas uz citu Eiropas Savienības dalībvalsti vai Islandes Republiku, vai Norvēģijas Karalisti, vai Lihtenšteinas Firstisti.

(12) **Kuģa izmantošana starptautiskajos pārvadājumos un ar to saistītās darbības ir:**

- 1) tonnāžas nodokļa maksātāja īpašumā, kopīpašumā vai turējumā uz berbouta līguma pamata esoša kuģa, izņemot kuģi, kura neto tonnāžas tilpība ir mazāka par 100 vienībām, izmantošana kravu vai pasažieru pārvadājumos satiksmē ar ārvalstu ostām, starp ārvalstu ostām vai ārvalstu ostās, ja kuģis taksācijas periodā vismaz 75 procentus no ekspluatācijas laika tiek izmantots šādiem mērķiem;
- 2) šīs daļas 1. punktā minēto kuģu izmantošana taksācijas periodā kravu vai pasažieru pārvadājumos starp Latvijas vai ārvalstu ostu un vietu ārpus Latvijas teritoriālajiem ūdeņiem, ieskaitot vietu, kur dabas resursi tiek pētīti vai iegūti, ja kuģis taksācijas periodā vismaz 75 procentus no ekspluatācijas laika tiek izmantots šādiem mērķiem;
- 3) šīs daļas 1. punktā minēto kuģu izmantošana taksācijas periodā vilkšanas, stumšanas vai glābšanas pakalpojumu sniegšanai ārpus Latvijas teritoriālajiem ūdeņiem, ieskaitot vietu, kur dabas resursi tiek pētīti vai iegūti, kuģiem, kas veic starptautiskos pārvadājumus;
- 4) starptautiskajos pārvadājumos citas personas izmantoto kuģu stratēģiskā un komerciālā vadīšana uz savstarpējas rakstveida vienošanās pamata citas personas vietā, ja tiek izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) vienlaikus tiek veikta stratēģiskā un komerciālā vadīšana,
 - b) citas personas vietā vadīto kuģu neto tonnāžas (aprēķināta par katru kalendāra dienu) kopējā summa taksācijas periodā ne vairāk kā 10 reizes pārsniedz tonnāžas nodokļa maksātāja īpašumā, kopīpašumā ar vismaz piecu procentu līdzdalību (aprēķinot ņemot vērā kopīpašumā esošo kuģu kopējo tonnāžu) vai turējumā uz berbouta līguma pamata esošo kuģu neto tonnāžas kopējo summu taksācijas periodā;
- 5) starptautiskajos pārvadājumos citas personas izmantoto kuģu tehniskā vadīšana un apkalpes komplektēšanas vadīšana uz savstarpējas rakstveida vienošanās pamata citas personas vietā, ja tiek izpildīti šādi nosacījumi:
 - a) līdztekus kuģu tehniskajai vadīšanai vai apkalpes komplektēšanas vadīšanai, vai abiem minētajiem vadīšanas veidiem tiek veikta arī kuģu stratēģiskā un komerciālā vadīšana,
 - b) šīs daļas 4. punkta “b” apakšpunktā minētie nosacījumi;

- 6) šīs daļas 1. punktā minēto kuģu nodošana citai personai uz kuģa laika fraktēšanas līguma vai cita jūras pārvadājuma līguma (reisa fraktēšanas līguma vai kravas apjoma pārvadāšanas līguma) pamata;
- 7) šīs daļas 1. punktā neminētu kuģu izmantošana starptautiskajos pārvadājumos uz kuģa laika fraktēšanas līguma vai cita jūras pārvadājuma līguma (reisa fraktēšanas līguma vai kravas apjoma pārvadāšanas līguma) pamata, ja tiek izpildīts nosacījums, ka šo kuģu neto tonnāžas (aprēķināta par katru kalendāra dienu) kopējā summa taksācijas periodā ne vairāk kā 10 reizes pārsniedz tonnāžas nodokļa maksātāja īpašumā, kopīpašumā ar vismaz piecu procentu līdzdalību (aprēķinos ņemot vērā kopīpašumā esošo kuģu kopējo tonnāžu) vai turējumā uz berbouta līguma pamata esošo kuģu neto tonnāžas kopējo summu taksācijas periodā;
- 8) šīs daļas 1. punktā minēto kuģu iekraušana un izkraušana, aģentēšana, apgāde un citu pakalpojumu sniegšana šiem kuģiem;
- 9) viesnīcu, kazino, restorānu (kafejnīcu, bāru), veikalu darbība, sadzīves pakalpojumu sniegšana uz šīs daļas 1. punktā minētajiem kuģiem, ja tiek izpildīts nosacījums, ka to veic tonnāžas nodokļa maksātājs;
- 10) šīs daļas 1. punktā minēto kuģu un ar to izmantošanu saistītā aprīkojuma un būvju (ieskaitot ēkas un telpas, kurās tonnāžas nodokļa maksātājs veic savu saimniecisko darbību) atsavināšana.

(13) **Kuģa ekspluatācijas laiks** — taksācijas periodā ietilpstošs laiks, kurā kuģis tiek izmantots pārvadājumos un ar šo pārvadājumu nodrošināšanu saistītu darbību veikšanai. Kuģa ekspluatācijas laikā netiek ieskaitīts kuģa remonta un kuģa brīvguļas laiks, kā arī laiks, kurā kuģis netiek ekspluatēts tā aresta vai nepārvaramas varas radītu apstākļu dēļ.

(14) **Nosacītās dividendes** — peļņas daļa (pārskata gada un iepriekšējo pārskata gadu nesadalītās peļņas daļa, tai skaitā, tā daļa par kuru izveidota rezerve), par kuru palielina iekšzemes uzņēmuma vai pastāvīgās pārstāvniecības dalībnieka (akcionāra) pamatkapitāla vai tam pielīdzināta kapitāla ieguldītās daļas apmēru vai daļu skaitu.

(15) **Persona** — fiziskā vai juridiskā persona vai ar līgumu saistīta šādu personu grupa, vai cits juridisks veidojums, vai šādu personu vai grupas pārstāvji.

(16) **Procenti** (augļi) — ienākumi no jebkurām parādu saistībām, valsts izlaistiem vērtspapīriem, ienākumi no obligācijām un parādzīmēm, ieskaitot prēmijas, kas ir piederīgas šiem vērtspapīriem, obligācijām vai parādzīmēm.

(17) **Reprezentatīvs automobilis** — automobilis, kura vērtība bez pievienotās vērtības nodokļa pārsniedz 50 000 *euro* un kurš ir:

- 1) vieglais automobilis, kura sēdvietu skaits, neskaitot vadītāja vietu, nepārsniedz astoņas vietas, izņemot operatīvo transportlīdzekli vai speciālo vieglo automobili (neatliekamā medicīniskā palīdzība, dzīvojamais automobilis vai katafalks, vieglais automobilis, kas speciāli aprīkots, lai pārvadātu riteņkrēslos sēdošās personas ar invaliditāti), vai jaunu vieglo automobili, ko pilnvarots automobiļu tirgotājs izmanto par demonstrācijas automobili;
- 2) kravas automobilis ar pilnu masu līdz 3000 kilogramiem, kas ir reģistrēts kā kravas furgons un kam ir vairāk nekā trīs sēdvietas (ieskaitot vadītāja sēdvietu), ja tas klasificēts par kravas automobili (N1 kategorija), bet pēc būtības ir vieglais automobilis (M1 kategorija).

(18) **Sabiedrība** — kapitālsabiedrība, kas ir:

- 1) Latvijas Republikas rezidents;
- 2) citas Eiropas Savienības dalībvalsts rezidents, kas vienlaikus atbilst šādiem kritērijiem:
 - a) ir minēta šā likuma 1. pielikumā,

- b) saskaņā ar Eiropas Savienības dalībvalsts nodokļu normatīvajiem aktiem ir atzīta par attiecīgās Eiropas Savienības dalībvalsts rezidentu nodokļu uzlikšanas nolūkos un, pamatojoties uz līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, kas noslēgts ar trešo valsti, nodokļu uzlikšanas nolūkos netiek uzskatīta par rezidentu valstī, kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts,
 - c) ir nodokļa maksātājs, kurš maksā vienu no šā likuma 2. pielikumā minētajiem nodokļiem, ja tas nav atbrīvots no attiecīgā nodokļa vai tam nav iespējas izvēlēties nodokļa atbrīvojumu;
- 3) tādas Eiropas Ekonomikas zonas valsts rezidents, ar kuru Latvijai ir noslēgta un stājusies spēkā konvencija par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu un kura nav Eiropas Savienības dalībvalsts, kas rezidences valstī ir pakļauts aplikšanai ar Latvijas Republikas uzņēmumu ienākuma nodoklim pēc būtības līdzīgu nodokli, nav atbrīvots no attiecīgā nodokļa vai tam nav iespējas izvēlēties nodokļa atbrīvojumu un, pamatojoties uz līgumu par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, kas noslēgts ar trešo valsti, nodokļu uzlikšanas nolūkos netiek uzskatīts par rezidentu valstī, kura nav Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalsts.

(19) **Sadalīšana** — process, kas izpaužas vienā no šādiem reorganizācijas veidiem:

- 1) sabiedrība (sadalāmā sabiedrība), beidzot pastāvēt bez likvidācijas procesa, nodod visus savus aktīvus un pasīvus divām vai vairākām jau pastāvošām vai jaunizveidotām sabiedrībām (iegūstošās sabiedrības) apmaiņā pret proporcionālu skaitu iegūstošo sabiedrību izlaisto akciju vai to nodošanu sadalāmās sabiedrības dalībniekiem un — atkarībā no apstākļiem — pret atzīstamu atlīdzību naudā;
- 2) sabiedrība (sadalāmā sabiedrība), nebeidzot pastāvēt, nodod vienu vai vairākus savas saimnieciskās darbības veidus vienai vai vairākām pastāvošām sabiedrībām vai sabiedrībām, kuras tā izveido (iegūstošās sabiedrības), apmaiņā pret iegūstošās sabiedrības izlaistajām akcijām vai to nodošanu sadalāmās sabiedrības dalībniekiem un — atkarībā no apstākļiem — pret atzīstamu atlīdzību naudā.

(20) **Saimnieciskā darbība** — darbība, kas vērsta uz preču ražošanu, darbu izpildi, tirdzniecību, pakalpojumu sniegšanu vai cita veida darbību par atlīdzību.

(21) **Saimnieciskās darbības veida nodošana** — process, kurā sabiedrība (pārvedošā sabiedrība), nebeidzot pastāvēt bez likvidācijas procesa, reorganizācijas procesā nodod vienu vai vairākas savas darbības nozares citai sabiedrībai (iegūstošā sabiedrība) apmaiņā pret iegūstošās sabiedrības izlaistajām akcijām vai to nodošanu. Darbības nozare ietver visus tos sabiedrības aktīvus un pasīvus, kas no organizatoriskā viedokļa ir patstāvīgs ekonomiskās darbības veids.

(22) **Samaksa par intelektuālo īpašumu** — jebkurš maksājums, ko saņem kā kompensāciju par jebkurām autortiesībām (ieskaitot blakustiesības) vai par tiesībām izmantot autortiesības (ieskaitot blakustiesības) uz literāru, zinātnisku vai mākslas darbu, ieskaitot datorprogrammas, filmas, fonogrammas, patentus, preču zīmes, dizainparaugu vai modeli, plānu, slepenu formulu vai procesu, vai par tiesībām izmantot ražošanas, komerciālās vai zinātniskās iekārtas, vai par to izmantošanu, vai par informāciju attiecībā uz rūpniecisku, komerciālu vai zinātnisku darbību un pieredzi.

(23) **Starptautiskā tilpības apliecība** (1969) — dokuments, kas izsniegts, pamatojoties uz 1969. gada Starptautisko konvenciju par kuģu tilpības mērīšanu, un kas apliecina kuģa neto tonnāžu.

(24) **Tonnāžas nodoklis** — uzņēmumu ienākuma nodoklis, kuru, pamatojoties uz kuģa neto tilpību (turpmāk — tonnāža), kas apliecināta ar derīgu Starptautisko tilpības apliecību (1969), aprēķina un maksā tonnāžas nodokļa maksātājs.

(25) **Zīmols** — nosaukums, simbols, zīme vai dizaina apvienojums, kas identificē konkrētu preci, ražotāju, pārdevēju vai pakalpojumu sniedzēju.

2. pants. Nodokļa maksātāji

(1) Uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātāji ir:

- 1) visi šā punkta apakšpunktos minētie saimnieciskās darbības veicēji:
 - a) iekšzemes uzņēmumi,
 - b) no valsts budžeta finansētas institūcijas, uz kurām neattiecas šā panta otrās daļas nosacījumi,
 - c) no pašvaldības budžeta finansētas institūcijas, kuras gūst ienākumus no saimnieciskās darbības un uz kurām neattiecas šā panta otrās daļas nosacījumi;
- 2) pastāvīgās pārstāvniecības;
- 3) ārvalstu komercsabiedrības un citas personas, kas gūst ieņēmumus Latvijā (turpmāk — nerezidenti).

(2) Uzņēmumu ienākuma nodokli nemaksā:

- 1) fiziskās personas;
- 2) individuālie (ģimenes) uzņēmumi (arī zemnieku un zvejnieku saimniecības), kuri atbilstoši Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likumam nav izvēlējušies sagatavot gada pārskatu;
- 3) no valsts budžeta finansētas institūcijas, kuru ienākumi no saimnieciskās darbības paredzēti valsts budžetā;
- 4) no pašvaldības budžeta finansētas institūcijas, kuru ienākumi no saimnieciskās darbības paredzēti pašvaldības budžetā;
- 5) privātie pensiju fondi;
- 6) ieguldījumu fondi un alternatīvo ieguldījumu fondi;
- 7) biedrības, nodibinājumi, ja to dibināšanas atklāts vai slēpts mērķis nav peļņas vai kapitāla pieauguma gūšana to biedriem;
- 8) reliģiskās organizācijas, arodbiedrības un politiskās partijas;
- 9) Finanšu un kapitāla tirgus komisija.

(3) Par ienākumu, ko gūst šā panta otrās daļas 5. un 6. punktā minētās personas, attiecīgi iedzīvotāju ienākuma nodokli vai uzņēmumu ienākuma nodokli maksā ieguldījumu fonda vai alternatīvo ieguldījumu fonda ieguldītājs un privātā pensiju fonda pensiju plāna dalībnieks.

(4) Sabiedrība ar ierobežotu atbildību, individuālais uzņēmums, kā arī zemnieka vai zvejnieka saimniecība, kas reģistrēta kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, uzņēmumu ienākuma nodokli ietver kopīgajā mikrouzņēmumu nodoklī saskaņā ar Mikrouzņēmumu nodokļa likumu.

(5) Mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, kas līdz pārskata gada 15. decembrim iesniedzis Valsts ieņēmumu dienestam iesniegumu par mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusa izbeigšanu, ar nākamo pārskata gadu sāk maksāt uzņēmumu ienākuma nodokli saskaņā ar šā likuma prasībām.

(6) Tonnāžas nodokļa maksātājs ir iekšzemes uzņēmums (uzņēmējsabiedrība), kuram Valsts ieņēmumu dienests piešķiris tonnāžas nodokļa maksātāja statusu un:

- 1) kurš savus īpašumā, kopīpašumā vai turējumā uz berbouta līguma pamata esošos kuģus izmanto starptautiskajos pārvadājumos un ar to saistītās darbībās un veic Latvijā savai vai atbilstoši šā likuma 1. panta divpadsmitās daļas 4. un 5. punkta nosacījumiem citas personas saimnieciskajai darbībai nepieciešamās kuģu stratēģiskās, komerciālās, tehniskās un apkalpes komplektēšanas vadīšanas funkcijas;
- 2) kurš Valsts ieņēmumu dienesta piešķirto tonnāžas nodokļa maksātāja statusu ir tiesīgs mainīt ne agrāk kā 10 taksācijas periodus pēc minētā statusa iegūšanas.

3. pants. Nodokļa likme un taksācijas periods

(1) Nodokļa likme ir 20 procenti no aprēķinātās ar nodokli apliekamās bāzes, kura pirms nodokļa likmes piemērošanas koriģēta saskaņā ar šā likuma 4. panta devīto daļu.

(2) Taksācijas periods ir kalendāra mēnesis.

(3) Ja nodokļa maksātājs saskaņā ar likuma “Par grāmatvedību” 8. pantu ir tiesīgs iegūstot attaisnojuma dokumentus vienu reizi ceturksnī, nodokļa maksātāja taksācijas periods ir ceturksnis.

(4) Nodokļa likme no nerezidenta gūtā ienākuma tiek noteikta saskaņā ar šā likuma 5. pantu.

4. pants. Ar nodokli apliekamā bāze

(1) Šā likuma 2. panta pirmās daļas 1. un 2. punktā minētajiem nodokļa maksātājiem ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamā bāze veidojas, summējot taksācijas periodā Latvijā un ārvalstīs aprēķinātos objektus, kas minēti šā panta otrajā daļā.

(2) Šā likuma 2. panta pirmās daļas 1. un 2. punktā minētajiem nodokļa maksātājiem ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajā bāzē ietver šādus ar nodokli apliekamus objektus:

- 1) sadalīto peļņu, kas ietver:
 - a) aprēķinātās dividendes, tai skaitā ārkārtas dividendes,
 - b) dividendēm pielīdzinātas izmaksas,
 - c) nosacītās dividendes, kas aprēķinātas saskaņā ar šā likuma 7. pantu;
- 2) nosacīti sadalīto peļņu, kas ietver:
 - a) ar saimniecisko darbību nesaistītos izdevumus, kas aprēķināti saskaņā ar šā likuma 8. pantu,
 - b) nedrošos debitoru parādus, kas aprēķināti saskaņā ar šā likuma 9. pantu,
 - c) palielinātus procentu maksājumus, kas aprēķināti saskaņā ar šā likuma 10. pantu,
 - d) aizdevumu saistītai personai, kas aprēķināts saskaņā ar šā likuma 11. pantu,
 - e) ienākumus, kurus nodokļu maksātājs būtu saņēmis, vai izdevumus, kuri nodokļu maksātājam nebūtu radušies, ja komerciālās un finanšu attiecības būtu veidotas vai nodibinātas pēc noteikumiem, kas būtu spēkā starp divām neatkarīgām personām, un ja šo starp saistītām personām (no kurām viena ir nodokļa maksātājs) slēgto darījumu vērtība būtu atbilstoša tirgus cenai (vērtībai), kuras aprēķināšanas metodes nosaka Ministru kabinets,
 - f) labumus, kurus nerezidents piešķir saviem darbiniekiem vai valdes (padomes) locekļiem, neatkarīgi no tā, vai saņēmējs ir rezidents vai nerezidents, ja tie tiek attiecināti uz pastāvīgās pārstāvniecības darbību Latvijā,
 - g) likvidācijas kvotu.

(3) Šā panta otrās daļas 2. punkta “a” un “f” apakšpunktu nepiemēro izdevumiem, no kuriem ieturēts iedzīvotāju ienākuma nodoklis.

(4) Ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamo bāzi darījumiem nosaka, ievērojot Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likumā vai starptautiskajos finanšu pārskatos noteiktos ieņēmumu un izdevumu atzīšanas principus. Aprēķinot ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamo bāzi šā panta otrās daļas 2. punkta “a” un “f” apakšpunktā minētajiem objektiem, ja darījuma brīdī atsavinātā aktīva vērtība neatbilst tirgus cenai (vērtībai), neņem vērā ar nodokli apliekamā objekta vērtības samazinājumu, kas radies, to pārvērtējot vai novērtējot patiesajā vērtībā.

(5) Šā panta otrās daļas 2. punkta “b”, “c”, “d”, “e” un “f” apakšpunktā minētos objektus iekļauj pārskata gada pēdējā taksācijas perioda ar nodokli apliekamajā bāzē.

(6) Ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajā bāzē, kas noteikta šā panta piektajā daļā, neietver šā panta otrās daļas 2. punkta “b” apakšpunktā minēto debitora parādu summu, ja tā pārskata gadā ir atgūta.

(7) Piemērojot šā panta otrās daļas 1. punkta “c” apakšpunktu un 2. punkta “f” apakšpunktu, lai noteiktu ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamo bāzi, neņem vērā to aktīvu vērtību, kuri pirmstaksācijas periodā ir iekļauti ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajā bāzē.

(8) Piemērojot šā panta otrās daļas 2. punkta “g” apakšpunktu, likvidācijas kvota veidojas kā pozitīva starpība starp likvidējamā nodokļu maksātāja pašu kapitāla vērtību un dalībnieka ieguldīto summu.

(9) Nosakot taksācijas perioda ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamo bāzi, ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamā objekta vērtību daļa ar koeficientu 0,8.

(10) Šā likuma 2. panta pirmās daļas 1. un 2. punktā minētajiem nodokļa maksātājiem, aprēķinot nosacīti sadalīto peļņu, darījums ar personu, kura atrodas, ir izveidota vai nodibināta zem nodokļu vai beznodokļu valstī vai teritorijā, tiek uzskatīts par darījumu ar saistītu personu. Minēto valstu vai teritoriju sarakstu nosaka Ministru kabinets.

(11) Sabiedrībai ar ierobežotu atbildību, individuālajam uzņēmumam, kā arī zemnieka vai zvejnieka saimniecībai, kas reģistrēta kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, ar nodokli apliekamais objekts un nodokļa likme ir noteikta Mikrouzņēmumu nodokļa likumā.

(12) Uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanai pastāvīgā pārstāvniecība normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā veic grāmatvedības uzskaiti, sagatavo bilanci un peļņas vai zaudējumu aprēķinu. Grāmatvedības uzskaitē ietver Latvijā un ārvalstīs šīs pastāvīgās pārstāvniecības patstāvīgi gūtos ieņēmumus.

(13) Pastāvīgās pārstāvniecības ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamā bāze un ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamais objekts tiek noteikts saskaņā ar šā panta otro daļu, summējot taksācijas periodā Latvijā un ārvalstīs aprēķinātos objektus no peļņas, kuru attiecina uz pastāvīgo pārstāvniecību un kura taksācijas periodā naudas vai citā veidā ir izņemta no pastāvīgās pārstāvniecības, ietverot sadalīto peļņu un nosacīti sadalīto peļņu.

(14) Ja nerezidents, izmantojot savu pastāvīgo pārstāvniecību Latvijā vai attiecinot uz pastāvīgās pārstāvniecības izdevumiem, veic tādus izdevumus, kas saskaņā ar šā panta otro daļu veido ar nodokli apliekamu objektu, tad šā nerezidenta izdevumi ir iekļaujami pastāvīgās pārstāvniecības ar nodokli apliekamajā bāzē.

(15) Šā likuma 2. panta pirmās daļas 3. punktā minētajiem nodokļa maksātājiem (nerezidentiem) ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamo bāzi un likmes par gūto ienākumu Latvijā nosaka saskaņā ar šā likuma 5. pantu.

(16) Iekšzemes uzņēmumam, kuram Valsts ieņēmumu dienests piešķīris tonnāžas nodokļa maksātāja statusu, ar nodokli apliekamo bāzi veido divas daļas:

- 1) šā panta otrajā daļā noteiktie objekti, kuriem piemēro šā likuma 3. pantā noteikto nodokļa likmi, piemērojot šā panta devītajā daļā noteikto koeficientu;
- 2) ar tonnāžas nodokli apliekamā bāze, kurai piemēro šā panta divdesmit pirmajā daļā noteikto koeficientu.

(17) Ja tonnāžas nodokļa maksātājs papildus šā likuma 1. panta divpadsmitajā daļā minētajai darbībai veic arī citus darījumus, tas veic dalītu ieņēmumu un izdevumu uzskaiti attiecībā uz šiem darījumiem un par tiem maksā uzņēmumu ienākuma nodokli vispārējā kārtībā.

(18) Ja ar nodokļa maksātāju saistītai personai, kura izmanto nodokļu atlaides saskaņā ar likumu “Par nodokļu piemērošanu brīvostās un speciālajās ekonomiskajās zonās”, tiek izdarīti maksājumi, kas minēti šā likuma 5. panta pirmās daļas 1. un 2. punktā, nodoklis tiek ieturēts kā no nerezidenta, piemērojot minētajos punktos noteiktās likmes.

(19) Ar tonnāžas nodokli apliekamo bāzi aprēķina, summējot aprēķinātos ar tonnāžas nodokli apliekamos objektus par katru kuģi, kurš izmantots starptautiskajos pārvadājumos un ar to saistītās darbībās.

(20) Ar tonnāžas nodokli apliekamo objektu par katru kuģi, kurš izmantots starptautiskajos pārvadājumos un ar to saistītās darbībās, aprēķina *euro*, reizinot kuģa neto tonnāžu (tilpību,

kas izteikta tilpības vienībās) ar koeficientu (katru atsevišķo tonnāžas daļu reizina ar attiecīgajai daļai noteikto koeficientu, iegūtos rezultātus saskaita un summu reizina ar to taksācijas periodā ietilpstošo kalendāra dienu skaitu, kurās minētais kuģis bijis ekspluatācijā).

(21) Koeficients (izteikts *euro* uz tilpības vienību) piemērojams šādā apmērā:

- 1) 0,0022 — tonnāžai līdz 1000 tilpības vienībām;
- 2) 0,0019 — tonnāžai no 1001 līdz 10 000 tilpības vienībām par tonnāžu, kas pārsniedz 1000 tilpības vienības;
- 3) 0,0016 — tonnāžai no 10 001 līdz 25 000 tilpības vienībām par tonnāžu, kas pārsniedz 10 000 tilpības vienības;
- 4) 0,0007 — tonnāžai virs 25 000 tilpības vienībām par tonnāžu, kas pārsniedz 25 000 tilpības vienības.

5. pants. Nerezidenta ar nodokli apliekamais objekts, nodokļa likme un nodokļa ieturēšana

(1) Nerezidentiem ar nodokli apliekamais objekts ir Latvijā gūtie ieņēmumi no saimnieciskās darbības vai ar to saistītām darbībām. Nodoklis tiek ieturēts no tādiem maksājumiem, kurus rezidenti (izņemot fiziskās personas) un pastāvīgās pārstāvniecības izmaksā nerezidentiem, ja no šiem maksājumiem nav ieturēts iedzīvotāju ienākuma nodoklis. Uzņēmumu ienākuma nodoklis tiek ieturēts no:

- 1) atlīdzības par vadības un konsultatīvajiem pakalpojumiem — 20 procenti no atlīdzības summas;
- 2) atlīdzības par Latvijā esoša nekustamā īpašuma atsavināšanu — trīs procenti no atlīdzības summas;
- 3) nerezidentam veiktajiem maksājumiem atbilstoši šā panta sestajai un astotajai daļai.

(2) Šā panta pirmās daļas 2. punkta izpratnē atlīdzība par Latvijā esoša nekustamā īpašuma atsavināšanu ietver arī ienākumu no akciju vai citu veidu līdzdalības atsavināšanas Latvijā vai ārvalstī izveidotā komercsabiedrībā vai citā personā, ja pārskata gadā, kurā notiek atsavināšana, vai iepriekšējā pārskata gadā vairāk nekā 50 procentus no šādas personas aktīvu vērtības tieši vai netieši (caur līdzdalību vienā vai vairākās citās Latvijā vai ārvalstī izveidotās personās) veido vai ir veidojis Latvijā esošs nekustamais īpašums. Nekustamā īpašuma īpatsvaru personas aktīvu vērtībā nosaka, pamatojoties uz personas bilances datiem pēc stāvokļa attiecīgā pārskata gada sākumā. Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas publiskās apgrozības vērtspapīru atsavināšanas ienākumam šo daļu nepiemēro.

(3) Ja nerezidents Latvijā esošu nekustamo īpašumu atsavina citai personai, kurai nav pienākuma saskaņā ar šā panta pirmo daļu ieturēt nodokli izmaksas brīdī, nerezidents 30 dienu laikā no nekustamā īpašuma atsavināšanas dienas iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par gūto ienākumu un nomaksā uzņēmumu ienākuma nodokli, piemērojot triju procentu likmi no darījuma vērtības.

(4) Nodokļa maksātājs, kas ir Eiropas Savienības dalībvalsts rezidents vai tādas valsts rezidents, ar kuru Latvijai ir noslēgta un stājusies spēkā konvencija par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, un kas guvis šā panta pirmās daļas 1. un 2. punktā minēto ienākumu, ir tiesīgs Valsts ieņēmumu dienestam iesniegt pārskatu par nodokļa aprēķinu atbilstoši Ministru kabineta noteiktajai kārtībai un dokumentus, kas pierāda ar gūto ieņēmumu saistīto izdevumu apmēru, aprēķinātajam ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajam ienākumam piemērojot 20 procentu nodokļa likmi.

(5) Šā panta izpratnē vadības un konsultatīvie pakalpojumi ir darbību kopums, ko nerezidents veic tieši vai izmantojot pieaicināto personālu, lai nodrošinātu iekšzemes uzņēmuma (rezidenta) vai cita nerezidenta pastāvīgās pārstāvniecības vadību vai sniegtu iekšzemes uzņēmumam (rezidentam) vai pastāvīgajai pārstāvniecībai nepieciešamās konsultācijas.

(6) Neatkarīgi no jebkuriem šā likuma noteikumiem uzņēmumu ienākuma nodokli, piemērojot 20 procentu likmi, ietur no visiem maksājumiem un dividendēm (izņemot šā panta astotajā daļā minētos maksājumus), ko Latvijas rezidenti vai nerezidentu pastāvīgās pārstāvniecības izmaksā juridiskajām, fiziskajām un citām personām, kuras atrodas, ir izveidotas vai nodibinātas zemu nodokļu vai beznodokļu valstīs vai teritorijās, ieskaitot maksājumus šo personu pārstāvjiem vai maksājumus trešo personu banku kontos un maksājumus, kas veikti savstarpēja norēķinu ieskaita veidā, izņemot maksājumus par preču piegādēm un iegādātajiem Eiropas Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas publiskās apgrozības vērtspapīriem, ja šīs preces un vērtspapīri tiek iegādāti par tirgus cenām (vērtību).

(7) Pienākums ieturēt un ieskaitīt valsts budžetā nodokli no dividendēm, ko nerezidentam (akciju turētājam vai starpniekam), kas atrodas, ir izveidots vai nodibināts zemu nodokļu vai beznodokļu valstī vai teritorijā, izmaksājušas akciju sabiedrības, kuru akcijas atrodas publiskajā apgrozībā, ir vērtspapīru konta turētājam, kas veic norēķinu ar nerezidentu.

(8) Neatkarīgi no jebkuriem šā likuma noteikumiem, ja vien nav pienākuma ieturēt iedzīvotāju ienākuma nodokli, uzņēmumu ienākuma nodokli ietur no šādiem maksājumiem juridiskajām, fiziskajām un citām personām, kuras atrodas, ir izveidotas vai nodibinātas zemu nodokļu vai beznodokļu valstīs vai teritorijās, ieskaitot maksājumus šo personu pārstāvjiem vai maksājumus trešo personu banku kontos un maksājumus, kas veikti savstarpēja norēķinu ieskaita veidā:

- 1) no procentu maksājumiem — 20 procenti;
- 2) no maksājumiem par intelektuālo īpašumu — 20 procenti.

(9) Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības atļaut neieturēt nodokli no tiem maksājumiem, no kuriem saskaņā ar šā panta sesto daļu ir ieturams nodoklis, ja to izmaksātājs pamatoti pierāda, ka minētie maksājumi netiek izdarīti, lai samazinātu maksātāja apliekamo ienākumu un nemaksātu vai samazinātu Latvijā maksājamus nodokļus. Valsts ieņēmumu dienests anulē piešķirto atļauju, ja nodokļu administrēšanas procesā tas ieguvis informāciju, kas liecina par darījuma patieso apstākļu slēpšanu. Ja piešķirtā atļauja tiek anulēta, maksātājam piemēro šā panta pirmās daļas normu un nodokļa summas, uz kurām attiecas anulētā atļauja, uzskatāmas par nokavēto nodokļa maksājumu.

(10) Šā panta sestajā daļā minētajiem maksājumiem, no kuriem nodoklis izmaksas vietā nav ieturams 20 procentu apmērā, piemērojami šā panta pirmās daļas noteikumi.

(11) Nodokļa maksātājs, kuram saskaņā ar šo pantu bija jāietur nodoklis no nerezidenta ienākuma, bet tas netika ieturēts un iemaksāts budžetā, palielina savu Latvijā maksājamo uzņēmumu ienākuma nodokli par nodokli no nerezidenta ienākuma. Lai aprēķinātu maksājamo nodokli, šajā pantā noteikto nodokļa bāzi dala ar koeficientu 0,8 un reizina ar attiecīgo šajā pantā noteikto nodokļa likmi.

6. pants. Dividendes un dividendēm pielīdzinātās izmaksas

(1) Nodokļa maksātājs ir tiesīgs samazināt taksācijas periodā ar nodokli apliekamajā bāzē iekļauto dividenžu apmēru tādā apjomā, kādā nodokļa maksātājs taksācijas periodā ir saņēmis dividendes no dividenžu izmaksātāja, kurš tā rezidences valstī ir uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātājs, vai tādas dividendes, no kurām to izmaksas valstī ir ieturēts nodoklis, izņemot dividendes, kas saņemtas no personas, kas atrodas, ir izveidota vai nodibināta zemu nodokļu vai beznodokļu valstīs vai teritorijās.

(2) Ja taksācijas periodā saņemto šā panta pirmajā daļā minēto dividenžu apjoms ir lielāks par aprēķināto dividenžu apmēru, starpību var attiecināt uz nākamajiem taksācijas periodiem (hronoloģiskā secībā), samazinot apliekamajā bāzē iekļaujamo dividenžu apmēru.

(3) Piemērojot šā panta pirmo daļu, nodokļa maksātājs ir tiesīgs samazināt taksācijas periodā ar nodokli apliekamajā bāzē iekļauto aprēķināto dividenžu apmēru tikai par tām dividendēm, par kurām to izmaksātāja rezidences valstī nav ticis samazināts ar nodokli apliekamais ienākums.

(4) Šā panta pirmā daļa nav piemērojama dividendēm, kuras saņemtas no kapitālsabiedrības, kura peļņas gūšanas periodā bija reģistrējusies kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja.

(5) Šā panta pirmā daļa nav piemērojama, ja nodokļa maksātāja vai citas ar nodokļa maksātāju saistītas personas izveidošanas, pastāvēšanas vai veiktā darījuma galvenais nolūks ir bijis izmantot šajā pantā vai likumā "Par iedzīvotāju ienākuma nodokli" dividendēm noteikto atbrīvojumu no iekļaušanas ar nodokli apliekamajā bāzē.

(6) Dividendēm, kuras saņemtas no ieguldījumu fonda vai alternatīvā ieguldījumu fonda, šā panta pirmo daļu piemēro tikai tādā apmērā, kādā ieguldījumu fonds vai alternatīvo ieguldījumu fonds ir saņēmis dividendes no dividenžu izmaksātāja, kurš tā rezidences valstī ir uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātājs, vai saņēmis tādas dividendes, no kurām to izmaksas valstī ir ieturēts nodoklis, izņemot dividendes, kas saņemtas no personas, kas atrodas, ir izveidota vai nodibināta zemu nodokļu vai beznodokļu valstīs vai teritorijās.

(7) Piemērojot šā panta sesto daļu, ieguldījumu pārvaldes sabiedrība un alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieks, izmaksājot pārvaldē esoša Latvijā reģistrēta ieguldījumu fonda vai alternatīvo ieguldījumu fonda dividendes fonda ieguldītājam (nodokļa maksātājam), vienlaikus sniedz informāciju par tā saņemtajām dividendēm Ministru kabineta noteiktajā kārtībā.

(8) Šā panta pirmā, otrā, trešā, piektā, sestā un septītā daļa ir piemērojama arī dividendēm pielīdzinātām izmaksām, ja tās saņemtas no dividenžu izmaksātāja, kurš tā rezidences valstī ir uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātājs, vai tādām dividendēm, no kurām to izmaksas valstī ir ieturēts nodoklis.

7. pants. Ar nodokli apliekamās bāzes palielināšana par nosacītām dividendēm

(1) Nosacītās dividendes iekļauj ar nodokli apliekamajā bāzē tajā taksācijas periodā, kurā nodokļa maksātājs:

- 1) samazina pamatkapitāla lielumu;
- 2) pabeidz likvidāciju;
- 3) reģistrējas par mikrouzņēmumu nodokļa maksātāju.

(2) Neatkarīgi no šā panta pirmajā daļā noteiktā nosacītās dividendes iekļauj kooperatīvās sabiedrības vai personālsabiedrības ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajā bāzē tad, kad sabiedrības biedrs samazina ieguldījuma daļas vērtību vai izstājas no kooperatīvās sabiedrības vai personālsabiedrības.

(3) Piemērojot šā panta pirmās daļas 1. punktu uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanai, pieņem, ka vispirms pamatkapitālu samazina par to pamatkapitāla daļu, kura tika palielināta, veicot peļņas sadali.

(4) Šā panta pirmās daļas 2. punktā minētajā gadījumā nosacītās dividendes ņem vērā, aprēķinot likvidācijas kvotu, kas veidojas kā pozitīva starpība starp likvidējamā nodokļu maksātāja pašu kapitāla vērtību (ieskaitot vērtību, kas radusies, kreditoram atsakoties no savām prasībām) un dalībnieka ieguldīto summu.

(5) Nosacītās dividendes apmērs kooperatīvajai sabiedrībai vai personālsabiedrībai tiek noteikts kā starpība starp kooperatīvās sabiedrības vai personālsabiedrības ieguldījuma (kapitāla) daļas apmēru taksācijas periodā, kurā tiek veiktas izmaiņas, un biedra ieguldīto summu.

8. pants. Ar saimniecisko darbību nesaistītie izdevumi

(1) Identificējot ar saimniecisko darbību nesaistītus izdevumus, tos vērtē ne tikai atbilstoši juridiskajai formai, bet arī darījuma ekonomiskajai būtībai.

(2) Pie izdevumiem, kas nav saistīti ar saimniecisko darbību, pieskaita visus izdevumus, kas tieši nav saistīti ar nodokļa maksātāja saimniecisko darbību, tai skaitā:

- 1) nodokļa maksātāja izdevumus dalībnieku vai darbinieku atpūtai, izklaides pasākumiem un citus labumus dalībniekiem un darbiniekiem, ja šie labumi nav bijuši iekļauti fiziskās personas ar iedzīvotāju ienākuma nodokli apliekamajā ienākumā, izņemot gadījumu, kad likumā “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” šim ienākuma veidam ir noteikts atbrīvojums;
- 2) peļņas, apgrozījuma vai cita bāzes lieluma samazinājumu, kuru nodokļa maksātājs veic pēc savas iniciatīvas vai dalībnieka rīkojuma;
- 3) nodokļa maksātāja izdevumus dāvinājumiem, dāvinājumos pārvērstiem kredītiem un aizdevumiem (izņemot ienākumam pielīdzinātos aizdevumus, par kuriem aprēķināts iedzīvotāju ienākuma nodoklis);
- 4) ziedojumus, izņemot šā likuma 12. panta pirmās daļas 1. un 2. punktā minētos gadījumus;
- 5) to aktīvu iegādes izdevumus, kuri iegādāti, sākot ar 2018. gada 1. janvāri, un tiek izmantoti mērķiem, kas nav saistīti ar saimnieciskās darbības nodrošināšanu, un šo aktīvu uzturēšanas izdevumus;
- 6) to aktīvu nolietojuma vērtību, kuri iegādāti līdz 2017. gada 31. decembrim un tiek izmantoti mērķiem, kas nav saistīti ar saimnieciskās darbības nodrošināšanu, vai šo aktīvu vērtības samazinājumu un uzturēšanas izdevumus;
- 7) reprezentācijas izdevumus un personāla ilgtspējas pasākumu izdevumus, kas kopā pārskata gadā pārsniedz piecus procentus no iepriekšējā pārskata gada kopējās darba ņēmējiem aprēķinātās bruto darba samaksas, par kuru samaksāti valsts sociālās apdrošināšanas maksājumi;
- 8) izdevumus, kas saistīti ar reprezentatīvu automobili (saskaņā ar šā panta astoto daļu);
- 9) materiālās vērtības, mantiska vai citāda rakstura labumus, kuri izlietoti noziedzīga nodarījuma izdarīšanai, tostarp doti valsts amatpersonai kā kukulis vai valsts vai pašvaldības iestādes darbiniekam, kurš nav valsts amatpersona, vai valsts institūcijas pilnvarotai tādai pašai personai par nelikumīgu darbību izdarīšanu, vai arī privātpersonai komerciālas uzpirkšanas nolūkos;
- 10) soda naudām, līgumsodiem un naudas sodiem izmantotās summas, ja tās nav samērīgas ar darījuma vērtību vai veiktas saistītai personai vai personai, kas izveidota vai darbojas zemu nodokļu vai beznodokļu valstī vai teritorijā;
- 11) dabas resursu ieguves (lietošanas) virslimita summas;
- 12) negūtos ienākumus no cesijā nodotām tiesībām, izņemot šā panta vienpadsmitajā daļā minētos gadījumus;
- 13) kredītiestādē iekļātā īpašuma uzturēšanas izdevumus, kā arī nekustamā īpašuma nodokļa maksājumus, kurus apmaksājusi kredītiestāde;
- 14) patērētās degvielas izmaksas, kas pārsniedz šā panta piektās daļas 5. punktā noteiktos limitus.

(3) Piemērojot šā panta otrās daļas 7. punktu, ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajā bāzē var neiekļaut tikai tos reprezentācijas un personāla ilgtspējas pasākumu izdevumus, kas nepārsniedz šā panta otrās daļas 7. punktā noteikto apmēru, ja minētie izdevumi tiek uzskaitīti dalīti no citiem izdevumiem.

(4) Personāla ilgtspējas pasākumu izdevumi šā likuma izpratnē ir:

- 1) izdevumi darbiniekiem paredzētu kolektīvu motivēšanas vai saliedēšanas pasākumu nodrošināšanai un citi izdevumi darbinieku kolektīva motivēšanai, ja šie labumi nav bijuši iekļauti fiziskās personas ar iedzīvotāju ienākuma nodokli apliekamajā bāzē vai ja likumā “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” šim ienākuma veidam ir noteikts atbrīvojums;

- 2) izdevumi darbinieka nogādāšanai no dzīvesvietas uz darbu un no darba uz dzīvesvietu;
 - 3) izdevumi saistībā ar sociālās infrastruktūras objektiem, kas šā likuma izpratnē ir tādi objekti, kuri nav tieši saistīti ar maksātāja saimniecisko darbību un nav paredzēti dzīvesvietas nodrošināšanai darbiniekam:
 - a) darbinieku izmitināšanas izdevumi, ja darbs notiek arī nakts maiņās,
 - b) izdevumi par sportam, ēdināšanai un darbinieku bērnu pieskatīšanai paredzētajām telpām;
 - 4) bērnu pabalsti;
 - 5) darba koplīgumā paredzēto pasākumu izdevumi, kuri nav personificējami.
- (5) Neatkarīgi no šajā pantā minētā ar saimniecisko darbību saistīti izdevumi ir:
- 1) darba devēja darbinieku labā veiktie maksājumi par dzīvības, veselības un nelaimes gadījumu apdrošināšanu, izdarītās iemaksas privātajos pensiju fondos atbilstoši licencētiem pensiju plāniem un iemaksātās apdrošināšanas prēmiju summas par darbinieku dzīvības apdrošināšanu (ar līdzekļu uzkrāšanu) saskaņā ar likuma “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 8. panta piekto daļu;
 - 2) izdevumi darbinieka nogādāšanai no dzīvesvietas uz darbu un no darba uz dzīvesvietu, ja darba specifikas dēļ darbiniekam nav iespējams nokļūt darbā vai nokļūt pēc darba dzīvesvietā ar sabiedrisko transportu;
 - 3) izdevumi Darba aizsardzības likuma prasību izpildei, kā arī izdevumi, kas saistīti ar profilaktiskiem veselības aizsardzības pasākumiem nozarēs, kurās darba apstākļi to prasa;
 - 4) kredītiestādes veiktie maksājumi par ķīlas uzturēšanas izdevumiem, kas radušies parāda piedziņas procesa laikā, par ķīlas priekšmeta pārņemšanas izdevumiem un nekustamā īpašuma nodokļa maksājumi (tai skaitā nokavējuma nauda), kurus parādnieks nav veicis par attiecīgo pārņemto nekustamo īpašumu, ja tiek saglabātas tiesības šos maksājumus atprasīt no parādnieka vai parāds netiek atprasīts, jo parāda piedziņa tiesas ceļā nav iespējama lietderības apsvērumu dēļ sakarā ar to, ka parāda summa ir mazāka nekā ar tās atgūšanu saistītie izdevumi, bet par tā norakstīšanu tiek nosūtīta informācija debitoram;
 - 5) izdevumi par transportlīdzekļa (izņemot reprezentatīvo automobili) degvielu neatkarīgi no tā, vai attiecīgais transportlīdzeklis ir izmantots tikai saimnieciskajā darbībā, pamatojoties uz faktiski nobraukto kilometru skaitu katrā mēnesī saskaņā ar transportlīdzeklim noteikto degvielas patēriņa normu uz 100 kilometriem, kas nepārsniedz izgatavotājrūpnīcas norādīto pilsētas cikla degvielas patēriņa normu vairāk kā par 20 procentiem, ja ir izpildīts viens no šādiem kritērijiem:
 - a) par transportlīdzekli tiek maksāts uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodoklis,
 - b) transportlīdzeklis ir atbrīvots no aplikšanas ar uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokli saskaņā ar Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likuma 14. panta pirmās daļas 5. un 6. punktu,
 - c) nodokļa maksātājs saskaņā ar normatīvajiem aktiem par lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvo sabiedrību un mežsaimniecības pakalpojumu kooperatīvo sabiedrību atbilstības izvērtēšanu ir atbilstīga lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvā sabiedrība vai atbilstīga mežsaimniecības pakalpojumu kooperatīvā sabiedrība, vai zvejnieka saimniecība;
 - 6) individuālā uzņēmuma (arī zemnieka vai zvejnieka saimniecības) īpašnieka par sevi kā par pašnodarbinātu personu veiktās valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas.

(6) Rerezentācijas izdevumi šā likuma izpratnē ir nodokļa maksātāja izdevumi:

- 1) nodokļa maksātāja prestiža veidošanai un uzturēšanai sabiedrībā pieņemto standartu līmenī;
- 2) darījumu partneru un sadarbības partneru uzņemšanai un maltīšu rīkošanai;
- 3) par mazvērtīgiem priekšmetiem, kuri satur komersanta zīmolu un tiek izplatīti, lai popularizētu nodokļa maksātāju.

(7) Šā panta otrā un sestā daļa neattiecas uz izdevumiem par:

- 1) sava zīmola izveidi un izvietojumu;
- 2) priekšmetiem, kuri satur komersanta zīmolu, kuri tiek pievienoti precei, lai veicinātu pieprasījumu pēc tās un kuru vērtība:
 - a) nepārsniedz 70 *euro*,
 - b) pārsniedz 70 *euro*, bet nepārsniedz piecus procentus no reklāmas kampaņas ietvaros reklamētās preces vērtības;
- 3) nodokļa maksātāja paša izsniegtu dāvanu karti, kura tiek piedāvāta nodokļa maksātāja rīkotā publiskā reklāmas kampaņā un izmantojama tikai nodokļa maksātāja tirdzniecības vai pakalpojuma sniegšanas vietās.

(8) Piemērojot šā panta otrās daļas 8. punktu, izdevumi, kas saistīti ar reprezentatīvu automobili, ir reprezentatīva automobiļa iegādes izdevumi, nomas maksa un automobiļa ekspluatācijas izdevumi. Ja atbilstoši automobiļa patiesajai vērtībai tas būtu kvalificējams kā reprezentatīvs automobilis, bet nolūkā izvairīties no uzņēmumu ienākuma nodokļa maksāšanas nomas līgumā norādīta automobiļa vērtība, kas neatbilst tā patiesajai vērtībai, tad nomas izdevumus kvalificē kā saistītus ar reprezentatīvu automobili.

(9) Kvalificējot automobili kā reprezentatīvu automobili šā likuma izpratnē, tiek vērtēta automobiļa iegādes vērtība un uzskaites vērtība grāmatvedībā visā automobiļa izmantošanas laikā, reprezentatīva automobiļa statusu nosakot atbilstoši lielākajai no vērtībām.

(10) Piemērojot šā panta otrās daļas 8. punktu reprezentatīva automobiļa statusa noteikšanai, ja vieglais automobilis tiek nomāts:

- 1) ar izpirkuma tiesībām, — vieglā automobiļa vērtība ir nomas līgumā ar izpirkuma tiesībām norādītā vērtība;
- 2) bez izpirkuma tiesībām, — vieglā automobiļa vērtība, ja tā nav norādīta nomas līgumā, ir automobiļa apdrošināšanas līgumā norādītā vērtība.

(11) Šā panta otrās daļas 12. punktu nepiemēro, ja ir ievēroti pirmie divi šīs daļas nosacījumi un viens no pārējiem šīs daļas nosacījumiem:

- 1) cesionārs ir uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātājs vai uzņēmumu ienākuma nodoklim pielīdzināta nodokļa maksātājs;
- 2) cesionārs ir Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts rezidents vai tās valsts rezidents, ar kuru Latvija ir noslēgusi konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, ja šī konvencija ir stājusies spēkā;
- 3) cesijas darījums nenotiek ar saistītu personu;
- 4) cesijas darījuma vērtība atbilst tā tirgus cenai (vērtībai), kuras aprēķināšanas metodes nosaka Ministru kabinets.

(12) Šā panta otrās daļas 1., 2., 3., 4., 5. un 6. punktā minētie izdevumi netiek uzskatīti par izdevumiem, kas nav saistīti ar saimniecisko darbību, ja tie rodas kapitālsabiedrībai, kam normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir piešķirts sociālā uzņēmuma statuss un normatīvais akts, kas nosaka sociālās uzņēmējdarbības regulējumu, paredz īpašus nosacījumus attiecībā uz šiem izdevumiem.

(13) Ziedojumi sabiedriskā labuma organizācijai netiek uzskatīti par izdevumiem, kas nav saistīti ar saimniecisko darbību, ja tie rodas kapitālsabiedrībai, kam normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir piešķirts sociālā uzņēmuma statuss un normatīvais akts, kas nosaka sociālās uzņēmējdarbības regulējumu, paredz īpašus nosacījumus attiecībā uz šiem ziedojumiem, un ja ziedojuma saņēmējs līdz pārskata gada beigām ziedotājam ir sniedzis informāciju par ziedojuma izlietojumu labdarības pasākumiem, kuru nodrošināšanai kapitālsabiedrībai ir piešķirts sociālā uzņēmuma statuss.

9. pants. Nedrošie debitoru parādi

(1) Ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajā bāzē iekļauj debitoru parādu summu, kura:

- 1) izveidota kā uzkrājums nedrošiem parādiem un iekļauta kā izmaksa peļņas vai zaudējumu aprēķinā, un 36 mēnešu laikā no uzkrājuma izveidošanas dienas parāds nav atgūts vai tam šajā periodā nav piemērojams šā panta trešajā daļā minētais atbrīvojums;
- 2) iekļauta zaudējumos (izdevumos), ja pirms tam attiecīgajam debitora parādam nav izveidots uzkrājums un parādu summai nav piemērojams šā panta trešajā daļā minētais atbrīvojums.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētais neattiecas uz:

- 1) kredītiestāžu un krājaizdevu sabiedrību izveidotajiem debitoru uzkrājumiem vai to norakstījumiem tieši zaudējumos, kas veikti saskaņā ar Starptautisko Finanšu sagatavošanas standartu prasībām vai Finanšu un kapitāla tirgus komisijas normatīvajos noteikumos paredzēto uzkrājumu veidošanas kārtību;
- 2) attīstības finanšu institūcijas izveidotajiem debitoru parādiem paredzētajiem uzkrājumiem, tai skaitā uz uzkrājumiem izsniegtajām garantijām (arī eksporta kredītu garantijām), ieguldījumiem riska kapitāla fondos un uzkrājumiem izsniegtajiem kredītiem, īstenojot atbalsta un attīstības programmas.

(3) Šā panta pirmajā daļā noteiktais neattiecas uz parādu summām, ja nodokļa maksātājs veicis visas atbilstošās parādu piedziņas un atgūšanas darbības un ir ievērots šīs daļas 1. punkta nosacījums un vēl viens no citiem šīs daļas nosacījumiem:

- 1) debitors ir Latvijas vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts rezidents vai tās valsts rezidents, ar kuru Latvija noslēgusi konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, ja šī konvencija ir stājusies spēkā;
- 2) debitors ir valsts vai pašvaldības kapitālsabiedrība, kas likvidēta atbilstoši attiecīgas institūcijas lēmumam;
- 3) ir tiesas spriedums par parāda piedziņu no debitora un tiesu izpildītāja akts par piedziņas neiespējamību un komercsabiedrība — debitore — ir izslēgta no uzņēmumu reģistra vai atbilstoša reģistra citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī, vai valstī, ar kuru Latvija noslēgusi konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, ja šī konvencija ir stājusies spēkā;
- 4) ir tiesas spriedums par parāda piedziņu no debitora — fiziskās personas — un tiesu izpildītāja akts par piedziņas neiespējamību;
- 5) debitora parāda summa ir mazāka nekā ar tās atgūšanu saistītie izdevumi, bet nav lielāka kā 20 *euro*;
- 6) debitora parāda piedziņa tiesas ceļā nav iespējama lietderības apsvērumu dēļ sakarā ar to, ka debitora parāda summa ir mazāka nekā ar tās atgūšanu saistītie izdevumi, ja iepriekš ir veikti pasākumi parāda atgūšanai, ievērojot nosacījumu, ka attiecīgā debitora parāda summa nepārsniedz 0,2 procentus no nodokļa maksātāja pārskata gada neto apgrozījuma, bet nav lielāka kā 500 *euro*;

- 7) parāda summa nav atgūta no debitora — fiziskās personas, kura nav ar uzņēmumu saistīta persona, dzēšot tam izsniegto aizdevumu un ievērojot nosacījumu, ka attiecīgā dzēstā summa saskaņā ar likuma “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 9. pantu netiek aplikta ar iedzīvotāju ienākuma nodokli;
- 8) parāda summa ir atzīta saskaņā ar kreditoru prasījumu reģistru, kad tiesa ir apstiprinājusi:
 - a) debitora — juridiskās personas, personālsabiedrības vai individuālā komersanta — maksātnespējas procedūras pabeigšanu,
 - b) debitora — fiziskās personas — bankrota procedūras pabeigšanu;
- 9) parāda summa saskaņā ar tiesas nolēmumu atbilst parādnieka tiesiskās aizsardzības procesā vai ārpus tiesiskās aizsardzības procesā tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plānā noteiktajam proporcionālam pamatparāda, līgumsoda vai procentu dzēšanas vai samazinājuma apmēram;
- 10) parāda summa nav atgūta no debitora, kura darbība ir apturēta, pamatojoties uz nodokļu administrācijas lēmumu, un tas ir izslēgts no komercreģistra;
- 11) debitors — fiziskā persona — ir miris.

(4) Šā panta pirmā daļa nav piemērojama attiecībā uz neatgūto zaudētā parāda pievienotās vērtības nodokļa summu, par kuru nav samazināta valsts budžetā maksājamā pievienotās vērtības nodokļa summa saskaņā ar normatīvajiem aktiem, kas regulē pievienotās vērtības nodokļa piemērošanu.

(5) Nodokļa maksātājs ir tiesīgs samazināt taksācijas perioda ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamo bāzi (vai pārskata gada pēdējā taksācijas perioda ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamo bāzi) par:

- 1) tādu atgūtā parāda summu, kura ir bijusi iekļauta zaudējumos (izdevumos) vai par kuru izveidots speciālais uzkrājums nedrošiem parādiem, ja šī summa ir iekļauta ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajā bāzē kādā no iepriekšējo pārskata gadu taksācijas periodiem;
- 2) tādu parāda summu vai par tādu samazinātu speciālo uzkrājumu summu, kurai piemērojams šā panta trešajā daļā noteiktais atbrīvojums, ja šī summa ir iekļauta ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajā bāzē kādā no iepriekšējo pārskata gadu taksācijas periodiem.

(6) Šā panta normas nav piemērojamas aizdevumiem, kuri saskaņā ar šā likuma 11. pantu ir iekļauti ar nodokli apliekamajā bāzē.

10. pants. Nodokļa bāzē iekļaujамie palielinātie procentu maksājumi

(1) Ar nodokli apliekamajā bāzē iekļauj procentu maksājumus proporcionāli tam, kādā apmērā pārskata gada parādu saistību (par kurām aprēķināti procentu maksājumi) vidējais apjoms pārsniedz summu, kura vienāda ar četrkārsotu nodokļa maksātāja uzņēmuma gada pārskatā atspoguļoto pašu kapitāla apjomu (pārskata gada sākumā), kas samazināts par ilgtermiņa ieguldījumu pārvērtēšanas rezervi un citām rezervēm, kuras nav radušās peļņas sadales rezultātā.

(2) Šā panta pirmo daļu nepiemēro procentu maksājumiem par aizņēmumiem, kas saņemti no tādas finanšu iestādes, kura atbilst abiem šajā daļā minētajiem kritērijiem:

- 1) tā ir Latvijas, citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts rezidents vai tādas valsts rezidents, ar kuru Latvija ir noslēgusi konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, ja attiecīgā konvencija ir stājusies spēkā;
- 2) tā sniedz kreditēšanas vai finanšu lizinga pakalpojumus, un tās uzraudzību veic attiecīgās valsts kredītiestāžu vai finanšu uzraudzības institūcija.

(3) Ja procentu izmaksas pārskata gadā pārsniedz trīs miljonus *euro*, ar nodokli apliekamajā bāzē iekļauj procentu maksājumu summu, kas pārsniedz 30 procentus no pārskata gada peļņas vai zaudējumu aprēķinā uzrādītās peļņas pirms aprēķinātā uzņēmumu ienākuma nodokļa, kura palielināta par procentu maksājumiem un aprēķināto nolietojumu.

(4) Ja nodokļa bāze vienlaikus jāpalielina par procentu maksājumiem atbilstoši šā panta pirmajai un trešajai daļai, to palielina par lielāko no summām, kas noteikta saskaņā ar šā panta pirmo vai trešo daļu.

(5) Šā panta pirmo, trešo un ceturto daļu nepiemēro procentu maksājumiem par:

- 1) aizņēmumiem, kas saņemti no kredītiestādes, kura ir Latvijas, citas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts rezidents vai tādas valsts rezidents, ar kuru Latvija ir noslēgusi konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, ja attiecīgā konvencija ir stājusies spēkā;
- 2) aizņēmumiem, kas saņemti no Latvijas Republikas Valsts kases;
- 3) aizņēmumiem, kas saņemti no attīstības finanšu institūcijas;
- 4) aizņēmumiem, kas saņemti no Ziemeļu Investīciju bankas, Eiropas Rekonstrukcijas un attīstības bankas, Eiropas Investīciju bankas, Eiropas Padomes un attīstības bankas un Pasaules Bankas grupas;
- 5) Latvijas un citu Eiropas Savienības dalībvalstu vai Eiropas Ekonomikas zonas valstu publiskās apgrozības parāda vērtspapīriem;
- 6) aizņēmumiem, kuri tieši vai netieši saņemti no valsts finansēšanas, ārējās tirdzniecības kreditēšanas vai garantēšanas organizācijas, kas ir tādas valsts rezidents, ar kuru Latvija ir noslēgusi konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, ja attiecīgā konvencija ir stājusies spēkā, vai kas ir īpaši norādīta konkrētajā konvencijā par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu.

11. pants. Aizdevumi saistītajām personām

(1) Saistītajai personai izsniegts aizdevums ir uzskatāms par nosacītu peļņas sadali un apliekams ar nodokli atbilstoši šā likuma normām.

(2) Kredītiestāde Ministru kabineta noteikumos noteiktajā kārtībā ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajā bāzē neietver aizdevumus, kurus tā izsniedz, pamatojoties uz vispārējiem kreditēšanas nosacījumiem, vai kuri izriet no kredītiestāžu darbību regulējošiem normatīvajiem aktiem.

(3) Šā panta pirmo daļu nepiemēro aizdevumam, kuru izsniedzis:

- 1) dalībnieks nodokļa maksātājam;
- 2) nodokļa maksātājs tā pastāvīgajai pārstāvniecībai ārvalstī;
- 3) lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvā sabiedrība vai mežsaimniecības kooperatīvā sabiedrība tās biedriem, ja aizdevums izsniegts sabiedrības biedra saimnieciskās darbības nodrošināšanai.

(4) Šā panta pirmo daļu nepiemēro:

- 1) izsniegtajiem aizdevumiem tādā apmērā, kādā nodokļa maksātājs ir saņēmis aizdevumu no personas, kas nav ar nodokļa maksātāju saistīta persona;
- 2) pārskata gadā izsniegtajiem aizdevumiem, ja pārskata gada sākumā bilancē neveidojas iepriekšējo pārskata gadu nesadalītā peļņa;
- 3) pārskata gadā izsniegtajiem aizdevumiem tādā apmērā, kādā tie nepārsniedz pārskata gada sākumā reģistrēto pamatkapitālu, no kura atņemta iepriekšējos pārskata gados izsniegtā un neatgūtā kopējā aizdevumu summa, neietverot šīs daļas 1., 4. un 5.punktā minētos aizdevumus;

- 4) aizdevumiem, kuri izsniegti uz laiku, kas nepārsniedz 12 mēnešus;
- 5) aizdevumiem, kurus izsniegusi kapitālsabiedrība, kas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ir ieguvusi sociālā uzņēmuma statusu, tās statūtos noteiktajām mērķa grupām, kuru atbalstīšanai piešķirts sociālā uzņēmuma statuss.

(5) Taksācijas perioda ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamo bāzi samazina par atmaksāto aizdevuma summu, ja kādā no pirmstaksācijas periodiem aizdevumu summa bija iekļauta ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajā bāzē vai saskaņā ar likuma “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” 8.¹ pantu aizdevums bija aplikts ar iedzīvotāju ienākuma nodokli.

12. pants. Nodokļa atvieglojums ziedotājiem

(1) Nodokļa maksātājs, kas ziedojis sabiedriskā labuma organizācijai (kurai šāds statuss piešķirts saskaņā ar Sabiedriskā labuma organizāciju likumu), budžeta iestādei vai valsts kapitālsabiedrībai, kura veic Kultūras ministrijas deleģētas valsts kultūras funkcijas, ir tiesīgs pārskata gadā izvēlēties vienu no šādiem atvieglojumiem:

- 1) neiekļaut taksācijas perioda ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajā bāzē ziedoto summu, bet ne vairāk kā piecu procentu apmērā no iepriekšējā pārskata gada peļņas pēc aprēķinātajiem nodokļiem;
- 2) neiekļaut taksācijas perioda ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajā bāzē ziedoto summu, bet ne vairāk kā divus procentus no iepriekšējā pārskata gadā kopējās darba ņēmējiem aprēķinātās bruto darba samaksas, no kuras samaksāti valsts sociālās apdrošināšanas maksājumi;
- 3) samazināt taksācijas periodā par pārskata gadā aprēķinātajām dividendēm aprēķināto uzņēmumu ienākuma nodokli par 75 procentiem no ziedotās summas, bet nepārsniedzot 20 procentus no aprēķinātās uzņēmumu ienākuma nodokļa summas par aprēķinātajām dividendēm.

(2) Šā panta pirmās daļas 1., 2. vai 3. punktā minētais ierobežojums tiek attiecināts uz pārskata gadā veikto ziedojumu kopsummu.

(3) Šā panta pirmo daļu var piemērot arī ziedojumiem tādai nevalstiskai organizācijai, kura reģistrēta citā Eiropas Savienības dalībvalstī vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī, ar kuru Latvija ir noslēgusi konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, ja šī konvencija ir stājusies spēkā un šī nevalstiskā organizācija darbojas Latvijas sabiedriskā labuma organizācijas nosacījumiem pielīdzināmā statusā saskaņā ar attiecīgās Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts normatīvajiem aktiem.

(4) Šā panta pirmajā daļā minētās valsts kapitālsabiedrības, kuras veic Kultūras ministrijas deleģētas valsts kultūras funkcijas, Latvijas Republikā reģistrētās biedrības, nodibinājumi un reliģiskās organizācijas vai to iestādes, kurām piešķirts sabiedriskā labuma organizācijas statuss saskaņā ar Sabiedriskā labuma organizāciju likumu, līdz nākamā pārskata gada 31. martam sniedz publisku pārskatu par ziedotājiem, to ziedotajām summām un saņemto ziedojumu izlietojumu pārskata gadā.

(5) Manta vai finanšu līdzekļi, kurus nodokļa maksātājs, pamatojoties uz līgumu, bez atlīdzības nodod šā panta pirmajā daļā minētajai organizācijai tās statūtos, satversmē vai nolikumā norādīto mērķu sasniegšanai, ir uzskatāmi par ziedojumu šā panta izpratnē, ja saņēmējam nav noteikts pretpienākums veikt darbības, kuras uzskatāmas par atlīdzību.

(6) Nodokļa atvieglojumu atbilstoši šā panta pirmajai daļai nepiemēro, ja pastāv vismaz viens no šādiem apstākļiem:

- 1) ziedojuma mērķi, kas noteikts ziedojuma saņēmējam, ir ietverta tieša vai netieša norāde uz konkrētu ziedoto līdzekļu saņēmēju, kas ir ar ziedotāju saistīta persona, ziedotāja darbinieks vai šā darbinieka ģimenes loceklis;

- 2) ziedojuma saņēmējs veic atlīdzības rakstura darbības, kas vērstas uz labuma gūšanu ziedotājam, ar ziedotāju saistītai personai vai ziedotāja radniekam līdz trešajai pakāpei, vai laulātajam, vai nodrošina ziedotāja intereses, kas nav saistītas ar filantropiju;
- 3) ziedotājam nodokļu parāda kopsomma tā taksācijas perioda pirmajā dienā, kurā veikts ziedojums, pārsniedz 150 *euro*, izņemot nodokļu maksājumus, kuru maksāšanas termiņi ir pagarināti saskaņā ar likumu “Par nodokļiem un nodevām”;
- 4) ziedojuma saņēmējs ir izvietojis publiskas norādes ar ziedotāja zīmolu, vai ziedojuma saņēmēja nosaukumā ir nepārprotama norāde uz ziedotāja zīmolu vai tā elementiem, vai nosaukumu. Ziedotāja nosaukuma (arī uzņēmuma zīmola) iekļaušana ziedotāju sarakstā, ja katra atsevišķa ziedotāja nosaukuma (arī uzņēmuma zīmola) izvietojums nepārsniedz vienu divdesmito daļu no teksta laukuma, neliedz ziedotājam piemērot nodokļa atvieglojumu;
- 5) nodokļa maksātājs, kas ziedo Eiropas Savienības dalībvalstī vai Eiropas Ekonomikas zonas valstī reģistrētai nevalstiskai organizācijai, kopā ar gada pārskatu nav iesniedzis Valsts ieņēmumu dienestam dokumentus, kas apliecina, ka:
 - a) ziedojuma saņēmējs ir kādas Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Ekonomikas zonas valsts rezidents,
 - b) ziedojuma saņēmējam ir sabiedriskā labuma organizācijai pielīdzināms statuss rezidences valstī,
 - c) ziedojuma saņēmējs darbojas sabiedriskā labuma jomā, kas sniedz nozīmīgu labumu sabiedrībai vai kādai tās daļai, it sevišķi ja tā vērsta uz labdarību, cilvēktiesību un indivīda tiesību aizsardzību, pilsoniskās sabiedrības attīstību, izglītības, zinātnes, kultūras un veselības veicināšanu un slimību profilaksi, sporta atbalstīšanu, vides aizsardzību, palīdzības sniegšanu katastrofu gadījumos un ārkārtas situācijās, sabiedrības, it īpaši trūcīgo un sociāli mazaizsargāto personu grupu, sociālās labklājības celšanu,
 - d) vismaz 75 procenti no maksātāja ziedotās summas izlietoti sabiedriskā labuma mērķiem.

(7) Šā panta sestās daļas 4. punkta izpratnē zīmola elementi ir zīmola unikālās zīmes, kas ļauj identificēt zīmolu lielākajai patērētāju daļai.

(8) Šā panta pirmās daļas 3. punktā noteikto atlaidi ir tiesības piemērot pēc uzņēmumu ienākuma nodokļa samazinājuma, kas veikts saskaņā ar šā likuma 15. pantu.

13. pants. Akciju atsavināšanas ienākuma neiekļaušana nodokļa bāzē

(1) Nodokļa maksātājs ir tiesīgs samazināt taksācijas periodā ar nodokli apliekamajā bāzē iekļauto dividenžu apmēru tādā apjomā, kādā nodokļu maksātājs taksācijas periodā ir guvis ienākumu no tādu tiešās līdzdalības akciju atsavināšanas, kuru turēšanas periods atsavināšanas brīdī ir vismaz 36 mēneši.

(2) Ja, piemērojot šā panta pirmo daļu, taksācijas periodā gūtais ienākums no akciju atsavināšanas pārsniedz taksācijas periodā ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajā bāzē iekļauto dividenžu apmēru, starpību var attiecināt uz nākamajiem taksācijas periodiem (hronoloģiskā secībā), samazinot apliekamajā bāzē iekļaujamo dividenžu summu.

(3) Šā panta pirmā daļa neattiecas uz tādas personas akcijām, kura atrodas, ir izveidota vai nodibināta zem nodokļu vai beznodokļu valstī vai teritorijā.

(4) Šā panta pirmā daļa neattiecas uz ieguldījumu fondu un alternatīvo ieguldījumu fondu akcijām.

(5) Šā panta pirmā daļa nav piemērojama, ja nodokļa maksātāja vai citas ar nodokļa maksātāju saistītas personas izveidošanas, pastāvēšanas vai veiktā darījuma galvenais nolūks ir bijis izmantot šajā pantā vai likumā “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” akcijām noteikto atbrīvojumu no iekļaušanas ar nodokli apliekamajā bāzē.

14. pants. Nodokļa atvieglojums nodokļa maksātājiem, kas veic lauksaimniecisko darbību

Nodokļa maksātājs ir tiesīgs samazināt pārskata gada ar nodokli apliekamo bāzi apjomā, kas atbilst 50 procentiem no summas, kas saņemta kā valsts atbalsts lauksaimniecībai vai Eiropas Savienības atbalsts lauksaimniecībai un lauku attīstībai, bet ne vairāk kā par taksācijas periodā ar nodokli apliekamajā bāzē iekļauto ar nodokli apliekamo objektu kopsummam.

15. pants. Nodokļu dubultās uzlikšanas novēršana

(1) Saskaņā ar šā likuma noteikumiem taksācijas periodā aprēķināto nodokli par dividendēm var samazināt par summu, kas ir vienāda ar ārvalstīs samaksāto nodokli, ja nodokļa nomaksa ārvalstīs ir apliecināta ar ārvalsts nodokļu iekasēšanas institūcijas apstiprinātiem dokumentiem, kuros uzrādīts apliekamais ienākums un ārvalstīs samaksātā nodokļa summa.

(2) Šā panta pirmajā daļā noteiktā samazinājuma summa nedrīkst pārsniegt tādu summu, kas būtu vienāda ar Latvijā aprēķināto nodokli par dividendēm no ārvalstīs gūtā ienākuma.

(3) Ja rezidents vai pastāvīgā pārstāvniecība taksācijas periodā gūst ienākumus vairākās ārvalstīs, šā panta pirmās un otrās daļas noteikumi ir piemērojami atsevišķi katrā ārvalstī gūtajam ienākumam.

(4) Nodokļa maksātājs ir tiesīgs samazināt taksācijas periodā ar nodokli apliekamajā bāzē iekļauto dividenžu apmēru tādā apjomā, kādā nodokļa maksātājs taksācijas periodā saņēmis ārvalsts pastāvīgās pārstāvniecības ienākumu, kas taksācijas periodā naudas vai citā formā ir izņemts no pastāvīgās pārstāvniecības, ja pastāvīgā pārstāvniecība ārvalstī maksā nodokli par gūto ienākumu vai ja no ienākuma, kurš taksācijas periodā izņemts no pastāvīgās pārstāvniecības, ārvalstī ir ieturēts nodoklis.

(5) Šā panta ceturrtā daļa nav piemērojama ienākumam no ārvalsts pastāvīgās pārstāvniecības, kas atrodas vai ir izveidota vai nodibināta zemu nodokļu vai beznodokļu valstī vai teritorijā.

(6) Ja taksācijas periodā saņemtais ārvalsts pastāvīgās pārstāvniecības ienākums ir lielāks par ar nodokli apliekamajā bāzē iekļauto dividenžu apmēru vai ārvalstīs samaksātā nodokļa summa, ievērojot šā panta otrās daļas nosacījumus, ir lielāka par uzņēmumu ienākuma nodokļa summu, kas aprēķināta par dividendēm, starpību var segt nākamajos taksācijas periodos hronoloģiskā secībā attiecīgi no ar nodokli apliekamajā bāzē iekļauto dividenžu apmēra un uzņēmumu ienākuma nodokļa summas, kas aprēķināta par dividendēm.

(7) Ja šā panta pirmajā daļā minētais ienākums gūts ar viena vai vairāku finanšu starpnieku starpniecību, tad nodokļa nomaksu ārvalstī var apliecināt ar dokumentiem, kuri apstiprina, ka nodokļi no publiskās apgrozības vērtspapīru ienākuma ārvalstī ir nomaksāti, un kurus attiecīgajam finanšu starpniekam izsniegusi nodokļu iekasēšanas institūcija Eiropas Savienības dalībvalstī vai valstī, ar kuru Latvija ir noslēgusi konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu vai līgumu par informācijas apmaiņu attiecībā uz nodokļiem, ievērojot nosacījumu, ka minētajos dokumentos ir identificēti attiecīgie vērtspapīri, kuru patiesais labuma guvējs ir Latvijas nodokļa maksātājs. Šajā gadījumā Latvijas nodokļa maksātājs kopā ar ārvalsts nodokļu iekasēšanas institūcijas finanšu starpniekam izsniegtajiem dokumentiem iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam rakstveida iesniegumu, kurā apliecina nodokļa nomaksu ārvalstī un apstiprina, ka ir gatavs segt likumos paredzēto soda un nokavējuma naudu, ja informācijas apmaiņas ceļā tiks noskaidrots, ka nodoklis ārvalstī nav samaksāts.

(8) Šā panta pirmo daļu attiecībā uz ienākumu, kas gūts ar viena vai vairāku finanšu starpnieku starpniecību, var piemērot arī, pamatojoties uz dokumentiem, kurus izsniedzis ārvalsts finanšu starpnieks — Eiropas Savienības dalībvalsts vai tādas valsts rezidents, ar kuru Latvija ir noslēgusi konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu vai līgumu par informācijas apmaiņu attiecībā uz nodokļiem, ja šī konvencija vai līgums ir stājies spēkā, un kuri apstiprina nodokļa nomaksu ārvalstī no publiskās apgrozības vērtspapīru ienākuma, ievērojot nosacījumu, ka tajos ir identificēti attiecīgie vērtspapīri, kuru patiesais labuma guvējs ir Latvijas nodokļa maksātājs. Šajā gadījumā Latvijas nodokļa maksātājs kopā ar finanšu starpnieka izsniegtajiem dokumentiem iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam rakstveida iesniegumu, kurā apliecina nodokļa nomaksu ārvalstī un apstiprina, ka ir gatavs segt likumos paredzēto soda un nokavējuma naudu, ja informācijas apmaiņas ceļā tiks noskaidrots, ka nodoklis ārvalstī nav samaksāts.

16. pants. Nodokļa ieturēšana un informācijas sniegšana

(1) Šā likuma 2. panta pirmajā vai otrajā daļā minētā persona, kas izmaksā šā likuma 5. panta pirmajā, sestajā un astotajā daļā minēto maksājumu summas, ietur nodokli izmaksas brīdī un iemaksā to valsts budžetā līdz nākamā mēneša 20. datumam. Ieturamo nodokli aprēķina, reizinot nodokļa likmi ar izmaksājamo summu.

(2) Šā likuma 2. panta pirmajā vai otrajā daļā minētajai personai ir pienākums Ministru kabineta noteiktajā kārtībā un termiņos sniegt Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par nerezidentiem izmaksātajām summām, kā arī ieturēto nodokli.

(3) Ieguldījumu pārvaldes sabiedrībām un alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldniekiem ir pienākums līdz nākamā pārskata gada pirmā mēneša 20. datumam Ministru kabineta noteiktajā kārtībā sniegt Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par visu veidu maksājumiem to pārvaldē esošo Latvijā reģistrēto ieguldījumu fondu vai alternatīvo ieguldījumu fondu ieguldītājiem.

17. pants. Deklarācijas sagatavošana un nodokļa maksāšana

(1) Nodokļa maksātājs patstāvīgi sagatavo uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju (turpmāk — deklarācija). Deklarācijā iekļaujamo informāciju nosaka Ministru kabinets. Nodokļa maksātājs deklarāciju iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam līdz pēctaksācijas perioda (nākamais mēnesis pēc taksācijas perioda) 20. datumam.

(2) Tonnāžas nodokļa maksātājs patstāvīgi sagatavo šā panta pirmajā daļā minēto deklarāciju un tonnāžas nodokļa deklarāciju, kuras formu apstiprina Ministru kabinets. Nodokļa maksātājs šā panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā abas minētās deklarācijas iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam un šā panta septītajā daļā noteiktajā termiņā iemaksā valsts budžetā uzņēmumu ienākuma nodokli, tai skaitā tonnāžas nodokli.

(3) Nodokļa maksātājs ir tiesīgs neiesniegt Valsts ieņēmumu dienestam deklarāciju par to taksācijas periodu, kurā neveidojas ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekams objekts, izņemot deklarāciju par taksācijas periodu, kurš attiecas uz pārskata gada pēdējo mēnesi.

(4) Ja nodokļa maksātājs Valsts ieņēmumu dienestam līdz 20. datumam nav iesniedzis deklarāciju par taksācijas periodu, Valsts ieņēmumu dienests pieņem, ka nodokļa maksātājam taksācijas periodā neveidojas ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekama bāze un deklarācija ir iesniegta, bet deklarācija, kura tiek iesniegta pēc 20. datuma, ir uzskatāma par taksācijas perioda deklarācijas labojumu, izņemot deklarāciju par taksācijas periodu, kurš attiecas uz pārskata gada pēdējo mēnesi.

(5) Piemērojot šā likuma 12. panta pirmās daļas 3. punktu un 14. pantu, nodokļa maksātājs ir tiesīgs iesniegt Valsts ieņēmumu dienestam precizētu attiecīgā taksācijas perioda deklarāciju, kas attiecas uz pārskata gadu, kurā veikts ziedojums vai saņemts valsts atbalsts lauksaimniecībai vai Eiropas Savienības atbalsts lauksaimniecībai un lauku attīstībai.

(6) Nodokļa maksātājs, kuram pasludināts maksātnespējas process, bet attiecībā uz kuru administrators nav pieņēmis lēmumu par parādnieka saimnieciskās darbības turpināšanu pilnā vai ierobežotā apjomā, pārskata gada pēdējā taksācijas perioda deklarāciju iesniedz kopā ar bilanci un peļņas vai zaudējumu aprēķinu.

(7) Aprēķināto nodokli nodokļa maksātājs patstāvīgi pārskaita valsts budžetā līdz pēctaksācijas perioda 20. datumam.

(8) Nodokļa piemaksai, kas veidojas pēc labojumiem deklarācijā par taksācijas periodu, kurš attiecas uz pārskata gada pēdējo mēnesi, ja labojumi veikti, pamatojoties uz izmaiņām, kas veidojušās, sagatavojot gada pārskatu, kurš iesniegts Valsts ieņēmumu dienestam noteiktajā termiņā, nepiemēro likumā “Par nodokļiem un nodevām” noteiktās nokavējuma naudas.

(9) Pastāvīgās pārstāvniecības pārskata gads ir kalendāra gads. Pastāvīgās pārstāvniecības pārskata gada pēdējā taksācijas perioda deklarāciju iesniedz kopā ar bilanci un peļņas vai zaudējumu aprēķinu.

(10) Ja pastāvīgā pārstāvniecība izbeidz darbību, tā iesniedz deklarāciju, bilanci un peļņas vai zaudējumu aprēķinu 20 dienu laikā pēc darbības izbeigšanas.

(11) Ja par pārskata gadu aprēķinātā uzņēmumu ienākuma nodokļa summa ir mazāka par 50 *euro*, tad nodokļa maksātājs pārskata gada pēdējā taksācijas perioda deklarācijā norāda budžetā maksājamā nodokļa starpību, kas kopā ar pārskata gadā aprēķināto nodokli veido 50 *euro*, ko pārskaita budžetā šā panta septītajā daļā noteiktajā termiņā. Saskaņā ar šo daļu budžetā papildus iemaksājamā nodokļa summa nav uzskatāma par nodokļa pārmaksu.

(12) Šā panta vienpadsmito daļu nepiemēro, ja īstenots viens no šādiem nosacījumiem:

- 1) pārskata gadā sabiedrība reģistrēta uzņēmumu reģistrā;
- 2) pārskata gadā ir pabeigts sabiedrības likvidācijas process;
- 3) nodokļa maksātājs pārskata gadā ir veicis iedzīvotāju ienākuma nodokļa vai valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas par darbinieku.

(13) Attiecīgā taksācijas perioda nodokļa pārmaksas Valsts ieņēmumu dienests ieskaita nodokļa maksātāja turpmākajos nodokļa maksājumos, nodokļa parādu dzēšanai vai atmaksā nodokļa maksātājam pēc tā pieprasījuma 30 dienu laikā, ja šā panta vienpadsmitajā un divpadsmitajā daļā nav noteikts citādi.

(14) Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības aizkavēt pārmaksātās nodokļa summas atmaksāšanu, par to rakstveidā informējot nodokļa maksātāju, ja šā panta trīspadsmitajā daļā noteiktajā laikā pieņemts lēmums par nodokļa maksātāja maksājamo nodokļu kontroles (pārbaudes revīzijas) uzsākšanu, — līdz dienai, kad nodokļu administrācija ir pieņēmusi lēmumu par pārmaksas pamatotību.

(15) Ja nodokļa maksātājam ir Valsts ieņēmumu dienesta administrētu nodokļu vai citu valsts noteikto maksājumu parādi, Valsts ieņēmumu dienests pārmaksāto nodokļa summu novirza attiecīgo nodokļu vai citu valsts noteikto maksājumu segšanai.

(16) Šā panta četrpadsmito daļu nepiemēro, ja nodokļa parāda nomaksas termiņu ir pagarinājusi Finanšu ministrija vai Valsts ieņēmumu dienests likumā “Par nodokļiem un nodevām” noteiktajā kārtībā un saistības tiek pildītas.

(17) Nodokļa maksātājs — nerezidents — pārskatu par nodokļa aprēķinu saskaņā ar šā likuma 5. panta ceturto daļu Valsts ieņēmumu dienestam var iesniegt 12 mēnešu laikā no darījuma brīža.

(18) Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienests saņem un izskata pārskatu par nodokļa aprēķinu un atmaksā nodokli, kā arī nosaka kopā ar pārskatu iesniedzamos dokumentus.

(19) Šā panta normas nav piemērojamas sabiedrībai ar ierobežotu atbildību, individuālajam uzņēmumam, kā arī zemnieka vai zvejnieka saimniecībai, kas reģistrēta kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs.

18. pants. Īpaši nosacījumi reorganizācijas gadījumos

(1) Taksācijas periodā, kurā pabeigta reorganizācija, ar nodokli apliekamajā bāzē neietver reorganizācijas procesa (saimnieciskās darbības veida vai veidu nodošanas, apvienošanas vai sadalīšanas) rezultātā gūtu kapitāla pieaugumu, kas aprēķināts kā starpība starp pārvesto aktīvu un pasīvu faktisko vērtību un to vērtību, no kuras aprēķina nodokli, ar nosacījumu, ka minēto darbību rezultātā saņemtos aktīvus saimnieciskās darbības veikšanai Latvijā turpina lietot cita sabiedrība vai nerezidenta pastāvīgā pārstāvniecība. Ja pēc reorganizācijas saimniecisko darbību turpina cita sabiedrība, nodoklis minētajam ienākumam tiek uzlikts saskaņā ar šā likuma vispārīgajiem noteikumiem, kas piemērojami sabiedrībām rezidentiem.

(2) Ja saimniecisko darbību turpina sabiedrība nerezidents, izmantojot pastāvīgo pārstāvniecību Latvijā, nodoklis tiek uzlikts saskaņā ar šā likuma 4. panta divpadsmito, trīspadsmito un četrpadsmito daļu.

(3) Šā panta pirmās un otrās daļas noteikumi piemērojami arī juridiskās adreses pārcelšanas gadījumā, ja aktīvi un pasīvi pēc juridiskās adreses pārcelšanas attiecināmi uz pastāvīgo pārstāvniecību Latvijā.

19. pants. Atbildība

(1) Par šā likuma pārkāpumiem, kā arī par likumā “Par grāmatvedību” un Latvijas Republikas normatīvajos aktos, kas attiecīgajam subjektam nosaka gada pārskata sagatavošanas kārtību, noteiktās grāmatvedības uzskaites pārkāpumiem, ja to rezultātā samazināta ar nodokli apliekamā bāze, tiek piemērota likumā “Par nodokļiem un nodevām” noteiktā atbildība par nodokļu pārkāpumiem, kā arī atbildība, kas paredzēta citos normatīvajos aktos, kas nosaka administratīvo un kriminālo atbildību.

(2) Ja summas izmaksātājs nav ieturējis un iemaksājis budžetā nodokli šā likuma 16. panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā vai nav sniedzis informāciju saskaņā ar šā likuma 16. panta otro vai trešo daļu, tas ir atbildīgs saskaņā ar likumu “Par nodokļiem un nodevām”, kā arī citiem normatīvajiem aktiem, kas nosaka administratīvo un kriminālo atbildību.

(3) Par šā likuma 5. panta pirmās, sestās un astotās daļas, 6. panta septītās daļas, 16. panta otrās un trešās daļas piemērošanas pārkāpumiem attiecībā uz pārvaldē esošu Latvijā reģistrētu ieguldījumu fondu vai alternatīvo ieguldījumu fondu ir atbildīga attiecīgi ieguldījumu pārvaldes sabiedrība vai alternatīvo ieguldījumu fondu pārvaldnieks.

20. pants. Atsevišķu likuma normu piemērošanas kārtība

Atsevišķu šā likuma normu piemērošanai Ministru kabinets nosaka:

- 1) šajā likumā lietoto terminu piemērošanu uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanai;
- 2) ar nodokli apliekamās bāzes noteikšanas kārtību, ņemot vērā dažādos apstākļus, šajā likumā minētos ierobežojumus un citus nosacījumus, kuri konkrētā situācijā ietekmē nodokļa bāzes apmēru;
- 3) kārtību, kādā tiek sniegta informācija par nerezidentiem veiktajiem maksājumiem, kā arī par ieturēto nodokli no nerezidentiem izmaksātajām summām;
- 4) īpašus nosacījumus ar nodokli apliekamā objekta noteikšanai iekšzemes uzņēmumiem, nerezidentu pastāvīgajām pārstāvniecībām, ja tās veic darījumus ar personām, kuras atrodas, ir izveidotas vai nodibinātas zemu nodokļu vai beznodokļu valstīs vai teritorijās;
- 5) procedūras, lai atbrīvotu no nodokļa ieturēšanas maksājumus, ko Latvijas iekšzemes uzņēmums vai nerezidenta pastāvīgā pārstāvniecība veic personai, kura atrodas, ir izveidota vai nodibināta zemu nodokļu vai beznodokļu valstī vai teritorijā;

- 6) darījuma tirgus cenas (vērtības) noteikšanai izmantojamās metodes un kārtību, ja darījums noticis starp saistītām personām;
- 7) šā likuma normu praktiskās piemērošanas ilustrācijai nepieciešamos piemērus;
- 8) nodokļa maksātāja reorganizācijas gadījumā — nodokļa piemērošanas kārtību;
- 9) par nerezidenta gūto ienākumu Latvijā iesniedzamā pārskata formu un iesniegšanas kārtību;
- 10) kārtību un termiņus, kādos nodokļa maksātājs sniedz Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par nerezidentiem izmaksātajām summām, kā arī ieturēto nodokli;
- 11) kārtību, kādā sniedzama informācija par ieguldījumu fondu un alternatīvo ieguldījumu fondu saņemtajām dividendēm vai dividendēm pielīdzinātu ienākumu, par kuru var samazināt ieguldītāja ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamo bāzi;
- 12) kritērijus, pēc kuriem iekšzemes uzņēmuma veiktās darbības atzīstamas par kuģu stratēģisko, komerciālo un tehnisko vadīšanu un apkalpes komplektēšanas vadīšanu, kā arī kārtību, kādā Valsts ieņēmumu dienests iekšzemes uzņēmumam piešķir tonnāžas nodokļa maksātāja statusu, un dokumentus, kādus iekšzemes uzņēmums iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam tonnāžas nodokļa maksātāja statusa iegūšanai un nodokļa administrēšanas nodrošināšanai;
- 13) kārtību, kādā kredītiestāde ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajā bāzē neietver aizdevumus, kurus tā izsniedz, pamatojoties uz vispārējiem kredītēšanas nosacījumiem, vai kuri izriet no kredītiestāžu darbību regulējošiem normatīvajiem aktiem.

Pārejas noteikumi

1. Ar šā likuma spēkā stāšanos spēku zaudē:

- 1) likums “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1995, 7., 24. nr.; 1996, 9., 15. nr.; 1997, 8., 24. nr.; 1998, 8., 21. nr.; 1999, 6., 24. nr.; 2000, 9. nr.; 2001, 1., 5., 24. nr.; 2003, 15. nr.; 2005, 2., 24. nr.; 2006, 1. nr.; 2007, 3., 12., 24. nr.; 2009, 1., 15., 21. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 175., 200. nr.; 2010, 102., 131., 170., 206. nr.; 2011, 204. nr.; 2013, 53., 119., 194., 232. nr.; 2014, 247., 257. nr.; 2015, 42. nr.; 2016, 31., 41. nr.);
- 2) likums “Par uzņēmumu ienākuma nodokļa atlaidi invalīdu biedrību kapitālsabiedrībām, medicīniska rakstura fondu un citu labdarības fondu kapitālsabiedrībām” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2006, 22. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2013, 119. nr.).

2. Uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju par taksācijas periodu, kas sākas 2017. gadā, par mēnešiem līdz 2017. gada 31. decembrim aizpilda un iesniedz saskaņā ar Ministru kabineta 2015. gada 29. septembra noteikumiem Nr. 548 “Noteikumi par uzņēmumu ienākuma nodokļa taksācijas perioda deklarāciju un avansa maksājumu aprēķinu”.

3. Ja nodokļa maksātāja pārskata gads nesakrīt ar kalendāra gadu, nodokļa maksātājs uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanai sagatavo finanšu (starpperiodu) pārskatu un uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju:

- 1) saskaņā ar likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” normām un saskaņā ar Ministru kabineta 2015. gada 29. septembra noteikumiem Nr. 548 “Noteikumi par uzņēmumu ienākuma nodokļa taksācijas perioda deklarāciju un avansa maksājumu aprēķinu” par periodu no pārskata gada sākuma līdz 2017. gada 31. decembrim un līdz 2018. gada 30. aprīlim iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam;
- 2) saskaņā ar šo likumu par periodu no 2018. gada 1. janvāra līdz pārskata gada beigām un vienlaikus ar bilanci un peļņas vai zaudējumu aprēķinu iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam, bet ne vēlāk kā četrus mēnešus pēc pārskata gada beigām.

4. Ja personālsabiedrības, lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības un mežsaimniecības pakalpojumu kooperatīvās sabiedrības, kas līdz 2017. gada 31. decembrim atbilda noteiktajiem atbilstības kritērijiem, dzīvokļu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības, automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības, laivu garāžu īpašnieku kooperatīvās sabiedrības vai dārzkopības kooperatīvās sabiedrības pārskata gads nesakrīt ar kalendāra gadu, sabiedrība attiecīgā ienākuma nodokļa aprēķināšanai sagatavo finanšu (starpperiodu) pārskatu un:

- 1) deklarāciju saskaņā ar likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” normām par periodu no pārskata gada sākuma līdz 2017. gada 31. decembrim;
- 2) deklarāciju saskaņā ar šo likumu par periodu no 2018. gada 1. janvāra līdz pārskata gada beigām.

5. Nodokļa maksātājs, pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta noteikto avansa maksājumu apmēru par periodu no 2018. gada 1. janvāra līdz 30. jūnijam, katru mēnesi līdz 20. datumam iemaksā valsts budžetā uzņēmumu ienākuma nodokļa avansa maksājumu, kas atbilst vienai divpadsmitajai daļai no aprēķinātā uzņēmumu ienākuma nodokļa, kurš, nepiemērojot likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” 20.¹ pantā noteikto atlaidi, ir aprēķināts par taksācijas periodu, kas sākās 2016. gadā. Minētos avansa maksājumus ņem vērā, veicot nodokļa maksājumu, kas aprēķināts saskaņā ar deklarāciju, par taksācijas periodu no 2018. gada 1. janvāra līdz 30. jūnijam.

6. Informāciju, kas jāiesniedz Valsts ieņēmumu dienestam saskaņā ar likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” 24. pantu, iesniedz saskaņā ar Ministru kabineta 2006. gada 4. jūlija noteikumiem Nr. 556 “Likuma “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” normu piemērošanas noteikumi”.

7. Valsts kapitālsabiedrības, kuras veic Kultūras ministrijas deleģētās valsts kultūras funkcijas, par taksācijas periodu, kas sākās 2017. gadā, līdz 2017. gada 31. decembrim uzskaita saņemtos ziedojumus, sniedz publisku pārskatu par ziedotajiem, to ziedotajām summām un saņemto ziedojumu izlietojumu saskaņā ar Ministru kabineta 2009. gada 22. decembra noteikumiem Nr. 1648 “Noteikumi par pasākumiem, kas jāveic valsts kapitālsabiedrībām, kuras veic Kultūras ministrijas deleģētās valsts kultūras funkcijas un saņem ziedojumus”.

8. Nodokļa maksātājs ir tiesīgs neiekļaut ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajā bāzē dividendes, kas tiek aprēķinātas, sadalot peļņu, kura uzrādīta bilancē 2017. gada 31. decembrī.

9. Piemērojot šo pārejas noteikumu 8. punktu, pirms peļņas sadales atlikušo nesadalīto peļņu turpmākajos pārskata gados samazina par aprēķinātajām dividendēm un turpmāko pārskata gadu zaudējumiem piemēro metodi “pirmais iekšā — pirmais ārā” (FIFO).

10. Piemērojot šo pārejas noteikumu 8., 31. un 34. punktu par nesadalīto peļņu, kura uzrādīta bilancē 2017. gada 31. decembrī, uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķināšanas vajadzībām to samazina šādā kārtībā:

- 1) par zaudējumiem, kuri radušies turpmākajos pārskata gados;
- 2) par aprēķinātajām dividendēm, kurām piemērots šo pārejas noteikumu 8. punkts;
- 3) par debitoru parādiem, kuri, piemērojot šo pārejas noteikumu 31.punkta 1. apakšpunktu, ir samazinājuši apliekamo ienākumu;
- 4) par aizdevumiem, kuriem piemērots šo pārejas noteikumu 34. punkts.

11. Piemērojot šo pārejas noteikumu 8. punktu, kredītiestāde nekorrigē pārskata gada peļņu un nesadalīto peļņu, kura uzrādīta nodokļa maksātāja bilancē 2017. gada 31. decembrī, par 2018. gada 1. janvārī izveidotajiem uzkrājumiem debitoru parādiem par periodu līdz 2018. gada 1. janvārim saistībā ar pāreju no starptautiskā grāmatvedības standarta Nr. 39 “Finanšu instrumenti: atzīšana un novērtēšana” uz starptautisko finanšu pārskatu standartu Nr. 9 “Finanšu instrumenti”, kas pieņemts ar Komisijas 2008. gada 3. novembra regulu (EK) Nr. 1126/2008, ar ko pieņem vairākus starptautiskos grāmatvedības standartus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (EK) Nr. 1606/2002.

12. Šo pārejas noteikumu 8. punktu nepiemēro dividendēm vai dividendēm pielīdzinātajām izmaksām, kuras aprēķina:

- 1) lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvajām sabiedrībām un mežsaimniecības pakalpojumu kooperatīvajām sabiedrībām, kas līdz 2017. gada 31. decembrim atbilda noteiktajiem atbilstības kritērijiem;
- 2) dzīvokļu īpašnieku kooperatīvajām sabiedrībām;
- 3) automašīnu garāžu īpašnieku kooperatīvajām sabiedrībām;
- 4) laivu garāžu īpašnieku kooperatīvajām sabiedrībām;
- 5) dārzkopības kooperatīvajām sabiedrībām;
- 6) kapitālsabiedrības nesadalītās peļņas daļai, kas gūta periodā, kurā kapitālsabiedrība bija reģistrējusies kā mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja.

13. Nodokļa maksātājs, kura uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarācijā 2017. gada 31. decembrī ir uzrādīti zaudējumi, var samazināt pārskata gadā (kas sākas 2018. gadā) par dividendēm aprēķināto uzņēmumu ienākuma nodokli par summu, kas aprēķināta 15 procentu apmērā no kopējās nesegto zaudējumu summas. Ja šī summa pārskata gadā (kas sākas 2018. gadā) netiek izmantota vai tiek izmantota tikai daļēji, atlikušo summu (nodokļa summu par nesegtajiem zaudējumiem) var attiecināt uz uzņēmumu ienākuma nodokli, kas nākamajos četros pārskata gados aprēķināts par dividendēm, katru gadu attiecīgi samazinot atlikušo summu (nodokļa summu par nesegtajiem zaudējumiem) par iepriekš izmantoto atlaides apmēru.

14. Šo pārejas noteikumu 13. punktā minētā nodokļa samazinājuma summa pārskata gadā nevar pārsniegt 50 procentus no uzņēmumu ienākuma nodokļa summas, kas attiecīgajā pārskata gadā aprēķināta par dividendēm.

15. Valsts kapitālsabiedrība, kuras daļas vai akcijas nedrīkst atsavināt, kura pilda ar saimniecisko darbību nesaistītas valsts deleģētas funkcijas un kuras uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarācijā 2017. gada 31. decembrī ir uzrādīti zaudējumi, kas radušies, piemērojot likuma "Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 9. panta otrās daļas 1. punktu, un kas nav dzēsti, atgūstot līdzekļus no kreditora, ir tiesīga samazināt uzņēmumu ienākuma nodokli par 15 procentiem no kopējās nesegto zaudējumu summas, kas radusies, piemērojot minēto likuma "Par uzņēmumu ienākuma nodokli" normu.

16. Ja šo pārejas noteikumu 15. punktā minētā kapitālsabiedrība veic arī saimniecisko darbību, kas nav valsts deleģētas funkcijas, nodokļa samazinājumu var piemērot, ja valsts kapitālsabiedrība nodrošina dalītu valsts deleģēto funkciju un saimnieciskās darbības funkciju grāmatvedības kārtošānu un attiecīgi dalītu uzņēmumu ienākuma nodokļa aprēķinu. Šo pārejas noteikumu 15. punktā minētais nodokļa samazinājums piemērojams tikai uzņēmumu ienākuma nodokļa daļai par darījumiem, kas attiecināmi uz valsts deleģētajām funkcijām. Ja pārskata gadā (kas sākas 2018. gadā) šo pārejas noteikumu 15. punktā minētais nodokļa samazinājums netiek izmantots vai tiek izmantots tikai daļēji, atlikušo summu (nodokļa summu par nesegtajiem zaudējumiem) var attiecināt (samazinot nodokli) uz nākamajiem pārskata gadiem aprēķināto uzņēmumu ienākuma nodokļa daļu par darījumiem, kas attiecināmi uz valsts deleģētajām funkcijām, katru gadu attiecīgi samazinot atlikušo summu par iepriekš izmantoto atlaides apmēru.

17. Nodokļa maksātājs ir tiesīgs samazināt taksācijas perioda ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamo bāzi par uzkrājumiem, kuri izveidoti līdz 2017. gada 31. decembrim un tiek samazināti, sākot ar 2018. gada 1. janvāri, ja šie uzkrājumi to izveidošanas periodā tika iekļauti ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajā ienākumā un ar 2018. gada 1. janvāri ir uzskaitīti dalīti no citiem uzkrājumiem.

18. Ja 2017. pārskata gadā izveidotā uzkrājumu summa pārsniedz 2016. pārskata gadā izveidoto uzkrājumu summu, tad, sākot ar 2018. gada 1. janvāri, šie uzkrājumi uzskaitāmi dalīti no citiem uzkrājumiem un pārsnieguma summai nepiemēro šo pārejas noteikumu 17. punktu. Par minēto uzkrājumu pārsnieguma summu var samazināt taksācijas perioda vai turpmāko taksācijas periodu

ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajā bāzē iekļauto dividenžu vai dividendēm pielīdzinātu izmaksu summu tādā apmērā, kādā taksācijas periodā tiek samazināti minētie uzkrājumi.

19. Piemērojot šo pārejas noteikumu 17. un 18. punktu, ar nodokli apliekamo bāzi samazina par uzkrājumu summu, kas tiek reizināta ar koeficientu 0,75.

20. Nodokļa maksātājs, kura atbalstāmo investīciju projektu Ministru kabinets līdz 2017. gada 31. decembrim ir apstiprinājis, pamatojoties uz likuma "Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 17.2 pantu, ir tiesīgs turpināt piemērot neizmantoto uzņēmumu ienākuma nodokļa atlaidi, taksācijas periodā samazinot uzņēmumu ienākuma nodokli par šajā periodā aprēķinātajām dividendēm.

21. Atbalstāmos investīciju projektus, kurus saskaņā ar likuma "Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 17.² pantu Ministru kabinets ir apstiprinājis līdz 2017. gada 31. decembrim, vērtē un īsteno atbilstoši normatīvajam regulējumam, kas bija spēkā dienā, kad Ministru kabinets pieņēma lēmumu par investīciju projekta apstiprināšanu.

22. Tāda investīciju projekta vērtēšanā, kuru nodokļu maksātājs iesniedzis Ekonomikas ministrijai līdz 2017. gada 31. decembrim un par kura atbalstīšanu Ministru kabinets pieņem lēmumu pēc 2018. gada 1. janvāra, komercdarbības atbalsta piešķiršanā, īstenošanā un uzraudzībā piemēro likuma "Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 17.² panta noteikumus un Ministru kabineta 2017. gada 3. janvāra noteikumus Nr. 20 "Atbalstāmo investīciju projekta pieņemšanas un īstenošanas kārtība", ievērojot visus turpmāk minētos nosacījumus:

- 1) nodokļa maksātājs atbilstoši Ministru kabineta 2017. gada 3. janvāra noteikumiem Nr. 20 "Atbalstāmo investīciju projekta pieņemšanas un īstenošanas kārtība" līdz 2017. gada 31. decembrim ir iesniedzis Ekonomikas ministrijai investīciju projekta pieteikumu atbalstāmo investīciju projekta statusa iegūšanai;
- 2) investīciju projekta pieteikumu izskata, vērtē un apstiprina likuma "Par uzņēmumu ienākuma nodokli" 17.² pantā un Ministru kabineta 2017. gada 3. janvāra noteikumos Nr. 20 "Atbalstāmo investīciju projekta pieņemšanas un īstenošanas kārtība" noteiktajā kārtībā;
- 3) investīciju projekta pieteikumu bez izmaiņām apstiprina Ministru kabinets 12 mēnešu laikā kopš tā iesniegšanas Ekonomikas ministrijai.

23. Kapitālsabiedrības pārskata gadā aprēķināto uzņēmumu ienākuma nodokli par pārskata gadā aprēķinātajām dividendēm ir tiesīgas samazināt par uzņēmumu ienākuma nodokļa atlaides summu, kas aprēķināta saskaņā ar likumu "Par nodokļu piemērošanu brīvostās un speciālajās ekonomiskajās zonās", ja vienlaikus ievēroti šādi nosacījumi:

- 1) ieguldījumi veikti līdz 2035. gada 31. decembrim;
- 2) atļauja piemērot tiešo nodokļu atvieglojumus par šā punkta 1. apakšpunktā minētajiem ieguldījumiem ir piešķirta un līgums par ieguldījumu veikšanu ir noslēgts minētajā likumā noteiktās atbalsta shēmas spēkā esības laikā.

24. Šo pārejas noteikumu 23. punktā minētā atlaide nedrīkst pārsniegt 80 procentus no pārskata gadā aprēķinātā uzņēmumu ienākuma nodokļa apmēra par aprēķinātajām dividendēm un likumā "Par nodokļu piemērošanu brīvostās un speciālajās ekonomiskajās zonās" un līgumā par ieguldījumu veikšanu noteikto pieļaujamo valsts atbalsta intensitāti uzkrāto tiešo nodokļu atlaižu attiecībai pret uzkrāto ieguldījumu summu.

25. Šo pārejas noteikumu 23. punktā noteikto nodokļa atlaidi nevar piemērot pārskata gadā, kura pirmajā dienā nodokļu parāda kopsomma pārsniedz 150 euro, izņemot nodokļu maksājumus, kuru maksāšanas termiņi ir pagarināti saskaņā ar likumu "Par nodokļiem un nodevām".

26. Šā likuma 1. panta septiņpadsmitā daļa, 8. panta astotā, devītā un desmitā daļa piemērojama arī reprezentatīvajiem automobiļiem, kas iegādāti līdz 2017. gada 31. decembrim.

27. Šā likuma 4. panta otrās daļas 1. punkta "c" apakšpunktā minētās nosacītās dividendes attiecas uz to peļņas daļu, kas gūta, sākot ar 2018. gada 1. janvāri.

28. Šā likuma 4. panta otrās daļas 2. punkta “b” apakšpunkts un 9. pants ir attiecināms uz tiem debitoru parādiem, kuri grāmatvedības uzskaitē ieģrāmatoti, sākot ar 2018. gada 1. janvāri.

29. Piemērojot šā likuma 4. panta otrās daļas 2. punkta “g” apakšpunktu, lai noteiktu ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamo bāzi uzņēmuma likvidācijas gadījumā, ar nodokli apliekamajā bāzē iekļauj aizdevumu summas, kuras aizdotas līdz 2017. gada 31. decembrim un nav atgūtas.

30. Nerezidenti, kuri atsavinājuši nekustamo īpašumu līdz 2017. gada 31. decembrim, veicot pārrēķinu saskaņā ar šā likuma 5. panta ceturto daļu aprēķinātajam ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamajam ienākumam, piemēro 15 procentu uzņēmumu ienākuma nodokļa likmi.

31. Nodokļa maksātājs, kurš līdz 2017. gada 31. decembrim bija uzņēmumu ienākuma nodokļa maksātājs saskaņā ar likumu “Par uzņēmumu ienākuma nodokli”, ir tiesīgs samazināt taksācijas perioda ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamo bāzi par debitora parādiem, kas radušies līdz 2017. gada 31. decembrim un, sākot ar 2018. gada 1. janvāri:

- 1) tiek iekļauti zaudējumos (izdevumos), ja debitora parāds atbilst šā likuma 9. panta trešās daļas nosacījumiem, ievērojot šo pārejas noteikumu 10. punktu;
- 2) tiek norakstīti no uzkrājuma nedrošajiem parādiem, kas izveidots līdz 2017. gada 31. decembrim un kas, sākot ar 2018. gada 1. janvāri, tiek uzskaitīts dalīti no citiem uzkrājumiem, ja debitora parāds netiek iekļauts peļņas vai zaudējumu aprēķina izdevumos un tas atbilst šā likuma 9. panta trešās daļas nosacījumiem.

32. Piemērojot šo pārejas noteikumu 31. punktu, ar nodokli apliekamo bāzi samazina par debitora parāda summu, kas reizināta ar koeficientu 0,75.

33. Šā likuma 11. pants ir attiecināms uz tiem aizdevumiem, kuri izsniegti, sākot ar 2018. gada 1. janvāri, vai izsniegti 2017. gadā, ja to mērķis ir bijis mākslīgi samazināt nodokļa bāzi.

34. Piemērojot šā likuma 11. panta pirmo un ceturto daļu, apliekamais ienākums nav jāpalielina par aizdevuma daļu, kas nepārsniedz nesadalīto peļņu, kura uzrādīta bilancē 2017. gada 31. decembrī.

35. Ja nodokļa maksātāja pārskata gads nesakrīt ar kalendāra gadu, nosakot uzņēmumu ienākuma nodokļa bāzi par periodu no 2018. gada 1. janvāra līdz pārskata gada beigām, šā likuma 12. panta pirmās daļas 1. punkta piemērošanai ņem vērā pārskata gada (kas sākās 2016. gadā) finanšu rādītājus.

36. Piemērojot šā likuma 17. panta pirmo daļu, nodokļu maksātājs ir tiesīgs par taksācijas periodu no 2018. gada janvāra līdz jūnijam Valsts ieņēmumu dienestam iesniegt vienotu deklarāciju un veikt uzņēmumu ienākuma nodokļa maksājumu līdz 2018. gada 20. jūlijam.

37. Kapitālsabiedrība, kura ietverta likumā “Par uzņēmumu ienākuma nodokļa atlaidi invalīdu biedrību kapitālsabiedrībām, medicīniska rakstura fondu un citu labdarības fondu kapitālsabiedrībām” noteiktajā sarakstā 2017. gada 31. decembrī, ir tiesīga pārskata gadā, kas sākas 2018. gadā, nemaksāt aprēķināto uzņēmumu ienākuma nodokli, ja kapitālsabiedrība minētajā pārskata gadā ir pārskaitījusi gūto peļņu tās dalībniekam ne mazāk kā 15 procentu apmērā.

38. Ministru kabinets līdz 2019. gada 30. novembrim izvērtē šā likuma normu ietekmi uz sabiedriskā labuma organizāciju saņemtajiem ziedojumiem un negatīvas ietekmes gadījumā kopā ar sabiedriskā labuma organizāciju nozaru asociācijām izstrādā priekšlikumus par nepieciešamajiem grozījumiem.

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām

Likumā iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

- 1) Padomes 2003. gada 3. jūnija direktīvas 2003/49/EK par kopīgu nodokļu sistēmu, ko piemēro procentu un honorāru maksājumiem, kurus veic asociēti uzņēmumi dažādās dalībvalstīs;
- 2) Padomes 2004. gada 26. aprīļa direktīvas 2004/66/EK, ar ko Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 1999/45/EK, 2002/83/EK, 2003/37/EK un 2003/59/EK un Padomes direktīvas 77/388/EEK, 91/414/EEK, 96/26/EK, 2003/48/EK un 2003/49/EK pielāgo preču brīvas aprites, pakalpojumu sniegšanas brīvības, lauksaimniecības, transporta un nodokļu politikas jomā saistībā ar Čehijas Republikas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas pievienošanas Eiropas Savienībai;
- 3) Padomes 2004. gada 29. aprīļa direktīvas 2004/76/EK, kas izdara labojumus direktīvā 2003/49/EK attiecībā uz iespējām atsevišķām dalībvalstīm piemērot pārejas periodu kopējas nodokļu aplikšanas sistēmas procentu un autortiesību maksājumiem, kas veikti starp saistītiem uzņēmumiem dažādās dalībvalstīs;
- 4) Padomes 2006. gada 20. novembra direktīvas 2006/98/EK, ar ko pielāgo dažas direktīvas nodokļu jomā saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanu;
- 5) Padomes 2009. gada 19. oktobra direktīvas 2009/133/EK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, daļējai sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, kā arī SE vai SCE juridiskās adreses pārceļšanai no vienas dalībvalsts uz citu (kodificēta versija);
- 6) Padomes 2011. gada 30. novembra direktīvas 2011/96/ES par kopējo sistēmu nodokļu uzlikšanai, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs (pārstrādātā versija);
- 7) Padomes 2013. gada 13. maija direktīvas 2013/13/ES, ar ko pielāgo dažas direktīvas nodokļu jomā saistībā ar Horvātijas Republikas pievienošanu;
- 8) Padomes 2014. gada 8. jūlija direktīvas 2014/86/ES, ar ko groza direktīvu 2011/96/ES par kopējo sistēmu nodokļu uzlikšanai, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs;
- 9) Padomes 2015. gada 27. janvāra direktīvas (ES) 2015/121, ar ko groza direktīvu 2011/96/ES par kopējo sistēmu nodokļu uzlikšanai, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs;
- 10) Padomes 2016. gada 12. jūlija direktīvas (ES) 2016/1164, ar ko paredz noteikumus tādas nodokļu apiešanas prakses novēršanai, kas tieši iespaido iekšējā tirgus darbību.

Likums stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 28. jūlijā.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 8. augustā

Eiropas Savienības dalībvalstu sabiedrības, uz kurām attiecināma šā likuma 1. panta astoņpadsmitā daļa, un šo sabiedrību veidam atbilstošā termiņa oriģinālforma dalībvalstu tiesību aktos

1. Sabiedrība, kas inkorporēta saskaņā ar Apvienotās Karalistes tiesību aktiem.

2. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Austrijas tiesību aktiem ir “Aktiengesellschaft”, “Kommanditgesellschaft auf Aktien”, “Gesellschaft mit beschränkter Haftung”, “Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”, “Erwerbssund Wirtschaftsgenossenschaft”, “Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts”, vai cita sabiedrība, kas izveidota atbilstoši Austrijas tiesību aktiem un uz ko attiecas šā likuma 2. pielikuma 2. punktā minētais nodoklis.

3. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Beļģijas tiesību aktiem ir “société anonyme”/”naamloze vennootschap”, “société en commandite par actions”/”commanditaire vennootschap op aandelen”, “société privée à responsabilité limitée”/”besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, “société coopérative à responsabilité limitée”/”coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, “société coopérative à responsabilité illimitée”/”coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid”, “société en nom collectif”/”vennootschap onder firma”, “société en commandite simple”/”gewone commanditaire vennootschap”, publiskis uzņēmums, kas ir pieņēmis vienu no iepriekš minētajām juridiskajām formām, vai cita sabiedrība, kas izveidota atbilstoši Beļģijas tiesību aktiem un uz ko attiecas šā likuma 2. pielikuma 3. punktā minētais nodoklis.

4. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Bulgārijas tiesību aktiem ir “събирателното дружество”, “командитното дружество”, “дружеството с ограничена отговорност”, “акционерното дружество”, “командитното дружество с акции”, “неперсонифицирано дружество”, “кооперации”, “кооперативни съюзи” “държавни предприятия”, kura dibināta saskaņā ar Bulgārijas tiesību aktiem un veic komercdarbību.

5. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Čehijas tiesību aktiem ir “akciová společnost”, “společnost s ručením omezeným”.

6. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Dānijas tiesību aktiem ir “aktieselskab”, “anpartsselskab”, vai cita sabiedrība, uz ko attiecas nodokļi saskaņā ar Uzņēmuma peļņas nodokļa aktu, ciktāl tās ar nodokļiem apliekamais ienākums ir aprēķināts un aplikts ar nodokļiem saskaņā ar vispārējiem nodokļu tiesību aktu noteikumiem, ko piemēro “aktieselskaber”.

7. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Francijas tiesību aktiem ir “société anonyme”, “société en commandite par actions”, “société à responsabilité limitée”, “sociétés par actions simplifiées”, “sociétés d’assurances mutuelles”, “caisses d’épargne et de prévoyance”, “sociétés civiles”, uz kuru automātiski attiecas uzņēmuma peļņas nodoklis, “coopératives”, “unions de coopératives”, rūpniecības un tirdzniecības publiskā iestāde vai uzņēmums, vai cita sabiedrība, kas izveidota atbilstoši Francijas tiesību aktiem un uz ko attiecas šā likuma 2. pielikuma 7. punktā minētais nodoklis.

8. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Grieķijas tiesību aktiem ir “ανώνυμη εταιρεία”, “εταιρεία περιορισμένης ευθύνης (Ε.Π.Ε.)”, vai cita sabiedrība, kas izveidota atbilstoši Grieķijas tiesību aktiem un uz ko attiecas šā likuma 2. pielikuma 8. punktā minētais nodoklis.

9. Uzņēmējsabiedrība, kas saskaņā ar Horvātijas tiesību aktiem ir “dioničko društvo”, “društvo s ograničenom odgovornošću”, un cita uzņēmējsabiedrība, kas izveidota atbilstoši Horvātijas tiesību aktiem un uz ko attiecas Horvātijas uzņēmumu peļņas nodoklis.

10. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Igaunijas tiesību aktiem ir “täisühing”, “usaldusühing”, “osaiühing”, “aktsiaselts”, “tulundusühistu”.

11. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Itālijas tiesību aktiem ir “società per azioni”, “società in accomandita per azioni”, “società a responsabilità limitata”, “società cooperativa”, “società di mutua assicurazione”, vai valsts uzņēmums, kura darbība ir pilnīgi vai galvenokārt komerciāla.

12. Sabiedrība, kas inkorporēta vai pastāv saskaņā ar Īrijas tiesību aktiem, struktūra, kas reģistrēta saskaņā ar *“Industrial and Provident Societies Act”* (Rūpnieciskās un sociālās nodrošināšanas sabiedrību aktu), būvniecības sabiedrība, kas inkorporēta saskaņā ar *“Building Societies Acts”* (Būvniecības sabiedrību aktiem), un trasta krājbankas 1989. gada *“Trustee Savings Banks Act”* (Trasta krājbanku akta) nozīmē.

13. Atbilstoši Kipras tiesību aktiem *“εταιρείες”*, kā definēts attiecīgos likumos par ienākuma nodokļiem.

14. Sabiedrība, kas inkorporēta saskaņā ar Lietuvas tiesību aktiem.

15. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Luksemburgas tiesību aktiem ir *“société anonyme”*, *“société en commandite par actions”*, *“société à responsabilité limitée”*, *“société coopérative”*, *“société coopérative organisée comme une société anonyme”*, *“association d’assurances mutuelles”*, *“association d’épargne-pension”*, *“entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l’Etat, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public”*, vai cita sabiedrība, kas izveidota atbilstoši Luksemburgas tiesību aktiem un uz ko attiecas šā likuma 2. pielikuma 16. punktā minētais nodoklis.

16. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Maltas tiesību aktiem ir *“Kumpaniji ta Responsabilita’ Limitata”*, *“Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħhom maqsum f’azzjonijiet”*.

17. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Nīderlandes tiesību aktiem ir *“naamloze vennootschap”*, *“besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”*, *“Open commanditaire vennootschap”*, *“Coöperatie”*, *“onderlinge waarborgmaatschappij”*, *“Fonds voor gemene rekening”*, *“vereniging op coöperatieve grondslag”*, *“vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt”*, vai cita sabiedrība, kas izveidota atbilstoši Nīderlandes tiesību aktiem un uz ko attiecas šā likuma 2. pielikuma 18. punktā minētais nodoklis.

18. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Polijas tiesību aktiem ir *“spółka akcyjna”*, *“spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”*, *“spółka komandytowo-akcyjna”*.

19. Komerccsabiedrība vai saskaņā ar civiltiesībām izveidota komerccsabiedrība, kooperatīvs un valsts uzņēmums, kas ir reģistrēts saskaņā ar Portugāles tiesību aktiem.

20. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Rumānijas tiesību aktiem ir *“societăți pe acțiuni”*, *“societăți în comandită pe acțiuni”*, *“societăți cu răspundere limitată”*, *“societăți în nume colectiv”*, *“societăți în comandită simplă”*.

21. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Slovākijas tiesību aktiem ir *“akciová spoločnosť”*, *“spoločnosť s ručením obmedzeným”*, *“komanditná spoločnosť”*.

22. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Slovēnijas tiesību aktiem ir *“delniška družba”*, *“komanditna družba”*, *“družba z omejeno odgovornostjo”*.

23. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Somijas tiesību aktiem ir *“osakeyhtiö/aktiebolag”*, *“osuuskunta/andelslag”*, *“säästöpankki/sparbank”*, *“vakuutusyhtiö/försäkringsbolag”*.

24. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Spānijas tiesību aktiem ir *“sociedad anónima”*, *“sociedad comanditaria por acciones”*, *“sociedad de responsabilidad limitada”*, publisko tiesību subjekts, kas darbojas saskaņā ar privāttiesībām, vai cita sabiedrība, kas izveidota atbilstoši Spānijas tiesību aktiem un uz ko attiecas šā likuma 2. pielikuma 25. punktā minētais nodoklis.

25. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Ungārijas tiesību aktiem ir *“közkereseti társaság”*, *“betéti társaság”*, *“közös vállalat”*, *“korlátolt felelősségű társaság”*, *“résztvénytársaság”*, *“egyesülés”*, *“szövetkezet”*.

26. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Vācijas tiesību aktiem ir *“Aktiengesellschaft”*, *“Kommanditgesellschaft auf Aktien”*, *“Gesellschaft mit beschränkter Haftung”*, *“Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit”*, *“Erwerbs- und Wirtschaftsgenossenschaft”*, *“Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts”*, vai cita sabiedrība, kas izveidota atbilstoši Vācijas tiesību aktiem un uz ko attiecas šā likuma 2. pielikuma 27. punktā minētais nodoklis.

27. Sabiedrība, kuras nosaukums atbilstoši Zviedrijas tiesību aktiem ir “*aktiebolag*”, “*försäkringsaktiebolag*”, “*ekonomiska föreningar*”, “*sparbanker*”, “*ömsesidiga försäkringsbolag*”.

28. Sabiedrība, kas inkorporēta saskaņā ar Padomes 2001. gada 8. oktobra regulu (EK) Nr. 2157/2001 par Eiropas uzņēmēj sabiedrības (SE) statūtiem un Padomes 2001. gada 8. oktobra direktīvu 2001/86/EK, ar ko papildina Eiropas uzņēmēj sabiedrības statūtus darbinieku iesaistīšanas jomā, un kooperatīvā sabiedrība, kas inkorporēta saskaņā ar Padomes 2003. gada 22. jūlija regulu (EK) Nr. 1435/2003 par Eiropas Kooperatīvās sabiedrības (SCE) statūtiem un Padomes 2003. gada 22. jūlija direktīvu 2003/72/EK, ar ko papildina Eiropas Kooperatīvās sabiedrības statūtus darbinieku iesaistīšanas jomā.

Eiropas Savienības dalībvalstu sabiedrību ienākuma nodokļi, uz kuru maksātājiem attiecināma šā likuma 1. panta astoņpadsmitā daļa, un šo nodokļu veidiem atbilstošā termiņa oriģinālforma dalībvalstu tiesību aktos

1. *Corporation tax* Apvienotajā Karalistē.
2. *Körperschaftsteuer* Austrijā.
3. *Impôt des sociétés/vennootschapsbelasting* Beļģijā.
4. *Корпоративен данък* Bulgārijā.
5. *Daň z příjmů právnických osob* Čehijas Republikā.
6. *Selskabsskat* Dānijā.
7. *Impôt sur les sociétés* Francijā.
8. *Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων* Grieķijā.
9. *Porez na dobit* Horvātijā.
10. *Tulumaks* Igaunijā.
11. *Imposta sul reddito della societa* Itālijā.
12. *Corporation tax* Īrijā.
13. *Φόρος εισοδήματος* Kiprā.
14. Uzņēmumu ienākuma nodoklis Latvijā.
15. *Pelno mokestis* Lietuvā.
16. *Impôt sur le revenu des collectivités* Luksemburgā.
17. *Taxxa fuq l-income* Maltā.
18. *Vennootschapsbelasting* Nīderlandē.
19. *Podatek dochodowy od osób prawnych* Polijā.
20. *Imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas* Portugālē.
21. *Impozit pe profit, impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți* Rumānijā.
22. *Daň z příjmov právnických osob* Slovākijā.
23. *Davek od dobička pravnih oseb* Slovēnijā.
24. *Yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund* Somijā.
25. *Impuesto sobre sociedades* Spānijā.
26. *Társasági adó* Ungārijā.
27. *Körperschaftsteuer* Vācijā.
28. *Statlig inkomstskatt* Zviedrijā.

291. 664L/12 Grozījumi Mikrouzņēmumu nodokļa likumā

Izdarīt Mikrouzņēmumu nodokļa likumā (Latvijas Vēstnesis, 2010, 131. nr.; 2011, 204. nr.; 2013, 194., 232. nr.; 2015, 60., 91., 248. nr.; 2016, 255. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt 1. panta 1. punkta “b” apakšpunktā skaitli “100 000” ar skaitli “40 000”.

2. Papildināt likumu ar 2.² pantu šādā redakcijā:

“2.² pants. Darbinieka nodarbināšana mikrouzņēmumā

(1) Fiziskā persona vienlaicīgi var tikt nodarbināta kā mikrouzņēmuma darbinieks tikai vienā mikrouzņēmumā.

(2) Mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, slēdzot darba līgumu, no pretendenta saņem rakstveida apliecinājumu, ka tas nav nodarbināts pie cita mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja.

(3) Valsts ieņēmumu dienests neregistrē mikrouzņēmuma darbinieku kā darba ņēmēju mikrouzņēmumā, ja tas ir nodarbināts citā mikrouzņēmumā.”

3. Aizstāt 3. panta pirmās daļas otrajā teikumā vārdus “var ietvert” ar vārdu “ietver”.

4. 4. pantā:

aizstāt pirmās daļas 2. punktā skaitli “100 000” ar skaitli “40 000”;

izteikt astoto daļu šādā redakcijā:

“(8) Ja mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs neizpilda kādu no šā likuma 1. panta 1. punkta vai 2. panta otrās, trešās vai ceturtās daļas, vai 2.² panta nosacījumiem, tas zaudē mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu ar nākamo taksācijas periodu.”

5. Izteikt 6. panta otrās daļas pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Ja mikrouzņēmumu nodokli maksājošā mikrouzņēmuma darbinieku skaits ceturksnī pārsniedz piecus darbiniekus vai nav ievēroti šā likuma 2.² panta nosacījumi, šā panta pirmajā daļā noteiktajai likmei pieskaita divus procentpunktus par katru papildus nodarbināto darbinieku vai darbinieku, kurš ir nodarbināts vairākos mikrouzņēmumos.”

6. Pārejas noteikumos:

izslēgt 21. punktu;

papildināt pārejas noteikumus ar 26., 27., 28. un 29. punktu šādā redakcijā:

“26. Mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs, piemērojot šā likuma 6. panta 3.¹ daļu 2018. un 2019. taksācijas gadā, ir tiesīgs nepiemērot šā likuma 6. panta trešo daļu apgrozījumam, kas nepārsniedz 52 000 *euro*, ja mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja pirmstaksācijas gada apgrozījums vai tā gada apgrozījums, kas ir pirms pirmstaksācijas gada, pārsniedz 40 000 *euro*.

27. Šā likuma 2.² pants attiecībā uz mikrouzņēmuma darbiniekiem, kuri ir nodarbināti pie mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja 2017. gada 31. decembrī, piemērojams no 2019. gada 1. janvāra.

28. Valsts ieņēmumu dienests līdz 2018. gada 1. februārim Elektroniskās deklarēšanas sistēmā informē mikrouzņēmumu nodokļa maksātājus, kuri 2017. gada 31. decembrī nodarbina fiziskās personas, kas nodarbinātas arī pie cita mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja, par šā likuma 2.² pantā minētajiem ierobežojumiem, norādot mikrouzņēmuma darbinieka vārdu, uzvārdu un personas kodu.

29. Grozījums šā likuma 3. panta pirmajā daļā attiecībā uz mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja pienākumu ietvert šajā daļā minēto informāciju darba līgumā attiecas uz darba līgumiem, kas tiek noslēgti pēc 2018. gada 1. janvāra.”

Likums stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 28. jūlijā.

*Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece*

Rīgā 2017. gada 8. augustā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 08.08.2017., Nr. 156.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts prezidents izsludina šādu likumu:

292. 665L/12 Grozījumi Meža likumā

Izdarīt Meža likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2000, 8. nr.; 2003, 8. nr.; 2005, 5., 10. nr.; 2006, 7. nr.; 2007, 3., 14. nr.; 2008, 24. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 76., 106., 205. nr.; 2011, 173. nr.; 2013, 31., 119., 232. nr.; 2015, 34. nr.; 2017, 128. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Termins “militārais objekts” šajā likumā lietots Nacionālo bruņoto spēku likuma izpratnē.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

2. Papildināt 4. pantu ar 2.² daļu šādā redakcijā:

“(2²) Koku ciršanas tiesības un īpašuma tiesības uz nocirstajiem kokiem militārajos objektos Aizsardzības ministrija var nodot akciju sabiedrībai “Latvijas valsts meži”.”

3. Izteikt 41. panta pirmo un otro daļu šādā redakcijā:

“(1) Platību atmežo, ja tas nepieciešams būvniecībai, derīgo izrakteņu ieguvei, lauksaimniecībā izmantojamās zemes ierīkošanai, īpaši aizsargājamo biotopu atjaunošanai, valsts sauszemes teritorijas aizsardzības un neaizskaramības nodrošināšanai vai valsts apdraudējuma situācijas novēršanai militārajos objektos un to aizsargjoslās un ja personai ir izdots kompetentas institūcijas administratīvais akts, kas tai piešķir tiesības veikt minētās darbības, un persona ir kompensējusi valstij ar atmežošanas izraisīto negatīvo seku novēršanu saistītos izdevumus.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētā kompensācija neattiecas uz personu, kura mežā veic meža infrastruktūras objektu būvniecību un īpaši aizsargājamo biotopu atjaunošanu, un uz personu, kuras īpašumā esošo platību atmežo valsts sauszemes teritorijas aizsardzības un neaizskaramības nodrošināšanai vai valsts apdraudējuma situācijas novēršanai militārajos objektos un to aizsargjoslās.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 27. jūlijā.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja **I. Mūrniece**

Rīgā 2017. gada 8. augustā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 08.08.2017., Nr. 156.

293. 666L/12 Nodokļu maksātājiem nokavējuma naudas un soda naudas dzēšanai paredzētā atbalsta likums

1. pants. Likumā lietotie termini

(1) Likumā lietotie termini atbilst likumā “Par nodokļiem un nodevām” lietotajiem terminiem, ja šajā likumā nav noteikts citādi.

(2) Likumā lietoti arī šādi termini:

- 1) **atbalsts nokavējuma naudas un soda naudas dzēšanai** (turpmāk — atbalsts) — vienu reizi veicams pasākums nokavējuma naudas un soda naudas dzēšanai attiecībā uz tiem nodokļu maksātājiem, kuri līdz noteiktam datumam samaksā atbalsta pamatparādu;
- 2) **atbalsta pamatparāds** — nodokļu pamatparāds, kas:
 - a) attiecībā uz fizisko personu noteikts sadalījumā pa nodokļu veidiem pēc stāvokļa dienā, kad iesniegts iesniegums par pieteikšanos atbalstam,
 - b) attiecībā uz juridisko personu nepārsniedz nodokļu pamatparāda apmēru pēc stāvokļa 2017. gada 1. jūnijā un nav samaksāts līdz dienai, kad iesniegts iesniegums par pieteikšanos atbalstam. Attiecībā uz šā likuma 4. panta otrajā daļā noteikto: gadījumā, kad nodokļu maksātājam nodokļu revīzijas (audita) vai datu atbilstības pārbaudes rezultātā ir papildus aprēķināti nodokļu maksājumi, nodokļu pamatparāda apmērs nepārsniedz nodokļu pamatparāda apmēra pēc stāvokļa 2017. gada 1. jūnijā un lēmumā par nodokļu revīzijas (audita) vai datu atbilstības pārbaudes rezultātiem noteikto maksājumu kopsummu.

2. pants. Likuma mērķis

Likuma mērķis ir, īstenojot vienu reizi veicamu pasākumu, atvieglot nodokļu maksātājiem radušos nodokļu parāda slogu un palielināt budžeta ieņēmumus.

3. pants. Atbalsta objekti

Atbalsts ir attiecināms uz šādiem nodokļu veidiem:

- 1) iedzīvotāju ienākuma nodoklis;
- 2) uzņēmumu ienākuma nodoklis;
- 3) pievienotās vērtības nodoklis;
- 4) valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas;
- 5) akcīzes nodoklis;
- 6) muitas nodoklis;
- 7) dabas resursu nodoklis;
- 8) izložu un azartspēļu nodoklis;
- 9) elektroenerģijas nodoklis;
- 10) mikrouzņēmumu nodoklis;
- 11) transportlīdzekļa ekspluatācijas nodoklis;
- 12) uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodoklis;
- 13) subsidētās elektroenerģijas nodoklis.

4. pants. Atbalsta subjekti

(1) Atbalstam var pieteikties nodokļu maksātājs, kuram ir atbalsta pamatparāds vismaz vienā no šā likuma 3. pantā minētajiem nodokļu veidiem.

(2) Atbalstam var pieteikties arī nodokļu maksātājs, ja tam pirms atbalsta uzsākšanas dienas ir paziņots par nodokļu revīzijas (audita) vai datu atbilstības pārbaudes veikšanu.

(3) Nodokļu maksātājam nav tiesību pieteikties uz atbalstu, ja pastāv kāds no šādiem nosacījumiem:

- 1) attiecībā uz to ir pieņemts lēmums par nodokļu maksātāja (vai tā struktūrvienības, kurā noticis pārkāpums) saimnieciskās darbības apturēšanu;
- 2) tas izslēgts no Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra, izņemot gadījumu, ja tas izslēgts, pamatojoties uz nodokļu maksātāja iesniegumu par tā izslēgšanu no Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistra;
- 3) kāda no nodokļu maksātāja amatpersonām ir iekļauta riska personu sarakstā vai nodokļu maksātāja adrese ir iekļauta riska adrešu sarakstā;
- 4) tiesa ar nolēmumu attiecībā uz to ir pasludinājusi maksātnespējas procesu.

(4) Atbalstu nepiešķir nodokļu maksātājam attiecībā uz nodokļu atbalsta pasākuma maksājumu, kurš bijis noteikts saskaņā ar Nodokļu atbalsta pasākuma likumā noteikto kārtību un par kuru Valsts ieņēmumu dienests pieņēmis lēmumu par nodokļu atbalsta pasākuma piemērošanu attiecībā uz nodokļiem, un šā lēmuma izpildi Valsts ieņēmumu dienests joprojām kontrolē.

(5) Ja nodokļu maksātājam ir pasludināts ārpustiesas tiesiskās aizsardzības process vai ierosināts tiesiskās aizsardzības process, pieteikšanās atbalstam ir pieļaujama tiklīdz, ciktāl tā nav pretrunā ar maksātnespēju reglamentējošos normatīvajos aktos paredzēto regulējumu, izņemot gadījumu, kad dalība atbalstā nodrošina nodokļu maksātājam labvēlīgākus nosacījumus un šie nosacījumi neierobežo citu kreditoru tiesības vairāk, nekā tas nepieciešams tiesiskās aizsardzības procesa pasākumu plāna sekmīgai īstenošanai.

5. pants. Atbalsta administrēšana

(1) Atbalstu administrē Valsts ieņēmumu dienests.

(2) Lai pieteiktos atbalstam, nodokļu maksātājs iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam iesniegumu par pieteikšanos atbalstam.

(3) Valsts ieņēmumu dienests pēc šā panta otrajā daļā minētā iesnieguma izskatīšanas pieņem vienu no šādiem lēmumiem:

- 1) lēmumu par atbalsta piemērošanu;
- 2) lēmumu par atteikumu piemērot atbalstu.

(4) Valsts ieņēmumu dienests pieņem šā panta trešajā daļā minēto lēmumu 21 dienas laikā no dienas, kad saņemts iesniegums par pieteikšanos atbalstam.

(5) Lēmums par atbalsta piemērošanu stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

(6) Ja nodokļu maksātājs ir iesniedzis Valsts ieņēmumu dienestam precizētu nodokļa deklarāciju, kas attiecas uz nodokli, kura samaksas termiņš iestājies līdz atbalsta pamatparāda noteikšanas datumam, šā panta ceturtajā daļā noteiktais termiņš pagarināms par nodokļu normatīvajos aktos noteikto dienu skaitu nodokļu administrēšanas pasākumu veikšanai.

(7) Valsts ieņēmumu dienests lēmumā par atbalsta piemērošanu norāda šādu informāciju sadalījumā pa nodokļu veidiem:

- 1) atbalsta pamatparāds;
- 2) ar atbalsta pamatparādu saistītā nokavējuma nauda;
- 3) ar atbalsta pamatparādu saistītā soda nauda, ja tāda ir aprēķināta;

4) atbalsta pamatparāda samaksas termiņi.

(8) Lēmums par samaksas termiņa pagarinājuma piešķiršanu vai par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi, ar kuru likuma “Par nodokļiem un nodevām” 24. pantā vai 26. panta vienpadsmitajā daļā noteiktajā kārtībā tika pagarināts nodokļu maksājuma samaksas termiņš, tā neizpildītajā daļā zaudē spēku ar dienu, kad pieņemts lēmums par atbalsta piemērošanu. Vienošanās līgums, kuru Valsts ieņēmumu dienests un nodokļu maksātājs noslēdzis atbilstoši likuma “Par nodokļiem un nodevām” 41. pantā noteiktajam regulējumam, tā neizpildītajā daļā zaudē spēku ar dienu, kad pieņemts lēmums par atbalsta piemērošanu.

(9) Vienošanās līgumam tā neizpildītajā daļā zaudējot spēku ar dienu, kad pieņemts lēmums par atbalsta piemērošanu, nodokļu maksātāja vienošanās līgumā izteiktā piekrišana izbeigt tiesisku strīdu par datu atbilstības pārbaudes un nodokļu revīzijas (audita) rezultātā aprēķinātajiem papildu maksājumiem budžetā vai par konstatēto no budžeta atmaksājamās summas nepamatotu palielināšanu paliek spēkā.

6. pants. Atbalsta uzsākšanas un pabeigšanas diena

(1) Atbalsts tiek uzsākts 2017. gada 1. oktobrī.

(2) Valsts ieņēmumu dienests veic šādas darbības:

- 1) informē nodokļu maksātāju par atbalstu nokavējuma naudas un soda naudas dzēšanai;
- 2) konsultē nodokļu maksātāju par iesnieguma sagatavošanu, lai pieteiktos atbalstam, un atbalsta kārtību.

(3) Nodokļu maksātājam ir tiesības iesniegt iesniegumu par pieteikšanos atbalstam triju mēnešu laikā pēc šā panta pirmajā daļā noteiktā datuma.

(4) Ja pirms atbalsta uzsākšanas dienas nodokļu maksātājam ir paziņots par nodokļu revīzijas (audita) vai datu atbilstības pārbaudes veikšanu, par atbalsta uzsākšanas dienu šim nodokļu maksātājam uzskatāma nākamā diena pēc tam, kad nodokļu administrācija paziņojusi lēmumu par nodokļu revīzijas (audita) vai datu atbilstības pārbaudes rezultātiem. Ja nodokļu maksātājam lēmumā par nodokļu revīzijas (audita) vai par datu atbilstības pārbaudes rezultātiem aprēķinātā nodokļu maksājuma samaksas termiņš iestāties līdz 2017. gada 25. decembrim, iesniegumu par pieteikšanos atbalstam iesniedz, ievērojot šā panta trešajā daļā noteikto iesnieguma iesniegšanas nosacījumu.

(5) Ministru kabinets nosaka veidlapas paraugu iesniegumam par pieteikšanos atbalstam, kā arī atbalsta ietvaros veicamā atbalsta pamatparāda ieskaitīšanas kārtību.

(6) Valsts ieņēmumu dienesta lēmumā par atbalsta piemērošanu norādītais atbalsta pamatparāda samaksas termiņš nedrīkst būt garāks par 2019. gada 31. decembri.

7. pants. Deklarāciju precizējumi

(1) Triju mēnešu laikā no atbalsta uzsākšanas datuma, pirms Valsts ieņēmumu dienestam iesniegts iesniegums par pieteikšanos atbalstam, nodokļu maksātājam ir tiesības precizēt nodokļu deklarācijas, kurās nodokļu maksājuma samaksas termiņš ir noteikts līdz atbalsta pamatparāda noteikšanas datumam, ņemot vērā likuma “Par nodokļiem un nodevām” 16. panta 6. punktā noteikto ierobežojumu. Valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas tiek precizētas likumā “Par valsts sociālo apdrošināšanu” noteiktajā kārtībā.

(2) Pēc tam kad Valsts ieņēmumu dienestam iesniegts iesniegums par pieteikšanos atbalstam, nodokļu maksātājam nav tiesību iesniegt deklarāciju precizējumus attiecībā uz atbalsta pamatparādu.

8. pants. Atbalsta pamatparāda samaksas termiņa pagarinājums

(1) Nodokļu maksātājam iesniegumā par pieteikšanos atbalstam ir tiesības lūgt atbalsta pamatparāda samaksas termiņa pagarinājumu.

(2) Atbalsta ietvaros Valsts ieņēmumu dienestam ir tiesības piešķirt samaksas termiņa pagarinājumu atbilstoši šādiem ierobežojumiem:

- 1) atbalsta pamatparāds sadalāms vienādās daļās, un tas maksājams reizi mēnesī;
- 2) atbalsta pamatparāda samaksas termiņš var tikt pagarināts līdz 24 mēnešiem;
- 3) atbalsta pamatparāda mēneša maksājums ir vismaz četri procenti no parāda kopsummas katrā no šā likuma 3. pantā minētajiem nodokļu veidiem, bet ne mazāks kā 100 *euro* juridiskajai personai un 15 *euro* fiziskajai personai no kopējā atbalsta pamatparāda summas.

(3) Nodokļu pamatparādam, kura samaksas termiņš ir pagarināts atbalsta ietvaros, likuma "Par nodokļiem un nodevām" 29. panta otrajā daļā noteiktā nokavējuma nauda atbalsta ietvaros netiek piemērota.

9. pants. Atbalsta ietvaros veicamie maksājumi

(1) Nodokļu maksātājs saskaņā ar Valsts ieņēmumu dienesta lēmumu par atbalsta piemērošanu veic atbalsta pamatparāda samaksu likuma "Par nodokļiem un nodevām" 23.¹ pantā noteiktajā kārtībā.

(2) Ja nodokļu maksātājs neveic pēc kārtas divus maksājumus lēmumā par atbalsta piemērošanu noteiktajos termiņos un apmērā vai neveic kārtējos nodokļu maksājumus nodokļu likumos noteiktajos termiņos, vai noteiktajos termiņos neveic nodokļu maksājumus, kuru samaksas termiņš pagarināts likuma "Par nodokļiem un nodevām" 24. pantā un 26. panta vienpadsmitajā daļā noteiktajā kārtībā, vai neveic citus maksājumus valsts budžetā, kuriem iestājies samaksas termiņš:

- 1) Valsts ieņēmumu dienests atceļ lēmumu par atbalsta piemērošanu;
- 2) atbalsta pamatparāda atlikumam tiek atjaunota nokavējuma nauda pilnā apmērā no dienas, kad pieņemts lēmums par atbalsta piemērošanu;
- 3) tiek saglabāta soda nauda pilnā apmērā, ja tāda ir aprēķināta.

10. pants. Nokavējuma naudas un soda naudas dzēšana

Ja nodokļu maksātājs samaksā atbalsta pamatparādu, Valsts ieņēmumu dienests 21 dienas laikā no dienas, kad atbalsta pamatparāds samaksāts pilnā apmērā, pieņem lēmumu par nokavējuma naudas dzēšanu attiecībā uz atbalsta pamatparādu un soda naudas dzēšanu, ja tāda ir aprēķināta, attiecībā uz atbalsta pamatparādu.

11. pants. Nokavēto nodokļu maksājumu piedziņa

(1) Nodokļu maksātājam, kura nokavēto nodokļu maksājumu piedziņa uzsākta likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteiktajā kārtībā, ir tiesības pieteikties atbalstam. Nodokļu maksātājs sedz lēmuma par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu izpildes izdevumus.

(2) Ja atbalsta pamatparāds, ar to saistītā nokavējuma nauda un soda nauda ir nodota tiesu izpildītājam piedziņai, Valsts ieņēmumu dienests, saņemot nodokļu maksātāja iesniegumu par pieteikšanos atbalstam, nosūta pieprasījumu zvērinātam tiesu izpildītājam, lai viņš sniedz informāciju par to, vai nodokļu maksātājs ir samaksājis lēmuma par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu izpildes izdevumus.

(3) Ja nodokļu maksātājs nav samaksājis šā panta pirmajā daļā minētos piedziņas izpildes izdevumus, Valsts ieņēmumu dienests pieņem lēmumu par atteikumu piemērot atbalstu.

(4) Atbalsta laikā neuzsāk izpildes lietvedību par nokavēto nodokļu maksājumu piedziņu, bet uzsākto lietvedību aptur attiecībā uz tiem nodokļu parādiem, par kuriem Valsts ieņēmumu dienests ir pieņēmis lēmumu par atbalsta piemērošanu. Šādā gadījumā likuma “Par nodokļiem un nodevām” 26.¹ pantā minētie nodokļu administrācijas lēmumu izpildes nodrošinājuma līdzekļi tiek saglabāti.

(5) Ja lēmums par atbalsta piemērošanu ir zaudējis spēku, nokavētie nodokļu maksājumi tiek piedzīti likumā “Par nodokļiem un nodevām” noteiktajā kārtībā.

12. pants. Valsts ieņēmumu dienesta lēmumu apstrīdēšana un pārsūdzēšana

(1) Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas lēmumu, kas pieņemts atbalsta ietvaros, var apstrīdēt, iesniedzot iesniegumu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram Administratīvā procesa likuma D daļā sūdzības iesniegšanai par piespiedu izpildes darbību noteiktajā termiņā.

(2) Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora lēmumu var pārsūdzēt tiesā Administratīvā procesa likuma D daļā sūdzības iesniegšanai par piespiedu izpildes darbību noteiktajā termiņā.

(3) Uz Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonas lēmumu, kas pieņemts atbalsta ietvaros, attiecināms likuma “Par nodokļiem un nodevām” 38. pantā minētais pierādījumu nodrošināšanas pienākums.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 27. jūlijā.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 8. augustā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 08.08.2017., Nr. 156.

294. 667L/12 Grozījumi Pievienotās vērtības nodokļa likumā

Izdarīt Pievienotās vērtības nodokļa likumā (Latvijas Vēstnesis, 2012, 197. nr.; 2013, 27., 194., 232., 237. nr.; 2014, 123. nr.; 2015, 42., 248., 251. nr.; 2016, 120., 241. nr.; 2017, 90. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt 34. panta desmitajā daļā skaitli “50 000” ar skaitli “40 000”.

2. Aizstāt 59. panta pirmajā daļā skaitli “50 000” ar skaitli “40 000”.

3. Aizstāt 77. pantā skaitli “50 000” ar skaitli “40 000”.

4. 84. pantā:

aizstāt ceturtajā daļā skaitļus un vārdus “143.² un 143.³ pantā” ar skaitļiem un vārdiem “143.², 143.³, 143.⁴ un 143.⁵ pantā”;

aizstāt vienpadsmitajā daļā skaitli “50 000” ar skaitli “40 000”.

5. 92. panta pirmajā daļā:

aizstāt 6. punktā skaitļus un vārdus “143., 143.¹, 143.² un 143.³ pantu” ar skaitļiem un vārdiem “142., 143., 143.¹, 143.², 143.³, 143.⁴ un 143.⁵ pantu”;

aizstāt 7. punktā skaitļus un vārdus “142. un 143. pantu” ar skaitļiem un vārdiem “142., 143. un 143.⁴ pantu”.

6. 97. pantā:

aizstāt ceturtajā daļā skaitļus un vārdus “142. un 143. pantu” ar skaitļiem un vārdiem “142., 143. un 143.⁴ pantu”;

aizstāt piektajā daļā skaitļus un vārdus “143., 143.¹, 143.² un 143.³ pantu” ar skaitļiem un vārdiem “142., 143., 143.¹, 143.², 143.³, 143.⁴ un 143.⁵ pantu”.

7. Aizstāt 109. panta piektās daļas 4. punktā skaitļus un vārdus “143.² un 143.³ pantā” ar skaitļiem un vārdiem “143.², 143.³, 143.⁴ un 143.⁵ pantā”.

8. 115. pantā:

aizstāt pirmās daļas 1. punktā skaitli “50 000” ar skaitli “40 000”;

aizstāt piektajā daļā skaitli “50 000” ar skaitli “40 000”.

9. Aizstāt 119. panta otrajā daļā skaitli “50 000” ar skaitli “40 000”.

10. 124. pantā:

aizstāt ceturtajā daļā skaitļus un vārdus “142. un 143. pantu” ar skaitļiem un vārdiem “142., 143. un 143.⁴ pantu”;

aizstāt piektajā daļā skaitļus un vārdus “143., 143.¹, 143.² un 143.³ pantu” ar skaitļiem un vārdiem “142., 143., 143.¹, 143.², 143.³, 143.⁴ un 143.⁵ pantu”.

11. Aizstāt 129. panta trešajā daļā skaitļus un vārdus “143.² vai 143.³ pantā” ar skaitļiem un vārdiem “143.², 143.³, 143.⁴ vai 143.⁵ pantā”.

12. Izteikt 142. pantu šādā redakcijā:

“142. pants. Īpašs nodokļa piemērošanas režīms būvniecības pakalpojumiem un būvizstrādājumu piegādei

(1) Šā panta izpratnē būvniecības pakalpojumi ir jebkura būvdarbu veikšana, kā arī būvniecības pakalpojumu līgumā ietvertā visu veidu projektēšana.

(2) Nodokli par būvniecības pakalpojumiem, kas sniegti iekšzemē, valsts budžetā maksā būvniecības pakalpojumu saņēmējs, ja būvniecības pakalpojumu sniedzējs un būvniecības pakalpojumu saņēmējs ir reģistrēti nodokļa maksātāji.

(3) Šā panta otrajā daļā noteikto kārtību piemēro arī valsts vai pašvaldības iestāde vai pašvaldība, kas ir reģistrēta Valsts ieņēmumu dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā saskaņā ar šā likuma 55. panta pirmo daļu vai 58. panta pirmo daļu un saņem šā panta ceturtajā daļā minētos būvniecības pakalpojumus saskaņā ar Publisko iepirkumu likumā noteikto iepirkuma procedūru vai kā publiskais partneris saskaņā ar Publiskās un privātās partnerības likumu.

(4) Šā panta otrajā daļā noteikto kārtību piemēro būvniecības pakalpojumiem.

(5) Sniegtā būvniecības pakalpojuma vērtībā iekļauj izmaksas, kas ir tieši saistītas ar konkrētā pakalpojuma sniegšanu (tai skaitā būvizstrādājumu, konstrukciju vai iekārtu, kas ir būves neatņemama sastāvdaļa, vai citu normatīvajos aktos būvniecības jomā paredzēto iekārtu iegādes un uzstādīšanas vērtību, būvniecības instrumentu, mehānismu vai tehnoloģisko iekārtu nomas vērtību).

(6) Būvniecības pakalpojuma sniedzējs izraksta būvniecības pakalpojuma saņēmējam nodokļa rēķinu, kurā norāda sniegtā būvniecības pakalpojuma vērtību bez nodokļa.

(7) Būvniecības pakalpojuma saņēmējs samaksā būvniecības pakalpojuma sniedzējam nodokļa rēķinā norādīto būvniecības pakalpojuma vērtību.

(8) Šā panta izpratnē būvizstrādājumu piegāde ir ikviena iestrādāšanai būvē paredzēta izstrādājuma un rūpnieciski izgatavotas konstrukcijas piegāde.

(9) Nodokli par šā panta astotajā daļā minēto būvizstrādājumu piegādi, kas veikta iekšzemē, valsts budžetā maksā būvizstrādājumu saņēmējs, ja būvizstrādājumu piegādātājs un būvizstrādājumu saņēmējs ir reģistrēti nodokļa maksātāji.

(10) Būvizstrādājumu piegādātājs izraksta būvizstrādājumu saņēmējam nodokļa rēķinu, kurā norāda piegādāto būvizstrādājumu vērtību bez nodokļa.

(11) Būvizstrādājumu saņēmējs samaksā būvizstrādājumu piegādātājam nodokļa rēķinā norādīto būvizstrādājumu vērtību.

(12) Būvniecības pakalpojuma saņēmējs par saņemto pakalpojumu un būvizstrādājumu saņēmējs par saņemtajām precēm maksā, izmantojot bezskaidras naudas norēķinus.”

13. 143.¹ pantā:

izteikt panta nosaukumu šādā redakcijā:

“143.¹ pants. Īpašs nodokļa piemērošanas režīms mobilo telefonu, planšetdatoru, klēpj datoru, integrālās shēmas ierīču un spēļu konsoļu piegādēm”;

papildināt otro daļu ar 4. punktu šādā redakcijā:

“4) spēļu konsolēm.”

14. Papildināt likumu ar 143.⁴ un 143.⁵ pantu šādā redakcijā:

“143.⁴ pants. Īpašs nodokļa piemērošanas režīms metālizstrādājumu piegādei un ar to saistītiem pakalpojumiem

(1) Nodokli par Ministru kabineta noteikto metālizstrādājumu piegādi, kas veikta iekšzemē, valsts budžetā maksā metālizstrādājumu saņēmējs, ja metālizstrādājumu piegādātājs un metālizstrādājumu saņēmējs ir reģistrēti nodokļa maksātāji.

(2) Nodokli par Ministru kabineta noteiktajiem ar metālizstrādājumu piegādi saistītajiem pakalpojumiem, kas sniegti iekšzemē, valsts budžetā maksā pakalpojumu saņēmējs, ja pakalpojumu sniedzējs un pakalpojumu saņēmējs ir reģistrēti nodokļa maksātāji.

(3) Metālizstrādājumu piegādātājs izraksta metālizstrādājumu saņēmējam nodokļa rēķinu, kurā piegādāto metālizstrādājumu vērtību norāda bez nodokļa.

(4) Metālizstrādājumu saņēmējs samaksā metālizstrādājumu piegādātājam nodokļa rēķinā norādīto metālizstrādājumu vērtību.

(5) Ar metālizstrādājumu piegādi saistīta pakalpojuma sniedzējs izraksta pakalpojuma saņēmējam nodokļa rēķinu, kurā sniegtā pakalpojuma vērtību norāda bez nodokļa.

(6) Ar metālizstrādājumu piegādi saistīta pakalpojuma saņēmējs samaksā pakalpojuma sniedzējam nodokļa rēķinā norādīto pakalpojuma vērtību.

(7) Metālizstrādājumu saņēmējs par saņemtajām precēm un ar metālizstrādājumu piegādi saistīto pakalpojumu saņēmējs par saņemtajiem pakalpojumiem maksā, izmantojot bezskaidras naudas norēķinus.

(8) Ministru kabinets nosaka:

- 1) to preču piegādes, kuras uzskata par metālizstrādājumiem atbilstoši Kombinētās nomenklatūras kodiem, kas noteikti Padomes 1987. gada 23. jūlija regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu I pielikumā un tās grozījumos;
- 2) ar metālizstrādājumu piegādi saistītos pakalpojumus.

143.⁵ pants. Īpašs nodokļa piemērošanas režīms sadzīves elektronisko iekārtu un sadzīves elektriskās aparatūras piegādei

(1) Nodokli par Ministru kabineta noteikto sadzīves elektronisko iekārtu un sadzīves elektriskās aparatūras piegādi, kas veikta iekšzemē, valsts budžetā maksā preču saņēmējs, ja preču piegādātājs un preču saņēmējs ir reģistrēti nodokļa maksātāji.

(2) Šā panta pirmajā daļā minēto preču piegādātājs izraksta preču saņēmējam nodokļa rēķinu, kurā piegādāto preču vērtību norāda bez nodokļa.

(3) Šā panta pirmajā daļā minēto preču saņēmējs samaksā preču piegādātājam nodokļa rēķinā norādīto preču vērtību.

(4) Šā panta pirmajā daļā minēto preču saņēmējs par saņemtajām precēm maksā, izmantojot bezskaidras naudas norēķinus.

(5) Ministru kabinets nosaka preces, kuras uzskata par sadzīves elektroniskajām iekārtām un sadzīves elektrisko aparatūru atbilstoši Kombinētās nomenklatūras kodiem, kas noteikti Padomes 1987. gada 23. jūlija regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu I pielikumā un tās grozījumos.”

Likums stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 27. jūlijā.

*Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece*

Rīgā 2017. gada 8. augustā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 08.08.2017., Nr. 156.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

295. 668L/12 Grozījumi likumā “Par izložu un azartspēļu nodevu un nodokli”

Izdarīt likumā “Par izložu un azartspēļu nodevu un nodokli” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 14. nr.; 1995, 22. nr.; 1997, 9. nr.; 1999, 17., 24. nr.; 2001, 15., 24. nr.; 2003, 2., 15., 20., 23. nr.; 2005, 14. nr.; 2007, 8. nr.; 2009, 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2011, 65., 204. nr.; 2013, 194. nr.; 2015, 248. nr.; 2016, 241. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 1. pantu ar vārdiem “un kapitālsabiedrība, kas īsteno video filmēšanu, reālā laikā un vietā izspēlētai azartspēlei, izmantojot azartspēļu aprīkojumu — kāršu, kauliņu spēles un ruletes (cilindriskās spēles) galdus, sniedzot programmēšanas un datu straumēšanas pakalpojumus, nodrošinot video tiešsaisti trešajām personām”.

2. 3. pantā:

aizstāt pirmās daļas 1. un 2. punktā skaitli “18 000” ar skaitli “23 400”;

aizstāt pirmās daļas 3. punktā skaitli “3204” ar skaitli “4164”;

papildināt pirmo daļu ar 4. punktu šādā redakcijā:

“4) kāršu, kauliņu spēles un ruletes (cilindriskās spēles) galds, kas tiek izmantots azartspēļu video tiešsaistei ar trešajām personām, — par katru galdu — 11 700 *euro*.”

Likums stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 27. jūlijā.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 8. augustā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 08.08.2017., Nr. 156.

296. 669L/12 Grozījumi likumā “Par akcīzes nodokli”

Izdarīt likumā “Par akcīzes nodokli” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2003, 23. nr.; 2004, 8., 10. nr.; 2005, 2., 10., 24. nr.; 2007, 3., 24. nr.; 2008, 24. nr.; 2009, 2., 14., 21. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200. nr.; 2010, 68., 136., 183., 206. nr.; 2011, 65., 204. nr.; 2013, 186., 232. nr.; 2014, 257. nr.; 2015, 97., 124., 248. nr.; 2016, 100., 241. nr.; 2017, 59. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 12. panta pirmo un otro daļu šādā redakcijā:

“(1) Alkoholiskajiem dzērieniem nodokli aprēķina pēc šādām likmēm:

- 1) alum (par 100 litriem) — 8,1 *euro* par katru absolūtā spirta tilpumprocentu, kas izteikts ar precizitāti līdz vienai desmitdaļai, bet ne mazāk kā 14,9 *euro* par 100 litriem alus;
- 2) vīnam (par 100 litriem) — 111 *euro*;
- 3) raudzētajiem dzērieniem (par 100 litriem):
 - a) ar absolūtā spirta saturu līdz 6 tilpumprocentiem (ieskaitot) — 64 *euro*,
 - b) ar absolūtā spirta saturu virs 6 tilpumprocentiem — 111 *euro*;
- 4) starpproduktiem (par 100 litriem):
 - a) ar absolūtā spirta saturu līdz 15 tilpumprocentiem (ieskaitot) — 111 *euro*,
 - b) ar absolūtā spirta saturu no 15 tilpumprocentiem (neieskaitot) līdz 22 tilpumprocentiem (ieskaitot) — 185 *euro*;
- 5) pārējiem alkoholiskajiem dzērieniem (par 100 litriem absolūtā spirta) — 2025 *euro*.

(2) Patstāvīgo mazo alus darītavu saražotajam alum (par 100 litriem) nodokli aprēķina par katru absolūtā spirta tilpumprocentu, kas izteikts ar precizitāti līdz vienai desmitdaļai, pēc šādām likmēm:

- 1) par vienā kalendāra gadā saražotajiem pirmajiem 10 tūkstošiem hektolitru alus — 50 procenti no šā panta pirmās daļas 1. punktā noteiktās likmes, bet ne mazāk kā 14,9 *euro* par 100 litriem alus;
- 2) par pārējo vienā kalendāra gadā saražoto alu — pēc šā panta pirmās daļas 1. punktā noteiktās likmes, bet ne mazāk kā 14,9 *euro* par 100 litriem alus.”

2. Izteikt 13. panta pirmo un 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1) Tabakas izstrādājumiem nodokli aprēķina pēc šādām likmēm:

- 1) cigāriem un cigarillām (par 1000 cigāriem vai cigarillām) — 95,2 *euro*;
- 2) cigaretēm:
 - a) 78,7 *euro* par 1000 cigaretēm,
 - b) 20 procenti no maksimālās mazumtirdzniecības cenas;
- 3) smēķējamai tabakai (par 1000 gramiem tabakas):
 - a) smalki sagrieztai tabakai cigarešu uztīšanai — 75 *euro*,
 - b) citai smēķējamai tabakai — 75 *euro*;
- 4) tabakas lapām — 75 *euro* (par 1000 gramiem tabakas lapu);

5) karsējamai tabakai — 75 *euro* (par 1000 gramiem karsējamās tabakas).

(1¹) Summējot lielumus, kas iegūti, piemērojot šā panta pirmās daļas 2. punkta “a” un “b” apakšpunktā cigaretēm noteiktās likmes, aprēķinātais nodoklis nedrīkst būt mazāks kā 114,7 *euro* par 1000 cigaretēm.”

3. 14. pantā:

izteikt pirmās daļas ievaddaļu un 1., 2., 3., 4., 5. un 6. punktu šādā redakcijā:

“(1) Naftas produktiem, izņemot šā panta otrajā, trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā minētos gadījumus, nodokli aprēķina pēc šādām likmēm:

- 1) svinu nesaturošam benzīnam, tā aizstājējproduktiem un komponentiem (par 1000 litriem) — 509 *euro*;
- 2) svinu saturošam benzīnam, tā aizstājējproduktiem un komponentiem (par 1000 litriem) — 594 *euro*;
- 3) petrolejai, tās aizstājējproduktiem un komponentiem (par 1000 litriem) — 414 *euro*;
- 4) dīzeļdegvielai (gāzeļļai), tās aizstājējproduktiem un komponentiem (par 1000 litriem) — 414 *euro*;
- 5) naftas gāzēm un pārējiem gāzveida ogļūdeņražiem (par 1000 kilogramiem) — 285 *euro*;
- 6) degvieleļļai, kuras kolorimetriskais indekss ir mazāks par 2,0 un kinemātiskā viskozitāte 50°C ir mazāka par 25 mm²/s, tās aizstājējproduktiem un komponentiem, izņemot šīs daļas 7. punktā minētās degvieleļļas (par 1000 litriem) — 414 *euro*;”;

izteikt 2.² daļu šādā redakcijā:

“(2²) Dīzeļdegvielai (gāzeļļai) un tādai dīzeļdegvielai (gāzeļļai), kurai ir pievienota no rapšu sēklām iegūta biodīzeļdegviela un attiecīgie naftas produkti tiek iezīmēti (marķēti) saskaņā ar šā likuma 28. pantu, ja tos izmanto atbilstoši šā likuma 18. panta piektajā daļā minētajam veidam, mērķiem un nosacījumiem, nodokli par 1000 litriem aprēķina 15 procentu apmērā no šā panta pirmās daļas 4. punktā noteiktās likmes.”;

aizstāt trešās daļas ievaddaļā vārdus un skaitli “pēc likmes 131 *euro*” ar skaitļiem un vārdiem “30 procentu apmērā no šā panta pirmās daļas 1. punktā noteiktās likmes”.

4. Papildināt 32. panta sestās daļas 1. punktu pēc vārda “nosacījumus” ar vārdiem “un kritērijus”.

5. Pārejas noteikumos:

izteikt pārejas noteikumu 55. punktu šādā redakcijā:

“55. Šā likuma 13. panta pirmās daļas 1. punktā noteikto nodokļa likmi (95,2 *euro* par 1000 cigāriem vai cigarillām) cigāriem un cigarillām piemēro ar 2020. gada 1. janvāri.”;

papildināt pārejas noteikumu 56. punktu ar 7. apakšpunktu šādā redakcijā:

- “7) no 2019. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 31. decembrim — 88 *euro* par 1000 cigāriem vai cigarillām.”;

izteikt pārejas noteikumu 57. punktu šādā redakcijā:

“57. Šā likuma 13. panta pirmās daļas 2. punkta “a” un “b” apakšpunktā noteikto nodokļa likmi cigaretēm (78,7 *euro* par 1000 cigaretēm un 20 procentu apmērā no maksimālās mazumtirdzniecības cenas), kā arī šā likuma 13. panta 1.¹ daļā noteikto nodokļa minimālo līmeni cigaretēm (114,7 *euro* par 1000 cigaretēm) piemēro ar 2019. gada 1. jūliju.”;

papildināt pārejas noteikumu 58. punktu ar 8. apakšpunktu šādā redakcijā:

- “8) no 2018. gada 1. jūlija līdz 2019. gada 30. jūnijam — summējot lielumus, kas iegūti, piemērojot šā punkta “a” un “b” apakšpunktā minētās nodokļa likmes, bet aprēķinātais nodoklis nedrīkst būt mazāks kā 109,2 *euro* par 1000 cigaretēm:
- a) 74,6 *euro* par 1000 cigaretēm,
 - b) 20 procenti no maksimālās mazumtirdzniecības cenas.”;

izteikt pārejas noteikumu 59. punktu šādā redakcijā:

“59. Šā likuma 13. panta pirmās daļas 3. punkta “a” apakšpunktā noteikto nodokli smalki sagrieztai tabakai cigarešu uztīšanai (75 *euro* par 1000 gramiem tabakas), “b” apakšpunktā noteikto nodokli citai smēķējamai tabakai (75 *euro* par 1000 gramiem tabakas), 4. punktā noteikto nodokli tabakas lapām (75 *euro* par 1000 gramiem tabakas lapu) un 5. punktā noteikto nodokli karsējamai tabakai (75 *euro* par 1000 gramiem karsējamās tabakas) piemēro ar 2020. gada 1. janvāri.”;

papildināt pārejas noteikumu 60. punktu ar 7. apakšpunktu šādā redakcijā:

- “7) no 2019. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 31. decembrim — 70 *euro* par 1000 gramiem attiecīgā tabakas izstrādājuma.”;

izteikt pārejas noteikumu 78. punktu šādā redakcijā:

“78. Šā likuma 12. panta pirmās daļas 1. punktā noteikto nodokļa likmi alum (par 100 litriem) — 8,1 *euro* par katru absolūtā spirta tilpumprocentu, kas izteikts ar precizitāti līdz vienai desmitdaļai, bet ne mazāk kā 14,9 *euro* par 100 litriem alus, kā arī šā likuma 12. panta otrās daļas 1. un 2. punktā noteikto nosacījumu (ne mazāk kā 14,9 *euro* par 100 litriem alus) piemēro ar 2020. gada 1. martu.”;

papildināt pārejas noteikumu 79. punktu ar 4. un 5. apakšpunktu šādā redakcijā:

- “4) no 2018. gada 1. marta līdz 2019. gada 28. februārim — 6,8 *euro* par katru absolūtā spirta tilpumprocentu, kas izteikts ar precizitāti līdz vienai desmitdaļai, bet ne mazāk kā 12,5 *euro* par 100 litriem alus;
- 5) no 2019. gada 1. marta līdz 2020. gada 29. februārim — 7,4 *euro* par katru absolūtā spirta tilpumprocentu, kas izteikts ar precizitāti līdz vienai desmitdaļai, bet ne mazāk kā 13,6 *euro* par 100 litriem alus.”;

izteikt pārejas noteikumu 80. punktu šādā redakcijā:

“80. Šā likuma 12. panta pirmās daļas 2. punktā noteikto nodokļa likmi vīnam (111 *euro* par 100 litriem) piemēro ar 2020. gada 1. martu.”;

papildināt pārejas noteikumu 81. punktu ar 4. un 5. apakšpunktu šādā redakcijā:

- “4) no 2018. gada 1. marta līdz 2019. gada 28. februārim — 92 *euro* par 100 litriem;
- 5) no 2019. gada 1. marta līdz 2020. gada 29. februārim — 101 *euro* par 100 litriem.”;

izteikt pārejas noteikumu 82. punktu šādā redakcijā:

“82. Šā likuma 12. panta pirmās daļas 3. punkta “b” apakšpunktā noteikto nodokļa likmi raudzētajiem dzērieniem ar absolūtā spirta saturu virs 6 tilpumprocentiem (111 *euro* par 100 litriem) piemēro ar 2020. gada 1. martu.”;

papildināt pārejas noteikumu 83. punktu ar 4. un 5. apakšpunktu šādā redakcijā:

- “4) no 2018. gada 1. marta līdz 2019. gada 28. februārim — 92 *euro* par 100 litriem;
- 5) no 2019. gada 1. marta līdz 2020. gada 29. februārim — 101 *euro* par 100 litriem.”;

izteikt pārejas noteikumu 84. punktu šādā redakcijā:

“84. Šā likuma 12. panta pirmās daļas 4. punkta “a” un “b” apakšpunktā noteiktās nodokļa likmes starpproduktiem [starpproduktiem: ar absolūtā spirta saturu līdz 15 tilpumprocentiem (ieskaitot) — 111 *euro* par 100 litriem; ar absolūtā spirta saturu no 15 tilpumprocentiem (neieskaitot) līdz 22 tilpumprocentiem (ieskaitot) — 185 *euro* par 100 litriem] piemēro ar 2020. gada 1. martu.”;

papildināt pārejas noteikumu 85. punktu ar 4. un 5. apakšpunktu šādā redakcijā:

- “4) no 2018. gada 1. marta līdz 2019. gada 28. februārim (par 100 litriem):
 - a) ar absolūtā spirta saturu līdz 15 tilpumprocentiem (ieskaitot) — 92 *euro*,
 - b) ar absolūtā spirta saturu no 15 tilpumprocentiem (neieskaitot) līdz 22 tilpumprocentiem (ieskaitot) — 150 *euro*;
- 5) no 2019. gada 1. marta līdz 2020. gada 29. februārim (par 100 litriem):
 - a) ar absolūtā spirta saturu līdz 15 tilpumprocentiem (ieskaitot) — 101 *euro*,
 - b) ar absolūtā spirta saturu no 15 tilpumprocentiem (neieskaitot) līdz 22 tilpumprocentiem (ieskaitot) — 168 *euro*.”;

izteikt pārejas noteikumu 86. punktu šādā redakcijā:

“86. Šā likuma 12. panta pirmās daļas 5. punktā noteikto nodokļa likmi pārējiem alkoholiskajiem dzērieniem (2025 *euro* par 100 litriem absolūtā spirta) piemēro ar 2020. gada 1. martu.”;

papildināt pārejas noteikumu 87. punktu ar 4. un 5. apakšpunktu šādā redakcijā:

- “4) no 2018. gada 1. marta līdz 2019. gada 28. februārim — 1670 *euro* par 100 litriem absolūtā spirta;
- 5) no 2019. gada 1. marta līdz 2020. gada 29. februārim — 1840 *euro* par 100 litriem absolūtā spirta.”;

papildināt pārejas noteikumus ar 98., 99., 100., 101., 102., 103., 104. un 105. punktu šādā redakcijā:

“98. Šā likuma 14. panta pirmās daļas 1. punktā noteikto nodokļa likmi svinu nesaturošam benzīnam, tā aizstājējproduktiem un komponentiem (509 *euro* par 1000 litriem) piemēro ar 2020. gada 1. janvāri.

99. Līdz dienai, kad atbilstoši šo pārejas noteikumu 98. punktam sāk piemērot šā likuma 14. panta pirmās daļas 1. punktā noteikto nodokļa likmi svinu nesaturošam benzīnam, tā aizstājējproduktiem un komponentiem (par 1000 litriem), svinu nesaturošu benzīnu, tā aizstājējproduktus un komponentes apliek ar nodokli no 2018. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 31. decembrim — 476 *euro* par 1000 litriem.

100. Šā likuma 14. panta pirmās daļas 3., 4. un 6. punktā noteikto nodokļa likmi petrolejai, tās aizstājējproduktiem un komponentiem, dīzeļdegvielai (gāzeļļai), tās aizstājējproduktiem un komponentiem, degvieleļļai, kuras kolorimetriskais indekss ir mazāks par 2,0 un kinemātiskā viskozitāte 50°C ir mazāka par 25 mm²/s, tās aizstājējproduktiem un komponentiem (414 *euro* par 1000 litriem), izņemot šīs daļas 7. punktā minētās degvieleļļas, piemēro ar 2020. gada 1. janvāri.

101. Līdz dienai, kad atbilstoši šo pārejas noteikumu 100. punktam sāk piemērot šā likuma 14. panta pirmās daļas 3., 4. un 6. punktā noteikto nodokļa likmi (par 1000 litriem) petroleju, tās aizstājējproduktus un komponentes, dīzeļdegvielu (gāzeļļu), tās aizstājējproduktus un komponentes, degvieleļļu, kuras kolorimetriskais indekss ir mazāks par 2,0 un kinemātiskā viskozitāte 50°C ir mazāka par 25 mm²/s, tās aizstājējproduktus un komponentes, izņemot šīs daļas 7. punktā minēto degvieleļļu, apliek ar nodokli no 2018. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 31. decembrim — 372 *euro* par 1000 litriem.

102. Šā likuma 14. panta pirmās daļas 5. punktā noteikto nodokļa likmi naftas gāzēm un pārējiem gāzveida ogļūdeņražiem (285 *euro* par 1000 kilogramiem) piemēro ar 2020. gada 1. janvāri.

103. Līdz dienai, kad atbilstoši šo pārejas noteikumu 102. punktam sāk piemērot šā likuma 14. panta pirmās daļas 5. punktā noteikto nodokļa likmi (par 1000 kilogramiem), naftas gāzi un pārējos gāzveida ogļūdeņražus apliek ar nodokli no 2018. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 31. decembrim — 244 *euro* par 1000 kilogramiem.

104. Šā likuma 14. panta 2.² daļā noteikto nodokļa likmi dīzeļdegvielai (gāzeļļai) un tādai dīzeļdegvielai (gāzeļļai), kurai ir pievienota no rapšu sēklām iegūta biodīzeļdegviela (par 1000 litriem), ja attiecīgie naftas produkti tiek iezīmēti (marķēti) saskaņā ar šā likuma 28. pantu un ja tos izmanto atbilstoši šā likuma 18. panta piektajā daļā minētajam veidam, mērķiem un nosacījumiem, piemēro ar 2018. gada 1. jūliju.

105. Līdz dienai, kad atbilstoši šo pārejas noteikumu 104. punktam sāk piemērot šā likuma 14. panta 2.² daļā noteikto nodokļa likmi, dīzeļdegvielu (gāzeļļu) un tādu dīzeļdegvielu (gāzeļļu), kurai ir pievienota no rapšu sēklām iegūta biodīzeļdegviela, apliek ar nodokli līdz 2018. gada 30. jūnijam — 50 *euro* par 1000 litriem.”

Likums stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 27. jūlijā.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 8. augustā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 08.08.2017., Nr. 156.

297. 670L/12 Grozījumi likumā “Par valsts sociālo apdrošināšanu”

Izdarīt likumā “Par valsts sociālo apdrošināšanu” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1997, 22. nr.; 1998, 15. nr.; 1999, 24. nr.; 2001, 15., 17. nr.; 2002, 14. nr.; 2003, 9. nr.; 2004, 5. nr.; 2005, 8., 24. nr.; 2006, 14. nr.; 2007, 3., 12., 24. nr.; 2008, 15. nr.; 2009, 3., 15. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 100., 199., 200. nr.; 2010, 94., 131., 205. nr.; 2011, 117., 202. nr.; 2013, 6., 232. nr.; 2014, 63., 257. nr.; 2015, 60., 248. nr.; 2016, 197., 241., 255. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 1. pantu ar 6. punktu šādā redakcijā:

“6) **autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) izmaksātājs** — komersants, individuālais uzņēmums (arī zemnieku vai zvejnieku saimniecība), kooperatīva sabiedrība, nerezidenta pastāvīgā pārstāvniecība, iestāde, organizācija, biedrība, nodibinājums un fiziskā persona, kura reģistrēta kā saimnieciskās darbības veicējs.”

2. Papildināt 3. pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Sociāli apdrošinātajām personām, kuras ir pakļautas veselības apdrošināšanai, ir tiesības saņemt no valsts budžeta līdzekļiem apmaksājamus veselības aprūpes pakalpojumus.”

3. Papildināt 4. pantu ar 7. punktu šādā redakcijā:

“7) veselības apdrošināšana.”

4. Papildināt 5. panta ceturtās daļas pirmo teikumu pēc vārdiem “vecāku apdrošināšanai” ar vārdiem “un veselības apdrošināšanai”.

5. 6. pantā:

izteikt pirmo un otro daļu šādā redakcijā:

“(1) Darba ņēmēji, par kuriem sociālās apdrošināšanas iemaksas jāveic vispārējā režīmā, ir sociāli apdrošināmi atbilstoši visiem sociālās apdrošināšanas veidiem. Darba ņēmēji, par kuriem sociālās apdrošināšanas iemaksas nav jāveic vispārējā režīmā, ir pakļauti pensiju apdrošināšanai, maternitātes un slimības apdrošināšanai, vecāku apdrošināšanai, darba negadījumu apdrošināšanai, invaliditātes apdrošināšanai un apdrošināšanai pret bezdarbu.

(2) Darba ņēmēji, kuri sasnieguši vecumu, kas dod tiesības saņemt valsts vecuma pensiju, vai kuriem ir piešķirta valsts vecuma pensija (tai skaitā priekšlaicīgi) un par kuriem sociālās apdrošināšanas iemaksas jāveic vispārējā režīmā, ir pakļauti pensiju apdrošināšanai, maternitātes un slimības apdrošināšanai, vecāku apdrošināšanai, darba negadījumu apdrošināšanai un veselības apdrošināšanai. Darba ņēmēji, kuriem ir piešķirta izdienas pensija vai kuri ir personas ar invaliditāti — valsts speciālo pensiju saņēmējas — un par kuriem sociālās apdrošināšanas iemaksas jāveic vispārējā režīmā, ir pakļauti pensiju apdrošināšanai, invaliditātes apdrošināšanai, maternitātes un slimības apdrošināšanai, vecāku apdrošināšanai, darba negadījumu apdrošināšanai un veselības apdrošināšanai. Darba ņēmēji, kuri sasnieguši vecumu, kas dod tiesības saņemt valsts vecuma pensiju, vai kuriem ir piešķirta valsts vecuma pensija (tai skaitā priekšlaicīgi) un par kuriem sociālās

apdrošināšanas iemaksas nav jāveic vispārējā režīmā, ir pakļauti pensiju apdrošināšanai, maternitātes un slimības apdrošināšanai, vecāku apdrošināšanai un darba negadījumu apdrošināšanai. Darba ņēmēji, kuriem ir piešķirta izdienas pensija vai kuri ir personas ar invaliditāti — valsts speciālo pensiju saņēmējas — un par kuriem sociālās apdrošināšanas iemaksas nav jāveic vispārējā režīmā, ir pakļauti pensiju apdrošināšanai, invaliditātes apdrošināšanai, maternitātes un slimības apdrošināšanai, vecāku apdrošināšanai un darba negadījumu apdrošināšanai.”;

papildināt 2.¹ daļu pēc vārdiem “pensiju apdrošināšanai” ar vārdiem “veselības apdrošināšanai”;

papildināt 2.³ daļu pēc vārdiem “pensiju apdrošināšanai” ar vārdiem “veselības apdrošināšanai”;

papildināt pantu ar 2.⁴ daļu šādā redakcijā:

“(2⁴) Fiziskā persona, kura saņem autoratlīdzību (autortiesību un blakustiesību atlīdzību), ir pakļauta pensiju apdrošināšanai, un par viņu iemaksas tiek veiktas saskaņā ar šā likuma 23.¹ pantu.”;

papildināt trešo daļu pēc vārdiem “slimības apdrošināšanai” ar vārdiem “veselības apdrošināšanai”;

papildināt sesto daļu pēc vārdiem “invaliditātes apdrošināšanai” ar vārdiem “veselības apdrošināšanai”;

papildināt astoto daļu pēc vārdiem “invaliditātes apdrošināšanai” ar vārdiem “veselības apdrošināšanai”;

papildināt devīto daļu pēc vārdiem “pensiju apdrošināšanai” ar vārdiem “veselības apdrošināšanai”;

papildināt divpadsmito daļu pēc vārdiem “pensiju apdrošināšanai” ar vārdiem “veselības apdrošināšanai”;

izslēgt četrpadsmito daļu.

6. Papildināt likumu ar III¹ nodaļu šādā redakcijā:

“III¹ nodaļa. Finanšu līdzekļi veselības aprūpes pakalpojumiem

11.¹ pants. Finanšu līdzekļi veselības aprūpes pakalpojumu finansēšanai

Obligāto iemaksu daļa, kas atbilst vienam procentpunktam no obligāto iemaksu likmes, ir paredzēta veselības aprūpes pakalpojumu finansēšanai.

11.² pants. Veselības aprūpes pakalpojumu finansēšanai paredzēto finanšu līdzekļu ieskaitīšana un izlietošana

(1) Veselības aprūpes pakalpojumu finansēšanai paredzētie līdzekļi tiek ieskaitīti valsts pamatbudžeta ieņēmumos atbilstoši šā likuma 22. pantā noteiktajam.

(2) Veselības aprūpes pakalpojumu finansēšanai paredzēto līdzekļu izlietojumu un sociāli apdrošināto personu tiesības saņemt veselības aprūpes pakalpojumus nosaka veselības aprūpes finansēšanas likums.”

7. Papildināt 14. pantu ar astoņpadsmito un deviņpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(18) Papildus šā panta otrajā daļā brīvi izvēlētajam obligāto iemaksu objektam pašnodarbinātā obligāto iemaksu objekts pensiju apdrošināšanai ir faktisko ienākumu un šo brīvi izvēlēto iemaksu objektu starpība.

(19) Obligāto iemaksu objekts ir autoratlīdzība (autortiesību un blakustiesību atlīdzība), no kuras autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) izmaksātājs veic iemaksas pensiju apdrošināšanai.”

8. Papildināt 16. panta trešo daļu pēc vārda “pašnodarbinātā” ar vārdiem “autoratlīdzības izmaksātāja”.

9. Izteikt 18. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Obligāto iemaksu likme, ja darba ņēmējs tiek apdrošināts visiem sociālās apdrošināšanas veidiem, ir 35,09 procenti, no kuriem 24,09 procentus maksā darba devējs un 11 procentus — darba ņēmējs.”

10. Papildināt 20.¹ pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) izmaksātājs precīzē autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) un obligātās iemaksas no autoratlīdzībām (autortiesību un blakustiesību atlīdzībām) par iepriekšējo mēnesi pirms pārskata mēneša.”

11. Izslēgt 21.² panta trešajā daļā vārdus “valsts pamatbudžetā”.

12. Izteikt 22. panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Valsts kase katru dienu obligātās iemaksas ieskaita speciālo budžetu kontos un valsts pamatbudžeta ieņēmumos atbilstoši gadskārtējā valsts budžeta likumā noteiktajam sociālās apdrošināšanas ieņēmumu īpatsvaram.”

13. Papildināt 23. pantu ar 1.⁵ daļu šādā redakcijā:

“(1⁵) Autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) izmaksātājs reizi mēnesī līdz obligāto iemaksu veikšanai noteiktajam termiņam Ministru kabineta noteiktajā kārtībā iesniedz Valsts ieņēmumu dienestam ziņojumu par veiktajām iemaksām pensiju apdrošināšanai no autoratlīdzībām (autortiesību un blakustiesību atlīdzībām).”

14. Papildināt likumu ar V¹ nodaļu šādā redakcijā:

**“V¹ nodaļa. Obligātās iemaksas pensiju apdrošināšanai
no autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības)
un pašnodarbinātā ienākumiem**

23.¹ pants. Obligātās iemaksas pensiju apdrošināšanai no autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības)

(1) Autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) izmaksātājs, izņemot mantisko tiesību kolektīvā pārvaldījuma organizāciju, no saviem līdzekļiem maksā obligātās iemaksas piecu procentu apmērā no šīs autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) tās saņēmēja valsts pensiju apdrošināšanai.

(2) Autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) izmaksātājs obligātās iemaksas veic speciālā budžeta kontā termiņā, kas norādīts Valsts ieņēmumu dienesta izsniegtajā paziņojumā.

(3) Par autoratlīdzības saņēmēju veiktās iemaksas no autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra reģistrē autoratlīdzības saņēmēja valsts pensiju apdrošināšanai.

23.² pants. Obligātās iemaksas pensiju apdrošināšanai pašnodarbinātajiem

Pašnodarbinātie [izņemot autoratlīdzības (autortiesību un blakustiesību atlīdzības) saņēmējus, par kuriem obligātās iemaksas veic šā likuma 23.¹ pantā noteiktajā kārtībā] obligātās iemaksas pensiju apdrošināšanai veic vismaz piecu procentu apmērā:

- 1) ja pašnodarbinātā ienākumi mēnesī sasniedz vai pārsniedz Ministru kabineta noteikto obligāto iemaksu objekta minimālo apmēru, — papildus šā likuma 14. panta otrajā daļā noteiktajam obligāto iemaksu objektam reizi ceturksnī veic obligātās iemaksas valsts pensiju apdrošināšanai no brīvi izraudzīto obligāto iemaksu objektu un faktisko ienākumu starpības;

- 2) ja pašnodarbinātā ienākumi mēnesī nesasniedz Ministru kabineta noteikto obligāto iemaksu objekta minimālo apmēru, — reizi ceturksnī veic obligātās iemaksas valsts pensiju apdrošināšanai. Ja pašnodarbinātā ienākumi taksācijas gadā nesasniedz 50 *euro*, iemaksas pensiju apdrošināšanai var neveikt.

23.³ pants. Obligāto iemaksu pensiju apdrošināšanai reģistrēšana personu kontos

(1) Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra atbilstoši faktiski veiktajām obligātajām iemaksām no autoratlīdzībām (autortiesību un blakustiesību atlīdzībām) un pašnodarbinātā faktiski veiktajām obligātajām iemaksām pensiju apdrošināšanai, piemērojot obligāto iemaksu likmi pensiju apdrošināšanai, reģistrē personas obligāto iemaksu objektu pensiju apdrošināšanai un pensijas kapitālu.

(2) Saskaņā ar šā likuma 23.¹ pantu un 23.² panta 2. punktu veiktās obligātās iemaksas pensiju apdrošināšanai neveido personas fondēto pensijas kapitālu.”

15. Papildināt pārejas noteikumus ar 64. un 65. punktu šādā redakcijā:

“64. Ministru kabinets izstrādā un 2018. gada valsts budžeta likumprojektu paketē iesniedz Saeimai likumprojektu par veselības aprūpes finansēšanu, nosakot sasaisti starp veiktajām iemaksām un veselības aprūpes pakalpojumu saņemšanu.

65. Šā likuma 3. panta trešā daļa, 4. panta septītais punkts, grozījums 5. panta ceturtajā daļā attiecībā uz daļas papildināšanu ar vārdiem “un veselības apdrošināšanai”, grozījums 6. pantā attiecībā uz pirmās un otrās daļas izteikšanu jaunā redakcijā, grozījums 6. panta 2.¹, 2.³, trešajā daļā, sestajā daļā, astotajā daļā, devītajā daļā, divpadsmitajā daļā attiecībā uz papildināšanu ar vārdiem “veselības apdrošināšanai”, III¹ nodaļa, grozījums attiecībā uz 18. panta pirmās daļas un 22. panta pirmās daļas izteikšanu jaunā redakcijā stājas spēkā vienlaikus ar pārejas noteikumu 64. punktā minēto veselības aprūpes finansēšanas likuma spēkā stāšanos.”

Likums stājas spēkā 2018. gada 1. janvārī.

Likums Saeimā pieņemts 2017. gada 27. jūlijā.

Valsts prezidenta vietā
Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 8. augustā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 08.08.2017., Nr. 156.

298. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 21. jūlija sēdē apstiprinājusi Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas pārstāvi **Ingu Belasovu** Centrālās zemes komisijas sastāvā.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 21. jūlijā

299. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 21. jūlija sēdē atsaukusi Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas pārstāvi **Sandru Bērziņu** no Centrālās zemes komisijas sastāva.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 21. jūlijā

300. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 13. jūlija sēdē apstiprinājusi **Līgas Kozlovskas** deputātes pilnvaras.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 13. jūlijā

301. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 21. jūlija sēdē ievēlējusi deputāti **Līgu Kozlovsku** Saeimas Valsts pārvaldes un pašvaldības komisijā un Saeimas Pieprasījumu komisijā.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 21. jūlijā

302. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 13. jūlija sēdē apstiprinājusi **Jeļenas Lazarevas** deputātes pilnvaras.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 13. jūlijā

303. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 21. jūlija sēdē ievēlējusi deputāti **Jeļenu Lazarevu** Saeimas Sociālo un darba lietu komisijā un Saeimas Pieprasījumu komisijā.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 21. jūlijā

304. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 13. jūlija sēdē apstiprinājusi **Romana Miloslavska** deputāta pilnvaras.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 13. jūlijā

305. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 21. jūlija sēdē ievēlējusi deputātu **Romanu Miloslavski** Saeimas Izglītības, kultūras un zinātnes komisijā un Saeimas Pilsonības, migrācijas un sabiedrības saliedētības komisijā.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 21. jūlijā

306. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 13. jūlija sēdē apstiprinājusi **Andra Morozova** deputāta pilnvaras.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 13. jūlijā

307. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 21. jūlija sēdē ievēlējusi deputātu **Andri Morozovu** Saeimas Izglītības, kultūras un zinātnes komisijā un Saeimas Publisko izdevumu un revīzijas komisijā.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 21. jūlijā

308. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 21. jūlija sēdē izveidojusi Parlamentārās izmeklēšanas komisiju par valsts nozagšanas pazīmēm un pirmstiesas izmeklēšanas kvalitāti kriminālprocesā Nr. 16870000911, lai:

- 1) izvērtētu šajā lietā esošo informāciju par iespējamu valsts nozagšanu;
- 2) izvērtētu faktorus, kas noveda pie krimināllietas Nr. 16870000911 izbeigšanas pirmstiesas izmeklēšanas stadijā;
- 3) pārbaudītu publiskajā telpā izskanējušās informācijas atbilstību krimināllietas Nr. 16870000911 materiāliem;
- 4) izvērtētu saistībā ar krimināllietu Nr. 16870000911 izskanējušo informāciju par iespējamu valsts nacionālās drošības apdraudējumu un atsevišķu personu iespējamu darbību citu valstu interešu labā, tostarp iespējamu nelikumīgu uzturēšanās atļauju un citu dokumentu izsniegšanas ietekmēšanu, kā arī potenciālos riskus cilvēkiem un videi;
- 5) izvērtētu informāciju, kas norāda uz iespējamiem Satversmes pārkāpumiem un, iespējams, prettiesisku manipulāciju ar sabiedrisko viedokli, izmantojot masu informācijas līdzekļus.

Parlamentārās izmeklēšanas komisija tiek izveidota uz sešiem mēnešiem.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 21. jūlijā

309. Paziņojums

Daru zināmu, ka Saeima šā gada 27. jūlija sēdē ievēlējusi Parlamentārās izmeklēšanas komisijā par valsts nozagšanas pazīmēm un pirmstiesas izmeklēšanas kvalitāti kriminālprocesā Nr. 16870000911 šādus deputātus:

Ritvaru Jansonu,
Andreju Judinu,
Aināru Mežuli,
Igoru Pimenovu,
Ingunu Sudrabu,
Mārtiņu Šicu.

Saeimas priekšsēdētāja I. Mūrniece

Rīgā 2017. gada 27. jūlijā